

บทความวิจัย

เรื่อง ความเป็นครอบครัวผ่านละครเรื่อง Kaseifu no mita

โดย

นางสาว วสุรัตน์ ฐิติรัตน์เอกกลาง

รหัสนักศึกษา 05550636

เสนอ

อาจารย์ นาดยา อยู่คง

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2558

หัวข้อสารนิพนธ์	ความเป็นครอบครัวผ่านละครเรื่องKaseifu no mita
ชื่อนักศึกษา	นางสาว วสุรัตน์ จูติรัตน์เอกกลาง
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์นิตยา อยู่คง
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	พุทธศักราช 2558

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่อง ความเป็นครอบครัวจากละครเรื่องKaseifu no mita มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นครอบครัว และวิธีการนำเสนอภาพตัวแทน โดยเก็บข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ข้อมูลออนไลน์และจากละคร

ผลการศึกษาพบว่า ละครพูดถึงความเป็นครอบครัวออกเป็น 2 รูปแบบ คือครอบครัวขาดแม่ และครอบครัวขาดพ่อ โดยที่ครอบครัวที่ขาดแม่นั้น พ่อจะต้องเป็นผู้นำที่ดี สามารถปกป้องลูกๆ ได้ และมีการตัดสินใจที่เด็ดขาด ส่วนลูกๆ ก็ต้องรู้จักเติบโต ทั้งในด้านความคิด พฤติกรรม และทำหน้าที่ของตน ไม่ว่าจะเป็คนที่คนโตหรือน้องเล็กก็ตาม เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของผู้เป็นพ่อด้วย ส่วนครอบครัวที่ขาดพ่อนั้น แม่จะต้องทำตัวให้เป็นผู้นำ และตัวอย่างที่ดีของลูก อีกทั้งต้องสั่งสอนลูกให้ทำสิ่งที่ถูกต้องได้

นอกจากนี้การที่เป็นครอบครัวขาดแม่ หรือขาดพ่อนั้น ยังทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมาไม่แตกต่างกัน ทั้งปัญหาด้านบุคลิกภาพของลูก อย่างการกลายเป็นเด็ก โทกโทกเพื่อเรียกร้องความสนใจจากพ่อแม่ การกลายเป็นเด็กเกเร รวมถึงการโหยหาความรักจากผู้อื่น จากการที่ครอบครัวของตนมีปัญหาหันไม่รักใคร่กัน และปัญหาเหล่านี้ก็ส่งผลให้เด็กนั้นรู้สึกแปลกแยกและส่งผลให้เกิดปัญหาในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น ทำให้ถูกผู้อื่นกลั่นแกล้ง ผลการเรียนแย่งลง ในท้ายที่สุดแล้ว อาจจะหาทางออกด้วยวิธีการที่ผิด เช่นการฆ่าตัวตาย เป็นต้น

แต่ทั้งนี้ก็ยังมึวิธีการแก้ไขปัญหาคครอบครัวที่หลากหลาย อย่างการขกลูกให้ญาติที่มีความพร้อมอุปการะ หรือการแต่งงานใหม่ เพื่อเป็นการเติมเต็มความเป็นครอบครัว ให้กลายเป็นครอบครัวที่อบอุ่น

สำหรับวิธีการนำเสนอภาพตัวแทนนั้น ผู้สร้างได้มีการใช้รหัสต่างๆอย่างจำนวนสมาชิกและความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว ,อาชีพ บุคลิก และพฤติกรรมของแต่ละคนและ ฉากกับกิจกรรม มาเป็นตัวอธิบายถึงความ เป็นครอบครัวที่อบอุ่นและไม่อบอุ่นดังนี้

พบว่าครอบครัวที่อบอุ่นนั้นจะมีจำนวนสมาชิกหลายๆรุ่นอยู่ร่วมกัน หรือมีความสนิทสนมกัน และถึงแม้ว่าแต่ละคนจะมีอาชีพที่มั่นคงและต้องทำงานหนัก แต่ก็ยังคงให้ความสำคัญและแบ่งเวลาให้กับครอบครัวได้ อีกทั้งครอบครัวที่อบอุ่นนั้น จะมีกิจกรรมต่างๆที่ทำร่วมกันที่บ้าน อย่างเช่นการรับประทานอาหารร่วมกัน เล่นเกม ดูหนัง ฯลฯ มากกว่าการออกไปทำกิจกรรมนอกบ้าน

ส่วนครอบครัวไม่อบอุ่นนั้น สมาชิกในครอบครัวจะมีจำนวนน้อย อยู่เป็นครอบครัวเดี่ยวและไม่สนิทสนมกับญาติๆ แต่ละคนมีหน้าที่การงานที่มั่นคง แต่มีพฤติกรรมที่ไม่ดี อย่างการนอกใจภรรยา และไม่ซื่อสัตย์ต่อครอบครัวตนเอง คนในครอบครัวไม่เข้าใจกัน และมักจะทำกิจกรรมนอกบ้านมากกว่ากลับมาอยู่กับครอบครัว

โดยรวมแล้วละครเรื่องนี้ได้เลือกที่จะนำปัญหาที่เกิดขึ้นมาเป็นตัวบอกเล่าถึงครอบครัวในสังคมญี่ปุ่น และทำให้เห็นว่าสังคมญี่ปุ่นนั้นมีลักษณะเป็น สังคมที่มีชายเป็นใหญ่ จะเห็นได้จากการที่ผู้ชายจะต้องมีความเป็นผู้นำและตัดสินใจเรื่องต่างๆในครอบครัว รวมไปถึง การให้ความสำคัญกับระบบเศรษฐกิจ เพราะหากผู้นำของครอบครัวมีหน้าที่การงานที่ดีและอยู่ในบริษัทที่ใหญ่โตก็จะได้รับการยอมรับ มากกว่าแม่บ้าน หรือผู้หญิงที่ประกอบอาชีพต่างๆไป อีกทั้งยังมีประเด็นของความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูกที่เป็นผลมาจากการทำงานหนักของพ่อ และนอกจากระบบชายเป็นใหญ่แล้ว ยังมีระบบอาวุโสที่เป็นพื้นฐานของสังคมญี่ปุ่นอีกด้วย แต่ในชีวิตจริงนั้น ปัญหาครอบครัวอาจจะไม่ได้เกิดขึ้นแค่ที่เพศชายหือแค่การกลายเป็นครอบครัวขาดแม่หรือขาดพ่อ อาจจะขึ้นอยู่กับสภาพทางฐานะเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม นิสัยใจคอ และวิธีการเลี้ยงดู และการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน ไปของครอบครัวนั้นๆด้วย ซึ่งในประเด็นที่ละเอียดอ่อนนี้ อาจจะไม่ได้อุ้พุดถึงในละครเรื่องนี้

กิตติกรรมประกาศ

การทำสารนิพนธ์เรื่องความเป็นครอบครัวผ่านละครเรื่องKaseifu no mita ก่อนอื่น

ขอขอบคุณ

อาจารย์นาตยา อยู่คง ที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำสารนิพนธ์ คอยแนะนำ แก้ไข และให้คำปรึกษาจนสารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วง

และขอขอบคุณคุณแม่ที่คอยเป็นกำลังใจ เป็นที่ปรึกษาและรับฟังปัญหาของผู้ศึกษา

ขอขอบคุณ คุณลดาพรรณ จิตรเกษม คุณกิตติยา เลี้ยงพานิช คุณภิญญาพัชญ์ ศรีชัยสันติกุล และเพื่อนๆเอเชียศึกษาที่คอยช่วยเหลือ ถามไถ่ความคืบหน้า รับฟังปัญหาและให้กำลังใจผู้ศึกษา

ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความช่วยเหลือ ความห่วงใยและกำลังใจของทุกคนเป็นอย่างยิ่ง ความสำเร็จของสารนิพนธ์เล่มนี้เกิดขึ้นได้เพราะกำลังใจของทุกคนทั้งที่ผู้เอย่ยนามและไม่ได้เอย่ยนาม ผู้ศึกษาขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ และหากสารนิพนธ์เล่มนี้มีข้อผิดพลาดประการใดผู้ศึกษาขออ้อมรับความผิดไว้เพียงผู้เดียว แต่หากสารนิพนธ์เล่มนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปในภายภาคหน้าผู้ศึกษาขอมอบความสำเร็จให้กับผู้ที่คอยช่วยเหลือผู้ศึกษามาโดยตลอด

วสุรัตน์ จูติรัตน์เอกกลาง

พฤษภาคม 2559

สารบัญ

กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
บทที่ 1.....	1
บทที่ 2.....	5
บทที่ 3.....	19
บทที่ 4.....	22
บทที่ 5.....	54
บทที่ 6.....	67

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ละครญี่ปุ่นเป็นละครที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและมีความแตกต่างจากละครไทยที่คุ้นเคยเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เป็นเพราะละครญี่ปุ่นนั้นมีรูปแบบการนำเสนอแบบ Trendy dramas ที่มีจุดประสงค์นำเสนอเรื่องราวที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด เพราะชีวิตจริงนั้นไม่ได้มีแค่ความสุขเสมอไปละครจึงสะท้อนให้เห็นว่าการที่ตัวละครไม่ได้สมหวังนั้นไม่ใช่เรื่องของความโชคชะตา หรือความโชคร้าย แต่เพราะว่าเป็นเรื่องธรรมดาของโลกที่ไม่ว่าใครก็สามารถพบเจอได้ทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นพระเอก หรือนางเอกของเรื่องก็ตาม และการนำเสนอในรูปแบบ Trendy dramas นี้ก็สามารถพบเห็นได้ในละครแนวต่างๆของญี่ปุ่น ไม่ว่าจะเป็น แนวสืบสวน สอบสวน แนววัยรุ่น หรือแม้กระทั่งละครแนวครอบครัว

ละครแนวครอบครัวของญี่ปุ่นนั้นมีจุดเด่นอยู่ที่ว่าไม่ใช่แค่ละครแนวครอบครัวที่บรรยากาศอบอุ่นแบบทั่วไปแต่เป็นแนว “ครอบครัวลึกลับ” ที่เป็นแนวละครที่เป็นการรวมตัวระหว่างละครแนวสืบสวน สอบสวน และละครแนวครอบครัวเข้าด้วยกัน เป็นละครที่พูดถึงความสัมพันธ์ของครอบครัวและมีความลึกลับของตัวละคร ที่ทำให้น่าติดตามมากยิ่งขึ้น อย่างละครเรื่อง “Kazoku Game” ที่สะท้อนให้เห็นความเป็นจริงของครอบครัวปัจจุบันว่าถึงแม้ทุกคนอยู่บ้านหลังเดียวกัน ดูเหมือนใส่ใจกัน แต่พอมองลึกๆ แล้ว ต่างคนต่างอยู่มากกว่า อยู่บ้านหลังเดียวกันก็จริง แต่ว่าแต่ละคนต่างก็เข้าไปหลบมุมอยู่ในห้องใครห้องมัน สื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวว่า การที่เราจะเข้าใจซึ่งกันและกันได้ ต้องหันหน้าคุยกัน และควรมีเวลาให้กัน หรือเรื่อง “Kazokugari” เรื่องนี้จะผสมความเป็นละครสืบสวนผสมกับ Suspense ที่เปิดเรื่องมาด้วยเหตุฆาตกรรมฆ่าครอบครัว แต่ฆาตกรก็ยังคงเป็นปริศนาอยู่ บางคนก็ว่าอาจเป็น “ลูกชาย” ในครอบครัวนี้ที่ฆ่า หรืออาจเป็นคนนอกก็ได้ และหลังจากเกิดเหตุการณ์นี้ขึ้นก็มีหญิงสาวคนหนึ่งมาปรากฏตัว และเป็นคนที่มีความเกี่ยวข้องกับครอบครัวที่ถูกฆาตกรรมด้วย ซึ่งตำรวจที่รับผิดชอบคดีนี้ สัมผัสได้ถึงความรู้สึกและกลิ่นที่แปลกประหลาด เหตุการณ์นี้อาจมีความเศร้าที่ซ่อนไว้อย่างที่เราคาดไม่ถึง ความจริงคืออะไร ฆาตกรที่น่ากลัวจะเป็นคนนอกหรือไม่แน่...อาจเป็นคนในบ้านก็เป็นได้... หรือ เรื่อง “yokosowagaya e” ละครที่มีเนื้อเรื่องก็

จะดูดีกลับผสมความระทึกขวัญ เป็นเรื่องราวของครอบครัว “คุราตะ” วันหนึ่ง “เคนตะ คุราตะ” เป็นคนที่ไม่ค่อยกล้ามีปากมีเสียงกับใคร รุ่มๆ นึกห้ามอะไรขึ้นมาไม่รู้ ไปต่อว่าชายคนหนึ่งที่กำลังเบียดแซงคิวขึ้นรถไฟ พอเรื่องเกิด คนอื่นๆ ก็รุมเข้ามาต่อว่าและทำร้ายชายคนนั้น และหลังจากวันนั้นเป็นต้นมาครอบครัวของ “คุราตะ” ก็ต้องพบกับความแปลกประหลาด มีใครก็ไม่รู้ที่แอบเข้ามาคุกคามทำลายข้าวของภายในบ้าน ทั้งทำลายส่วนดอกไม้หน้าบ้าน เอาซากแมวมาย่อนที่ดูไปรษณีย์ หรือแพะข่มขู่! ทุกคนก็ไม่อาจคาดเดาได้ว่าเป็นใคร ชีวิตของพวกเขาในทุกวินาทีเหมือนมีใครบางคนแอบจ้องมองดูอยู่ ครอบครัวที่ดูเหมือนแสนปกติ เหมือนจะมีความสุขดี แต่ทำไมถึงมีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น ชวนให้เกิดความสงสัยและเรื่อง “Mystery Family” ซีรีส์ครอบครัวแนว Mystery เป็นละครที่สร้างมาจากการ์ตูนชื่อเรื่องเดียวกัน เรื่องราวก็คือ “เออิจิ” ประสบอุบัติเหตุ ทำให้สูญเสียความทรงจำ เขาจำอะไรไม่ได้เลย “วิธีการ และยังไปกว่านั้นคือ เมื่อเขากลับไปถึงบ้าน...กลับจำคนในบ้านไม่ได้เลย ทั้งภรรยาและลูกชายของเขา ภาพที่เออิจิเห็นคือ เป็นใครก็ไม่รู้ที่กำลังสวมหน้ากากอยู่ตลอดเวลา และนี่เป็นที่มาที่เออิจิต้องคอยปะติดปะต่อเรื่องราว เพื่อหาคำตอบให้ได้ว่า “พวกเขาคือใคร” ความสะเทือนใจของเรื่องนี้คือ มันเกิดอะไรขึ้นกับครอบครัวนี้ คนที่ดูใกล้ชิดที่สุด น่าจดจำได้มากที่สุด กลับลืมอย่างสนิท ชนิดที่ว่าจำใบหน้าที่แท้จริงไม่ได้ ที่ผ่านมามีเออิจิไม่เคยได้เห็นใบหน้าที่แท้จริงของพวกเขาเลย มันเป็นเพราะอดีตอันขมขื่น หรือแค่ความทรงจำที่หลงลืมไปเพียงชั่วคราว (chamanow. 2558: ออนไลน์)

เรื่อง “Kaseifu no Mita” ก็เป็นละครแนวครอบครัวดีกลับที่ได้รับความนิยมอย่างมากในญี่ปุ่นและเป็นละครเรื่องแรกๆที่ทำให้เกิดความนิยมในละครแนวครอบครัวดีกลับนี้และได้รับรางวัล 71st Television Drama Academy awards ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นผลงานกำกับของ ริวอิชิ อินามาคะ และ โทยะ ซาโต เขียนบทโดย ยุกาเว ยาสึอิโระ ซึ่งเป็นนักเขียนบทภาพยนตร์ที่เขียนให้กับหลายๆเรื่องที่ประสบความสำเร็จมาแล้ว เช่น Jyoou no kyoushitsu,

Magararenaionna, Rebound หรือภาพยนตร์ที่สร้างจากหนังสือการ์ตูนอย่างเรื่อง GTO เป็นต้น

ภาพยนตร์เรื่อง “Kaseifu no mita” หรือชื่อไทยว่า มิตะ แม่บ้านพันธุ์แปลก นี้เป็นละครที่เล่าถึงครอบครัว ครอบครัวหนึ่งที่เพิ่งสูญเสียแม่ไปอย่างกะทันหัน จึงทำให้ครอบครัวนี้เกิดความโกลาหลขึ้น เพราะไม่มีใครที่สามารถทำหน้าที่แม่บ้าน แทนแม่ที่เสียไปได้เลย เป็นเหตุให้ต้องจ้างแม่บ้าน ที่ชื่อมิตะเข้ามาในครอบครัว แต่แม่บ้านมิตะคนนี้ก็ทำตัวดีกลับ แตกต่าง

จากแม่บ้านทุกๆ ไปแม้ว่าเธอจะสามารถทำงานบ้านได้อย่างสมบูรณ์แบบ แต่กลับมีใบหน้าที่น่า
 เศร้า ไร้ซึ่งอารมณ์ใดๆ และยังมีใจทำตามคำสั่งของผู้เป็นเจ้านายทุกอย่าง ถ้าไม่อยู่นอกเงยเงา
 ที่เธอตั้งไว้ ความสัมพันธ์ของสมาชิกครอบครัว ที่เหลือเพียง พ่อ และลูกอีกสามคน ก็สื่อแนว
 ว่ามีปัญหาและค่อยๆ ทวีความรุนแรงมากขึ้น

ดังที่กล่าวมาข้างต้น ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงเป็นภาพยนตร์ที่น่าเสนอ ความเป็นครอบครัว ที่
 กำลังประสบกับปัญหาต่างๆ เมื่อขาดแม่ ผู้ที่ไม่ได้เป็นแค่แม่บ้าน แต่เปรียบเสมือนผู้ที่เติม
 ช่องว่างระหว่างครอบครัว เมื่อไม่มีแม่ พ่อผู้ที่ต้องเป็นเสาหลักของครอบครัว แต่กลับไม่มี
 ความกล้าที่จะตัดสินใจ พี่สาวที่ยังไม่พร้อมกับการเป็นผู้เป็นที่ช่วยชี้แนวทางให้แก่น้องๆ ได้
 และน้องๆ ที่ยังคงต้องการผู้ใหญ่คอยตักเตือน และแนะนำ และยังต้องการความรักความเอาใจ
 ใส่ หรือแม้แต่น้ำสาวและตา ที่ดูเหมือนจะพึ่งพาได้ ก็ไม่สามารถเป็นที่ปรึกษาและที่พึ่งพิง และ
 เมื่อปัญหาและคำถามต่างๆ ของเด็กๆ ถูกถามกับแม่บ้านมิตะ ซึ่งถูกมองว่าเป็นตัวแทนของแม่ที่
 เสียไป และเป็นเหมือนกับแสงสว่างสุดท้ายของชีวิตที่จะพึ่งพิงได้ แต่สุดท้ายแม่บ้านมิตะ ก็จะ
 ตอกย้ำกฎเหล็กที่เธอสร้างไว้ตั้งแต่ตอนแรก

จากเรื่องราวต่างๆ ในภาพยนตร์นั้นมีการนำเสนอความเป็นครอบครัวในหลากหลายแบบ
 แนวคิดหนึ่งที่สามารถใช้ในการศึกษาความเป็นครอบครัวผ่านภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ คือ กรอบ
 ความคิดสัญญา และภาพตัวแทน โดยการวิเคราะห์ตามแนวความคิดของนักวิชาการด้านนี้คือ
 Ferdinand de Saussure และ Roland Barthes เพื่อที่จะทำให้เราทราบถึงลักษณะของครอบครัว
 ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการสร้างความหมายโดยสื่อ ละครก็จะประกอบไปด้วยรหัส และสัญญา ที่ทำให้
 เกิดความหมายมากมาย ไม่ว่าจะเป็น ฉาก บรรยากาศ การกระทำต่างๆ ของตัวละคร หรือ
 แม้กระทั่งสัญลักษณ์ ที่เป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถเข้าใจได้ รวมถึงสัญญาที่สื่อเลือกที่จะนำเสนอ
 มุ่งเน้นมากกว่าสัญญาอื่นๆ เหล่านี้มีอยู่ในละครทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังมี แนวความคิดเกี่ยวกับ
 ภาพตัวแทนของ Hall เพื่อทำความเข้าใจกับสิ่งที่ปรากฏภาพตัวแทนของกระบวนการคิด ความ
 เชื้อ ความรู้สึก อุดมการณ์ของผู้สร้างผ่านทางตัวละคร

จากปรากฏการณ์ข้างต้นที่เกิดขึ้น ในละครเรื่องนี้ทำให้ข้าพเจ้าเห็นว่า นอกจากละครจะทำ
 หน้าทีบอกเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมญี่ปุ่นแล้ว ละครเรื่องนี้ยังทำให้เห็นว่าครอบครัว เป็น
 จุดเริ่มต้นที่ทำให้เกิด สิ่งต่างๆ ขึ้นในตัวบุคคลและส่งผลไปในระดับสังคม และจาก ฉาก

บรรยากาศ และการกระทำต่างๆของแต่ละคนแต่ละตัว จะสะท้อนความเชื่อ ค่านิยม แนวความคิดต่างๆอันเป็นภาพตัวแทนที่สะท้อนความเป็นครอบครัวของสังคมญี่ปุ่นข้าพเจ้าจึง มีความสนใจที่จะศึกษาความเป็นครอบครัวญี่ปุ่นในแบบต่างๆ และศึกษาวิธีการสร้างภาพ ตัวแทนความเป็นครอบครัวของสื่อโดยใช้แนวความคิดภาพตัวแทนและ แนวความคิดเรื่อง ครอบครัวผ่านละครเรื่อง Kaseifu no mita

1.2 จุดประสงค์ของการศึกษา

- 1.2.1 เพื่อศึกษาความเป็นครอบครัวผ่านละครเรื่อง Kaseifu no mita
- 1.2.2 เพื่อศึกษาวิธีการสร้างภาพตัวแทนความเป็นครอบครัวผ่านละครเรื่อง Kaseifu no mita

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาความเป็นครอบครัวโดยใช้แนวคิดการสร้างภาพตัวแทนและสัญลักษณ์ โดยดูจากฉาก บรรยากาศ และการกระทำของแต่ละคน ผ่านละครเรื่อง Kaseifu no mita จำนวน 11 ตอน

1.4 วิธีการศึกษา

ในการวิจัยนี้มีการศึกษา 2 ขั้นตอน ดังนี้

1.4.1 เก็บข้อมูลโดยใช้แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ

เก็บข้อมูลจากการดูละครเรื่อง Kaseifu no mita หรือ มิตะ แม่บ้านพันธุ์แปลกจากสื่อประเภท ทีวีมีเดียจำนวน 11 ตอน

1.4.2 นำแนวคิดและทฤษฎีทางสังคมมาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

1.4.3 เรียบเรียงผลการศึกษา

1.4.4 สรุปผลการศึกษา

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้เข้าใจว่าสื่อนำเสนอความเป็นครอบครัวอย่างไรบ้าง
 - 1.1 สื่อต้องการบอกว่าครอบครัวแบบใดคือครอบครัวที่ดี และครอบครัวแบบใดคือครอบครัวที่ไม่ดี
2. เพื่อให้เข้าใจถึงการสร้างภาพตัวแทนของครอบครัวผ่านสื่อ
 - 2.1 สื่อใช้รหัสอะไรในการสร้างภาพตัวแทนครอบครัว
 - 2.2 สื่อให้ความสำคัญกับครอบครัวแบบใด

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

เพื่อให้การทำวิจัยเรื่อง “ความเป็นครอบครัวผ่านละครเรื่อง Kaseifu no mita” บรรลุจุดประสงค์ ได้มีการศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับครอบครัวและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ที่ใช้ในการทำวิจัย และศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ โดยสามารถแบ่งได้ ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว

2.1.2 แนวคิดกับสัญญาะ

2.1.3 แนวคิดภาพตัวแทน

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว

สถาบันครอบครัว เป็นสถาบันที่เกิดจากแนวคิดที่จะตอบสนองชีวิตด้านความรักการมีเพศสัมพันธ์ การสืบสายโลหิตและเผ่าพันธุ์ กระบวนการเลี้ยงดูอบรมขัดเกลาสมาชิกใหม่ของสังคม สัตว์ทั้งหลายจะมีเฉพาะการผสมพันธุ์แต่มนุษย์จะมีการสมรสเพิ่มเข้ามาเพื่อให้วิถีการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมดำเนินการไปได้ด้วยความเรียบร้อย ดังนั้นสถาบันครอบครัว จึงจะเริ่มต้นจากการสมรสหรือการแต่งงาน

สามารถแบ่งประเภทของครอบครัวได้ 4 ประเภท ดังนี้

1.แบ่งตามจำนวนของสมาชิกในครอบครัว แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 Nuclear family หรือครอบครัวเดี่ยว คือ ครอบครัวที่ประกอบด้วยบิดา มารดา และบุตรเท่านั้น

1.2 Extended family หรือครอบครัวขยาย คือ ครอบครัวที่ประกอบด้วยบิดา มารดา และบุตรรวมทั้งญาติพี่น้อง เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ ป้า น้า อา ซึ่งอาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน

1.3 Polygamous family หรือครอบครัวซ้อน คือ ครอบครัวที่ประกอบด้วยสามีหนึ่ง ภรรยาหลายคน ครอบครัวแบบนี้จึงเป็นครอบครัวเดี่ยว 2 ครอบครัว หรือมากกว่าที่มีสามีและพ่อแม่รวมกันและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน

2. แบ่งตามที่อยู่อาศัยของกลุ่มสมรส แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

2.1 Patrilocal family คือ ครอบครัวที่คู่สมรสใหม่เข้าไปรวมอยู่อาศัยกับครอบครัวของบิดามารดาของฝ่ายเจ้าบ่าว

2.2 Matrilocal family คือ ครอบครัวที่คู่สมรสใหม่อาศัยอยู่ร่วมกับบิดามารดาของฝ่ายเจ้าสาว

2.3 Neolocal family คือ ครอบครัวที่คู่สมรสใหม่แยกตัวออกไปอยู่ต่างหากจากครอบครัวบิดามารดาของตน

3. แบ่งตามความเป็นใหญ่ในครอบครัว แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ

3.1 Patriarchal family คือ แบบของครอบครัวที่ผู้ชาย (หรือพ่อ) เป็นใหญ่ในครอบครัว เช่น ครอบครัวคนจีน

3.2 Matriarchal family คือ แบบของครอบครัวที่ผู้หญิง (หรือแม่) เป็นใหญ่ในครอบครัว เช่น ครอบครัวของพวกเอสกีโมบางเผ่า

3.3 Equalitarian family ได้แก่ ครอบครัวที่ผู้ชายและผู้หญิง (หรือพ่อและแม่) มีความเสมอภาคกัน คือ มีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน

4. แบ่งตามความสัมพันธ์ทางสายโลหิต แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

4.1 Patrilineal เกี่ยวข้องกับการสืบสายโลหิตทางฝ่ายพ่อ เด็กที่เกิดมาต้องเป็นสมาชิกในกลุ่มญาติ (kinship group) ของฝ่ายพ่อ คือ เด็กมีความสัมพันธ์กับญาติทางฝ่ายพ่อเท่านั้น

4.2 Matrilineal เกี่ยวข้องกับการสืบสายโลหิตทางฝ่ายแม่ (ซึ่งตรงกันข้ามกับ Patrilineal)

4.3 Bilineal คือ ครอบครัวที่สืบสายโลหิต และสืบทอดมรดกทั้งฝ่ายบิดาและมารดา โดยถือว่าญาติทั้งสองฝ่าย มีความสำคัญเท่าเทียมกัน

นอกจากนี้การมีครอบครัวที่สมบูรณ์มีความสุขเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน การรู้จักวางแผนเพื่อสร้างครอบครัวที่มั่นคงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยพื้นฐานของครอบครัวที่ดี ซึ่งได้แก่

- มีการแบ่งบทบาทความรับผิดชอบของครอบครัว และมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- มีความยืดหยุ่น โดยเฉพาะเรื่องการดูแลบ้านและการเลี้ยงดูลูก
- มีการสื่อสารที่ดีเพื่อสร้างสัมพันธภาพของความรักความอบอุ่นในครอบครัว มีการให้กำลังใจกันและกันเมื่อคนในครอบครัวมีความทุกข์
- มีความสามารถเลี้ยงดูบุตรให้เติบโตดีตามพัฒนาการได้

ซึ่งการกลายเป็นครอบครัวที่ดีได้นั้นบุคคลต่างๆในครอบครัวต้องรู้จักหน้าที่ของตนเองดังต่อไปนี้บทบาทหน้าที่ของพ่อและแม่ที่มีต่อครอบครัว

1. ให้ความคุ้มครองและปกป้องครอบครัวโดยธรรมชาติผู้ชายถูกสร้างมาให้เข้มแข็งทางด้านร่างกายมากกว่าผู้หญิงอยู่แล้วพ่อบ้านจึงต้องทำหน้าที่เป็นเสาเอกที่ค้ำชูบ้านให้เกิดความมั่นคงและเป็น โครงบ้านที่มีความแข็งแรงทนต่อลมฟ้าอากาศที่มากระทบครอบครัวที่มีพ่อบ้านเข้มแข็งจึงมีความมั่นคงปลอดภัยจากอันตรายภายนอก

2. ให้การค้ำจุนเกื้อหนุนเศรษฐกิจ โดยทั่วไปแล้วรายได้หลักของครอบครัวมักมาจากพ่อบ้านแม้ว่าบางครอบครัวแม่บ้านจะมีรายได้มากกว่าแต่ก็ไม่ควรเป็นข้ออ้างให้พ่อบ้านไม่ต้องค้ำจุนครอบครัวเพราะหน้าที่ในด้านนี้จะช่วยให้เกิดความภาคภูมิใจในตัวพ่อบ้านเองและสร้างทัศนคติที่ดีของคนในครอบครัวต่อพ่อบ้าน

3. เป็นที่พึ่งที่ปรึกษาในยามต้องการพ่อบ้านควรให้ความช่วยเหลือคนในครอบครัวในกิจการต่างๆที่มีความจำเป็นเช่นการไปรับ ไปส่งการพาไปหาหมอเมื่อยามเจ็บไข้ได้ป่วยให้ความสนใจฟังทุกข์สุขต่างๆเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ๆ

4. ให้ความรักความอบอุ่นแก่ครอบครัวพ่อแม่บ้านควรดูแลเอาใจใส่บุคคลในครอบครัวด้วยความรักและความเอื้ออาทรมีความจริงใจและความเสียสละสามารถร่วมทุกข์ร่วมสุขได้ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตามสามารถตอบสนองความต้องการคนในครอบครัวได้อย่างเหมาะสมตลอดไปจนถึงการมีเพศสัมพันธ์กับแม่บ้านในระดับที่เหมาะสมบนรากฐานของความรัก

5. เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ลูกพ่อแม่บ้านที่ดีย่อมสร้างศรัทธาให้แก่ลูกทำให้เกิดการเลียนแบบและรับเอาค่านิยมที่ดีตลอดจนคุณธรรมต่างๆ ไว้ในบุคลิกภาพเป็นรากฐานของพัฒนาการที่ดีตั้งแต่ต้นทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีกับคนอื่นๆ ในสังคม ได้มีเจตคติที่ดีต่อชีวิตและมองโลกในแง่ดีมีความมั่นคงในจิตใจไม่หวั่นไหวเมื่อมีเหตุการณ์มากระทบเป็นการสร้างพื้นฐานของสุขภาพจิตที่ดีตั้งแต่วัยเด็ก

6. ให้เกียรติและเคารพในสิทธิของคนในครอบครัวพ่อแม่บ้านควรให้เกียรติและยกย่องแม่บ้านทั้งต่อหน้าและลับหลัง ไม่ทำในสิ่งที่เป็นการทรยศคดโกงการไปในงานสังคมหรือเที่ยวเตร่ก็ควรให้เกียรติแม่บ้านในการเลือกที่จะไปด้วยไม่บีบบังคับให้คนในครอบครัวต้องทำตามใจตนโดยที่เขาไม่ต้องการให้สิทธิเสรีภาพในการตัดสินใจและเลือกทางเดินชีวิตในแนวที่เห็นว่าเหมาะสมกับเขาหากไม่เห็นด้วยก็ควรชี้แจงเหตุผลเพื่อให้เขาค่อยตาม

บทบาทหน้าที่ของแม่ต่อครอบครัว

1. แม่คือผู้สร้างการมีส่วนร่วมในครอบครัวครอบครัวจะอยู่เย็นเป็นสุขถ้าทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัวพ่อแม่มีใจบุคคลทั้งคนในบ้านเป็นบุคคลพิเศษการกระทำเช่นนี้เป็น การทอดทิ้งสมาชิกครอบครัวคนสำคัญไปในอดีตกาลงานบ้านส่วนใหญ่ตกเป็นหน้าที่ของผู้เป็นแม่บ้านแต่เพียงผู้เดียวบางบ้านอาจมีลูกจ้างช่วยแบ่งเบาภาระเมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไปแม่บ้านเริ่มออกไปทำงานนอกบ้านมากขึ้นและลูกจ้างทำงานบ้านเริ่มหายงานบ้านจึงเป็นภาระที่คนในครอบครัวทุกคนต้องมีส่วนช่วยกันและไม่ถือเป็นที่ของผู้อื่นผู้ใด โดยเฉพาะอาจเรียกได้ว่าหมดยุคที่จะมาถือว่างานบ้านเป็นงานผู้หญิงงานอาชีพเป็นงานผู้ชายอีกต่อไปจริงๆ แล้วไม่ว่าจะเป็นงานซักผ้ารีดผ้ากวาดบ้านถูบ้านทำกับข้าวเลี้ยงลูกทุกคนควรมีส่วนทำได้ทั้งนั้นในครอบครัวที่ดีสมาชิกทุกคนควรช่วยกันทำโดยไม่ต้องเกรงกันว่าใครทำมากทำน้อยแต่เมื่อใครว่างก็ช่วยกันทำด้วยความปรารถนาดีที่จะให้คนที่ตนรักไม่ต้องรับภาระมากเกินไปเช่นพ่อแม่ช่วยเลี้ยงลูกซักผ้าเพราะไม่อยากจะให้แม่ลำบากลูกทำงานบ้านเพราะไม่อยากจะให้พ่อแม่เหน็ดเหนื่อยเช่นนี้จึงจะเป็นความรักความเห็นใจกันอย่างแท้จริง

2. แม่คือผู้ป้องกันความแตกแยกของครอบครัวความสุขของครอบครัวเกิดจากแม่เป็นผู้รู้จักผ่อนหนักผ่อนเบาไม่เอาแต่ใจของตนเองแก้ปัญหาครอบครัวด้วยเหตุด้วยผลมีสติที่จะ

กระทำด้วยความรู้สึกถึงความเป็นสุขของครอบครัวเป็นหลักแม่ต้องเป็นกาวใจป้องกันการแตกแยกในครอบครัวแม่ไม่ควรเอาแต่ใจตัวเองกระทำตนเป็นคนน่าเบื่อทำให้บ้านมีแต่ความหวาดระแวง การทะเลาะเบาะแว้งความไม่เข้าใจเกิดขึ้นในทันที

3.แม่คือผู้สร้างสานความผูกพันของครอบครัวในครอบครัวมิได้มีเฉพาะแต่พ่อแม่และลูกแต่ถ้าหมายถึงญาติของแต่ละฝ่ายด้วยแม่ต้องอดทนและปรับตัวให้เข้ากับญาติของฝ่ายพ่อเพื่อแสดงความเป็นตัวอย่างของการอยู่ร่วมกันแก่ลูกอีกทั้งสร้างความสบายใจให้กับพ่อผู้ที่เป็นแม่จะต้องใจกว้างไม่สร้างความหงุดหงิดในครอบครัวจากการมีปัญหาเกี่ยวกับญาติฝ่ายพ่อซึ่งผลเสียจะมากว่าผลดีให้คิดเสียว่าพ่อแม่ใครๆก็รักการดูแลกันการเกลียดกันรังแต่จะเกิดผลเสียเมื่อแม่ต้องไปเป็นสมาชิกของครอบครัวใหม่ก็ต้องเข้าถึงจิตใจอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของครอบครัวใหม่ด้วยการปรับตัวเพื่อจะอยู่ร่วมกัน ได้ดีที่สุด

บทบาทหน้าที่ของพ่อต่อครอบครัว

1. ช่วยภรรยาเลี้ยงลูกในอดีตกារหน้าที่การเลี้ยงลูกเป็นความรับผิดชอบของแม่แต่เพียงผู้เดียวแต่ปัจจุบันเมื่อสังคมเปลี่ยนไปแม่มิได้ทำหน้าที่เป็นแม่บ้านเท่านั้นแต่ยังเป็นหญิงทำงานอีกด้วยพ่อจึงต้องเข้ามาแสดงบทบาทความเป็นพ่อในการดูแลและพัฒนาลูกไปพร้อมๆกับแม่คุณแม่ยุคใหม่จึงขงนมป้อนข้าวอาบน้ำเปลี่ยนผ้าอ้อมกล่อมลูกนอนเล่นกับลูกได้

2. อบรมสั่งสอนลูกโดยความเป็นเพศชายพ่อโดยทั่วไปคือตัวแทนของอำนาจในบ้านมีลักษณะเด็ดขาดจึงเป็นบุคคลที่จะสร้างวินัยให้แก่ลูกได้ดีที่สุดและคอยดูแลให้ลูกปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยอย่างสม่ำเสมอเมื่อลูกเติบโตขึ้นเขาจะเป็นคนที่มีวินัยของชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้ดีปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมและที่ทำงานได้ดี

แต่ทว่าในการจะให้ลูกยอมรับการอบรมสั่งสอนของพ่อที่ดีที่สุดนั้นก็คือพ่อต้องทำเป็นตัวอย่างให้ลูกเห็นไม่ใช่ว่าสั่งให้ลูกทำในสิ่งที่พ่อไม่เคยทำสิ่งนั้นเลยเช่นถ้าพ่อไม่ต้องการให้ลูกสูบบุหรี่พ่อก็ต้องไม่สูบบุหรี่เช่นกันเพราะเด็กๆนั้นจะไม่ทำตามที่ผู้ใหญ่พูดแต่จะทำตามตัวอย่างที่เห็น

3. เป็นหลักประกันความมั่นคงปลอดภัยด้วยสรีระของพ่อที่แข็งแรงอ้อมแขนอันล้ำลึกลูกรู้สึกว่ามีผู้มีความสามารถเก่งกล้าอยู่ในบ้านทำหน้าที่ให้ความคุ้มครองป้องกันภัยอันตรายทำให้ลูกรู้สึกอบอุ่นและมั่นคง

นอกจากนี้ในฐานะหัวหน้าครอบครัวพ่อก็มีหน้าที่หลักในความรับผิดชอบเลี้ยงดูภรรยาและลูกให้มีความสุขตามอัธยาศัยพ่อจึงต้องขวนขวายทำงานหารายได้ไว้ใช้จ่ายใช้สอยใน

ครอบครัวและยามฉุกเฉินเช่นลูกเจ็บป่วยเข้าโรงพยาบาลพ่อคือที่พึ่งพิงที่ปรึกษาแนะนำและที่สำคัญคอยอุปถัมภ์เรื่องการเงินพ่อจึงเปรียบดังเสาหลักของบ้านที่ให้ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย

4. เป็นผู้สร้างความเข้มแข็งในจิตใจของลูกจิตใจที่เข้มแข็งของลูกนั้นจะค่อยๆ พัฒนาขึ้นจากความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกในครอบครัวหากลูกมีเวลาได้อยู่ใกล้ชิดกับพ่อได้รับการกอดรัดสัมผัสจากพ่อตั้งแต่ยังเยาว์ลูกจะมีความรู้สึกประทับใจในตัวพ่อมีพ่ออยู่ในใจและยึดพ่อไว้เป็นแกนลูกทั้งหญิงชายก็จะเติบโตเป็นคนเข้มแข็งที่มีความพร้อมต่อการเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆ

แต่ถ้าชีวิตของพ่อขาดแก่นสารขาดความเป็นผู้นำขาดความมั่นคงอารมณ์หวั่นไหวกระทบกระเทือนง่ายจิตใจแม่ว่าวุ่นครอบครัวก็จะระส่ำระสายรวนเรจิตใจของลูกก็ขาดที่ยึดเหนี่ยวจึงอ่อนแอและเปราะบาง

5. เป็นแบบอย่างความเป็นชายให้ลูกชายได้ลอกเลียนแบบในช่วงอายุ 3-6 ปีเป็นช่วงที่สำคัญที่สุดที่ลูกชายต้องการแบบอย่างในการพัฒนาบุคลิกภาพของตัวเองในการเลียนแบบความเป็นชายพัฒนามาจากการที่เด็กชายได้สัมผัสใกล้ชิดกับพ่อเห็นบทบาทความเป็นชายของพ่อที่ถูกต้องเห็นวิธีพูดวิธีคิดวิธีปฏิบัติกับผู้อื่นเด็กชายก็จะเกิดการอยากเอาอย่างพ่อมีความประพฤติทางเพศที่เหมาะสมดังนั้นพ่อจึงต้องให้ความเป็นเพื่อนแบบเป็นที่พึ่งพาแก่ลูกชายถ้าพ่อกับลูกชายห่างเหินกันขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันชอบดูค่าเมียคนอื่นก็ยิ่งไม่เอาใจใส่รับผิดชอบครอบครัวทำให้ลูกชายไม่ศรัทธาในตัวพ่อจึงไม่ยอมเอาอย่างพ่อเติบโตขึ้นมาด้วยความรู้สึกเกลียดพ่อรักแม่เลียนแบบแม่จึงมีความประพฤติทางเพศที่ไม่เหมาะสมมีพฤติกรรมบางอย่างคล้ายผู้หญิงหรือมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

และแม่อีกมีส่วนผลักดันให้ลูกชายมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้เช่นกันถ้าแม่มีลักษณะปกป้องคุ้มครองมากเกินไปทำตัวเป็นใหญ่เหนือกว่าทำตัวเป็นเจ้าของจึงมีส่วนชักจูงให้ลูกชายหันห่างจากพ่อมากขึ้นเห็นความสำคัญของพ่อน้อยลง

ในขณะที่เดียวกันพ่อก็เป็นผู้สร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้ชายให้แก่ลูกสาวด้วยโดยพัฒนาจากความสัมพันธ์ที่ดีความรักความอบอุ่นที่เด็กหญิงเล็กๆ ได้รับจากพ่อแล้วกลายเป็นความชื่นชมความประทับใจในตัวพ่อเมื่อโตขึ้นลูกสาวจะไม่นิกรังเกียจเพศตรงข้ามที่จะมาแต่งงานด้วยแต่ถ้าหากพ่อห่างเหินลูกสาวและมีลักษณะก้าวร้าวทารุณแม่และลูกสาวเมื่อโตขึ้นลูกสาวจะเกลียดผู้ชายและกลัวการแต่งงานได้ **บทบาทและหน้าที่ของบุตร**

1. ให้การเคารพและเชื่อฟังบิดามารดาและญาติผู้ใหญ่ในบ้านทุกคนมีสัมมาคารวะมีมารยาทในการพูดไม่แสดงกิริยาหยาบกระด้างต่อผู้อาวุโสและต่อบุคคลในครอบครัว

2. ช่วยเหลือการงานเท่าที่จะทำได้เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระงานในครอบครัวเช่นกวาดบ้านถูบ้านเลี้ยงน้อง เป็นต้น
3. มีความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาหาความรู้เพื่อความมั่นคงในอนาคต
4. ปฏิบัติตนเป็นคนมีระเบียบวินัยไม่สร้างความเดือดร้อนหรือไม่สร้างความเสื่อมเสียให้ครอบครัวเช่นไม่ลักขโมยไม่เที่ยวกลางคืนไม่มั่วสุมกับเพื่อนต่างเพศและเสพยาเสพติดแต่งกายสุภาพตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นต้น
5. มีความกตัญญูรู้จักช่วยเหลือพ่อแม่หรือบุคคลอื่นในครอบครัวเช่นดูแลเมื่อเจ็บป่วยหรือรับใช้ผู้อาวุโสในบ้านซึ่งเป็นผู้มีพระคุณแก่เรา
6. ช่วยเหลือครอบครัวในด้านเศรษฐกิจโดยไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยช่วยประหยัดหรือช่วยเพิ่มรายได้เช่นปลูกผักเพื่อประกอบอาหารในครอบครัวหรือจำหน่ายของขวัญในเทศกาลปีใหม่ เป็นต้น

ในการศึกษาเรื่อง “ความเป็นครอบครัวผ่านละครเรื่อง Kaseifu no mita” นั้น แนวคิดที่เกี่ยวกับเรื่องความเป็นครอบครัว ถือได้ว่าเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่สำคัญในการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจความหมาย และรูปแบบของครอบครัวประเภทต่างๆอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่ควรรู้ และเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิเคราะห์ตามจุดประสงค์ของการศึกษาในข้อที่ 1 และ 2

2.1.2 แนวความคิดเกี่ยวกับสัญญาะ

ฐานข้อมูลอินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์จาก <http://www.mediaartsdesign.org> และ <http://nuttacha.blogspot.com/> บทความเรื่อง แนวคิดสัญญาะ

เฟอร์ดินาน เดอ โซซัวร์ นักภาษาศาสตร์ชาวสวิส เป็นผู้ปฏิวัติวงการภาษาศาสตร์ ประเด็นที่เขาสนใจคือ ต้องการให้ภาษาศาสตร์นั้นสนใจสิ่งที่เป็นภายนอกด้วย โดยเขามองเห็นว่าการศึกษภาษาศาสตร์จะมี3สิ่งที่เชื่อมโยงกัน คือ ความคิด ภาษา และ โลกภายนอก ซึ่งโซซัวร์ มองว่าความสัมพันธ์ของสามสิ่งนี้ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับความคิดที่ประกอบกันเป็นสัญญาะ โดยสัญญาะเหล่านี้จะอ้างอิงถึงโลกภายนอกอย่างไรไม่มีกฎเกณฑ์ โดยเป็นไปตามลักษณะยถากรรม เช่น คนไทยใช้คำว่านอน คนอังกฤษใช้คำว่า sleep หากพิจารณาสองคำนี้แล้วจะเห็นว่า ไม่มี ความหมายเหมือนกันเลย แต่มีความหมายที่ใกล้เคียงกัน นั้นแสดงให้เห็นว่า การกำหนด ความหมายต่างๆ ล้วนเป็นไปอย่างไรไม่มีกฎเกณฑ์ ซึ่งตัวสังคมจะเป็นผู้กำหนดตกลงกันเองว่าคำ

เหล่านี้หมายถึงม การนอน ดังนั้นถ้าสังคมจะกำหนดคำว่า sleep ให้มีความหมายว่ากิน ก็ได้ซึ่งจะเห็นได้ว่าความหมายเหล่านี้ถูกแปรเปลี่ยนไปได้ตามยถากรรม โดยไม่มีเหตุผลหรือตามอำเภอใจ ด้วยลักษณะเหล่านี้ ทำให้มุมมองของปรัชญา ความรู้ โลกแห่งความจริง เกิดการเปลี่ยนแปลง และวิวัฒนาการไปอย่างมาก

โดยSaussure แบ่งสัญญะออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือ ตัวหมาย (Signifier) เป็นรูปแบบทางกายภาพของสัญลักษณ์ เช่น คำที่ถูกเขียน เส้นต่างๆ ในหน้ากระดาษที่ก่อให้เกิดภาพวาด รูปภาพ หรือเสียง ส่วนที่สองคือ ตัวหมายถึง (Signified) คือบริบทภายในใจที่ถูกหมายถึงโดยตัวหมาย ดังนั้น คำว่า ต้นไม้ ไม่จำเป็นต้องเป็นต้นไม้ที่เฉพาะเจาะจง แต่หมายถึงบริบทที่ถูกสร้างขึ้นทางวัฒนธรรมว่าเป็นต้นไม้ กระบวนการทั้งหมดนี้เราเรียกว่า การสร้างความหมาย

ทั้งตัวหมายและตัวหมายถึงมีระยะห่างแตกต่างกันไปตามแต่ละสัญญะสัญญะบางประเภท ตัวหมายและตัวหมายถึงนั้นเหมือนกันมาก ขณะที่ในสัญญะบางประเภทตัวหมายและตัวหมายถึงไม่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงใด ๆ กันเลยในเชิงเหตุผล แต่ก็สามารถนำมาเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันได้ ในแง่ของสัญญะ ในเรื่องความต่างของสัญญะนี้เอง Peirce (1931, อ้างถึงในกาญจนา แก้วเทพ, 2540 หน้า80) ได้นำประเด็นดังกล่าวมาพัฒนาจัดแบ่งประเภทของสัญญะออกเป็น3 ประเภท ได้แก่

1. iconเป็นสัญญะที่มีความคล้ายคลึงกับของจริง หรือตัวจริง เช่น ภาพถ่าย อนุสาวรีย์รูปปั้น เป็นสัญญะระดับต้นที่สามารถสื่อสารได้อย่างตรงไปตรงมาที่สุด
2. indexเป็นสัญญะที่มีความเชื่อมโยงกับตัวจริงในแง่ของความเป็นเหตุเป็นผลกันเช่น คandles (เห็นcandlesที่โหลยจุ่มขึ้นมาสูง ๆ แปลว่าที่นั่นไฟไหม้และถ้าที่นั่นเป็นกรุงเทพฯ ก็หมายความว่า การจราจรแถวนั้นกำลังเข้าขั้นวิกฤต ควรหลีกเลี่ยงเส้นทางบริเวณดังกล่าว) หรือ อาการของโรค การทำความเข้าใจสัญญะประเภทนี้นั้นต้องอาศัยการคิดหาเหตุผล หรืออาจจะต้องมีประสบการณ์เกี่ยวกับสัญญะประเภทนั้น ๆ มาเสียก่อนว่าจะสามารถเชื่อมโยงเข้ากับอะไรได้บ้าง
3. symbolเป็นสัญญะที่มีความเชื่อมโยงกับตัวจริงในแง่ของการตกลง กล่าวคือต้องมีการตกลงร่วมกันก่อนว่าจะให้สัญญะนี้แทนตัวจริงตัวใด เช่น คำศัพท์ตัวเลข สัญญานไฟจราจร การทำความเข้าใจสัญญะประเภทนี้นั้นต้องอาศัยการเรียนรู้การทำความเข้าใจข้อตกลงร่วมกัน

สัญลักษณ์แต่ละตัวจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันเปรียบเสมือนเสาแต่และเสาที่มีโซ่ถักร้อยเชื่อมอยู่ แนวคิดความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์นี้เป็นแนวคิดที่ถูกนำมาใช้ในการอธิบายว่าทำไมความหมายของสัญลักษณ์จึงเปลี่ยนแปลงไปได้ทั้งที่เป็นสัญลักษณ์ตัวเดียวกัน ข้อเท็จจริงที่ว่าไม่มีอะไรมีความหมายในตัวเองและไม่ใช่ว่าเนื้อหามากำหนดความหมาย ทว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเกิดความหมายขึ้นต่อเมื่อนำไปสัมพันธ์กับอีกสิ่งหนึ่ง คู่ของความสัมพันธ์ที่ช่วยให้เห็นความหมายชัดเจนที่สุดคือความสัมพันธ์แบบคู่ตรงข้าม (Binary opposition) อย่างเช่นเมื่อนำสีขาวมาวางเทียบไว้กับสีดำ สีขาวก็จะเป็นสีขาวที่ชัดเจนขึ้นมา และสีดำก็จะเป็นสีดำที่ชัดเจนขึ้นมาเช่นกัน ดังนั้น พระเอกอาจจะไม่ได้คู่เป็นคนดีเท่าไรหากไม่มีตัวร้ายมาเทียบ หรือ นางเอกอาจจะไม่ได้เป็นกุลสตรีมากนัก หากไม่มีตัวอิจฉาที่มีพฤติกรรมล้าหน้าทางเพศจนเกินงามเป็นต้น

การศึกษาในเชิงสัญลักษณ์ให้ความสำคัญกับการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวหมายกับตัวหมายถึง เพื่อดูว่าความหมายถูกสร้างขึ้นและถูกถ่ายทอดออกมาอย่างไร โดยนำเอาตัวบทมาวิเคราะห์เพื่อดูว่าตัวหมายนั้นสร้างความหมายอย่างไร

ขั้นตอนในการแสดงความหมาย 2 ระดับ คือ

ระดับแรกเป็นการตีความตามความหมายตรง (Denotation)

การตีความตามความหมายตรง เป็นระดับที่เกี่ยวข้องกับความจริงตามธรรมชาติ เป็นการอ้างถึงสามัญสำนึกหรือความหมายที่ปรากฏแจ่มแจ้งอยู่แล้วของสัญลักษณ์ (Sign) และความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์กับสิ่งที่กล่าวถึงในความหมายที่ชัดเจนของสัญลักษณ์ เช่น ภาพของอาคารใดอาคารหนึ่ง ก็แสดงว่าเป็นอาคารนั้น

ระดับที่สอง เป็นการตีความหมายโดยนัยแฝง (Connotation)

การตีความหมายในขั้นนี้จะเป็นการตีความหมายในระดับที่มีปัจจัยทางวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยซึ่ง ไม่ได้เกิดจากตัวของสัญลักษณ์เอง เป็นการอธิบายถึงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเมื่อสัญลักษณ์กระทบกับความรู้สึกหรืออารมณ์ของผู้ใช้และคุณค่าทางวัฒนธรรมของเขา ซึ่งสัญลักษณ์ในขั้นนี้จะทำหน้าที่ 2 ประการ คือ ถ่ายทอดความหมายโดยนัยแฝง และถ่ายทอดความหมายในลักษณะมายาคติ (Myths)

จากการทบทวนวรรณกรรมเรื่องแนวความคิดสัญลักษณ์ข้างต้น ทำให้เห็นว่า สัญลักษณ์นั้นประกอบด้วยสิ่งที่เป็นตัวหมาย และความคิดที่หมายถึง ประกอบกัน ซึ่งในความคิดที่หมายถึงนั้น อาจจะมีได้มากกว่าระดับขึ้นไป เรียกว่าความหมายโดยนัยและการที่จะรู้ได้ว่าสื่อให้สำคัญ

กับสิ่งใดมากกว่ากันก็ขึ้นอยู่กับว่าสื่อ นั้น เลือกว่าที่เน้นสัญลักษณ์แบบไหนและ ไม่เน้นอะไรในตัวสื่อ นั้นๆได้

จากแนวคิดสัญลักษณ์นี้ สามารถนำไปใช้ศึกษาความหมายโดยนัยของสัญลักษณ์ที่ผู้สร้างเน้นให้ ความสำคัญในละครเรื่องkaseifu no mita ได้ และเพื่อเข้าใจความเป็นครอบครัวตามจุดประสงค์ข้อ ที่และเพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการสร้างภาพตัวแทนของความเป็นครอบครัว ตามจุดประสงค์ในข้อ2 ได้

2.1.3 แนวความคิดภาพตัวแทน

นอกจากแนวคิดเรื่องสัญลักษณ์แล้วก็ยังต้องเรียนรู้ถึงแนวคิดเรื่องภาพตัวแทนของฮอลล์ (Hall,1994:4)เพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำทำความเข้าใจกับสัญลักษณ์ต่างๆในละครด้วย ฮอลล์ กล่าวว่าภาษาเป็นสิ่งที่สามารถบ่งบอกได้ถึงความหมายของสิ่งต่างๆสามารถเป็นตัวกำหนด และจัดการความประพฤติ และการปฏิบัติกรต่างๆ ความหมายของภาษาจะช่วยให้การตั้งกฎ บรรทัดฐาน และขนบธรรมเนียมต่างๆที่สั่งการและควบคุมชีวิตของคนในสังคม

นอกจากนี้ฮอลล์ยังมองว่าแนวความคิดเรื่องภาพตัวแทน มีการทำงานคล้ายระบบการ ทำงานของภาษา เพราะภาพตัวแทนเป็นผลผลิตทางความหมายของระบบความคิดกับภาษา ซึ่ง อำนวยให้มนุษย์สามารถอ้างอิงถึงโลกแห่งความจริงของวัตถุ ผู้คน และเหตุการณ์ต่างๆ รวมถึงโลก แห่งจินตนาการที่มีแต่วัตถุ ผู้คนและเหตุการณ์ที่ปรุงแต่งขึ้น

วิลสัน พิชกุล(2544 อ้างถึงใน อภวิ คอทอง, 2552, น. 12) กล่าวว่า ภาพตัวแทนเป็น ผลผลิตของความหมายในกระบวนการคิด ความเชื่อ ความรู้สึก อุดมการณ์ของเราผ่านการสื่อสาร โดยเป็นการเชื่อมโยงความคิดเข้ากับโลกแห่งความเป็นจริง หรือโลกแห่งจินตนาการ การร่วม วัฒนธรรมเดียวกัน ทำให้เรารับรู้ความหมายจากภาพตัวแทนเหมือนกัน ภาพตัวแทนนั้นจะทำการ คัดเลือกเพียงบางลักษณะของความเป็นจริง ออกมาคัดแปลง และดัดแปลงให้โดดเด่นขึ้น การทำ เช่นนี้เองที่ทำให้เกิดการสร้างความหมายใหม่ขึ้น

ชเนต วงศ์ยานนาวา(2538 อ้างถึงใน ตาณา เตียนทอง, 2553, น. 3) อธิบายว่า ภาพตัวแทน (representation) คือการนำเสนอใหม่ ไม่ได้เอาสรรพสิ่งทั้งหลายที่มีอยู่ในความเป็นจริงมานำเสนอ ให้ให้ประจักษ์ เพราะเชื่อว่าทุกคนจะสามารถมีประสบการณ์โดยตรงกับสิ่งต่างๆได้ ดังนั้นความรู้ บางอย่างที่เรารับรู้ก็เป็นเพียงแค่การนำเสนอผ่านสื่อบางอย่าง และรวมถึงผู้ที่สร้างภาพตัวแทนให้ เราได้รับรู้นั้นก็ไม่ได้อยู่ตรงหน้าเราจริงๆ เราจะไม่สามารถรู้ได้เลยว่าสิ่งที่กำลังรับรู้อยู่นั้นตรงกับ

สิ่งที่ผู้สร้างภาพตัวแทนเข้าใจอยู่หรือไม่ ภาพตัวแทนไม่สามารถบอกความเป็นจริงของสรรพสิ่งที่ทั้งหลายได้ถูกต้องทุกอย่าง เพราะผู้สร้างภาพตัวแทนเหล่านั้นก็ถือเป็นภาพตัวแทนอันใหม่เสมอ และการที่มนุษย์สร้างภาพตัวแทนขึ้นมานั้นก็เหมือนกับการสร้างโลกใหม่เข้าไปในตัว

จากการทบทวนวรรณกรรมเรื่องแนวความคิดภาพตัวแทนข้างต้น ทำให้เห็นว่า ภาพตัวแทนคือสิ่งที่เป็นผลผลิตของกระบวนการคิด ความเชื่อ ความรู้สึก และอุดมการณ์ ที่มีการทำงานคล้ายกับระบบการทำงานของภาษา ซึ่งสิ่งที่เราได้รับรู้นั้นเป็นตัวแทนของ ความเป็นจริง ซึ่งอาจถูกคัดแปลง แก้ไขจากผู้สร้างภาพตัวแทนเหล่านั้น ดังนั้น ภาพตัวแทนจึงไม่ได้เป็นการลดรูปความเป็นจริง แต่เป็นการสร้างตนเองให้มีคุณสมบัติเสมือนหรือเทียบเท่าความเป็นจริงนั่นเอง

จากแนวความคิดเรื่องภาพตัวแทนนี้ สามารถนำไปใช้ศึกษาควบคู่กับแนวคิดเชิงสัญลักษณ์ เพื่อให้เข้าใจถึงลักษณะของภาพตัวแทนของครอบครัวตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 และ 2 ได้

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2531) ได้เขียนหนังสือเรื่อง “ครอบครัวญี่ปุ่น” ได้กล่าวถึงลักษณะเด่นของครอบครัวญี่ปุ่นว่า

ครอบครัวในสมัยใหม่ของญี่ปุ่น เป็นครอบครัวแบบเดี่ยว มีขนาดเล็ก โดยทั่วไปจะประกอบด้วย พ่อแม่ลูก ปู่ย่า ตายาย ส่วนใหญ่จะอยู่ต่างหากอีกครอบครัวหนึ่ง มีไม่น้อยที่ใกล้เคียงลูก ขนาดของครอบครัวเล็กลงเรื่อยๆ ครอบครัวในเมืองใหญ่ของญี่ปุ่นลดลงเหลือน้อยกว่า 3 คนแล้ว แสดงว่าคนญี่ปุ่นปัจจุบันที่ไม่มีลูก ไม่ยอมมีลูก ดำรงตนเป็น โสด หรือแยกกันอยู่ระหว่างสามีภรรยา(หย่าร้าง) มีมากขึ้น แม้ว่าครอบครัวญี่ปุ่นปัจจุบันจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากแล้ว แต่ลูกยังคงเคารพเชื่อพ่อแม่ เด็กเคารพผู้ใหญ่ หลิงเคารพชาย ภรรยาบริการและยกให้สามีเป็นผู้นำ ดังนั้นสถานภาพของชายจึงสูงกว่าผู้หญิง ดังคำกล่าวที่ว่า “ชายยังออกไปทำงานนอกบ้าน ปล่อยให้ผู้หญิงอยู่บ้าน” หญิงญี่ปุ่นก็ได้รับการยกย่องให้มีฐานะทัดเทียมกับชายตามกฎหมายทุกประการ แต่ในทางปฏิบัติ หญิงจำนวนไม่น้อยยังชอบเป็นแม่บ้าน เมื่อแต่งงานแล้วก็จะออกจากงาน รับผิดชอบงานบ้าน

จากบทความนี้ ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจถึงลักษณะของครอบครัวญี่ปุ่นว่าครอบครัวญี่ปุ่นในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น อีกทั้งภายในครอบครัวยังมีการจัดแบ่งหน้าที่ของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็นพ่อ แม่ หรือลูก และยังคงมีค่านิยมเรื่องชายเป็นใหญ่อยู่

โดยแนวทางการศึกษาจากบทความชิ้นนี้ สามารถนำมาเป็นแนวทางในการวิจัยในจุดประสงค์ข้อ 1 และ 2 เพื่อให้เข้าใจในรูปแบบครอบครัวในสังคมญี่ปุ่นมากขึ้น

จุไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์ (2555) ได้เขียนวิจัยเรื่อง "ความหมายและภาพตัวแทนครอบครัวต่างชนชั้นในละครโทรทัศน์ไทย" เพื่อศึกษาการสะท้อนและการประกอบสร้างภาพตัวแทนความเป็นจริงทางสังคมว่าด้วยครอบครัวที่แตกต่างกันทางชนชั้นในละครโทรทัศน์และการรับรู้และการถอดรหัสความหมายครอบครัวต่างชนชั้นที่ผู้ชมได้รับจากการสะท้อนและการประกอบสร้างภาพตัวแทนครอบครัวที่แตกต่างกันทางชนชั้นในละครโทรทัศน์ เก็บรวบรวมข้อมูลจากละครโทรทัศน์จำนวน 4 เรื่อง คือ เรื่องกุหลาบไร้หนาม สวรรค์สร้าง ไทร โศก และ ตะวันขอแสง และศึกษาการรับรู้ของผู้ชมละครโทรทัศน์ในกรุงเทพมหานคร

พบว่า ในละครส่วนมากเป็นรูปแบบครอบครัวชนชั้นสูงและครอบครัวชนชั้นล่าง ส่วนมากมีลักษณะครอบครัวที่สมบูรณ์ ได้แก่ ครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยาย และครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ได้แก่ ครอบครัวญาติอยู่ร่วมกัน ครอบครัวพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยว ครอบครัวแต่งงานใหม่ เป็นต้น ครอบครัวชนชั้นสูงมักมีอาชีพนักธุรกิจ ข้าราชการชั้นสูง หรือเชื้อพระวงศ์ มีฐานะทางเศรษฐกิจดี การยอมรับทางสังคม และสภาพความเป็นอยู่และการใช้ชีวิตดีกว่าครอบครัวชนชั้นล่างที่ส่วนมากทำงานรับจ้าง แต่การทำตามบทบาทหน้าที่ของครอบครัวชนชั้นสูงไม่อบอุ่นและมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางสังคมมากกว่าครอบครัวชนชั้นล่าง ผู้มีอำนาจให้คุณให้โทษในครอบครัวคือ ย่า ยาย แม่ และพ่อเลี้ยง ครอบครัวพฤติกรรมตามบรรทัดฐานสังคมต้องการมีความเป็นอยู่ในครอบครัวที่สุขสงบความสำเร็จการศึกษาทำงานพออยู่พอกิน ไม่เป็นหนี้ ไม่ต้องการความมั่งคั่งร่ำรวย ปัจจัยสำคัญของพฤติกรรมตามบรรทัดฐานสังคม คือ ความกตัญญู เกรงกรรมที่ต้องชดใช้ ความอดทน และศีลธรรม

ส่วนปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ ความโลภ ความอิจฉาริษยา ความเคียดแค้นชิงชัง และขาดศีลธรรม ซึ่งทำให้เกิดผลที่ได้รับในที่สุด คือ ครอบครัวแตกแยก ไม่มีความสมหวัง สัมเหลวในชีวิตและอาจพบจุดจบจนอยู่ในสังคมไม่ได้ถึงกับทำอัตวินิบาตกรรม หรือถูกทำร้าย การแก้ปัญหาที่ดีคือการให้อภัยและมีคุณธรรม ส่วนความขัดแย้งระหว่างครอบครัวชนชั้นสูงและชนชั้นล่าง มักเกิดจาก ครอบครัวชนชั้นสูงใช้อำนาจเงินตรา อำนาจทางจิตใจ และอำนาจทางกายภาพตามลำดับ ทั้งต่อหน้าและลับหลัง

การเลื่อนระดับชั้นทางสังคมของชนชั้นล่างให้มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีสถานภาพทางสังคมดีขึ้น หรือได้รับการยกย่องให้เกียรติที่สูงขึ้นทางสังคมซึ่งมาจากการสังสมจากปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมตามบรรทัดฐานทางสังคม ส่วนกลวิธีการสร้างโครงเรื่องในละครโทรทัศน์

ตามหลักความขัดแย้งมีการประกอบสร้างความจริงจากตัวบทโดยเฉพาะ โครงเรื่อง ปัจจัยความขัดแย้งที่สำคัญได้แก่ ความ โลก ความอิจฉาริษยา ความอาฆาตแค้น และการขาดคุณธรรม จากสาระสำคัญของเรื่องหรือแก่นของเรื่องซึ่งเป็นสาระแบบการใช้อำนาจผสมผสานกับสาระแบบการมีศีลธรรม

โดยแนวทางการศึกษาจากงานวิจัยชิ้นนี้ สามารถนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับสัญญาและภาพตัวแทนที่อยู่ในละครได้

อภิวี คอทอง(2552)ได้เขียนวิจัยเรื่อง“ภาพตัวแทนความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวที่นำเสนอผ่านภาพยนตร์ไทย”เพื่อวิเคราะห์ภาพตัวแทนความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวที่นำเสนอผ่านภาพยนตร์ไทยประเภทภาพยนตร์ชีวิต(Drama) ที่ถูกนำเสนอในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2545-2551มีภาพยนตร์ที่ถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์ทั้งหมด7เรื่อง พบว่า

ก. การแสดงบทบาทของสมาชิกในครอบครัว

ภาพยนตร์ได้เน้นนำเสนอภาพของภรรยา/แม่ที่มีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการทำงานหาเลี้ยงครอบครัวมากขึ้น ซึ่งมีผลทำให้ภรรยา/แม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่างๆในบ้านด้วยกัน แต่ถึงกระนั้นภาพยนตร์ยังคงไม่ละทิ้งการนำเสนอภาพบทบาทสามี/พ่อในการเป็นผู้นำครอบครัว บทบาทในกเป็นกำลังสำคัญในการทำงานหารายได้ และมีสิทธิอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจเรื่องต่างๆภายในครอบครัวไปโดยสิ้นเชิง ส่วนบทบาทหลักของภรรยา/แม่ พบว่าส่วนใหญ่ส่วนมีบทบาทหลักในการดูแลงานบ้าน บทบาทในการปรนนิบัติสามี บทบาทในการอบรมเลี้ยงดูลูก ในขณะที่บทบาทของพ่อในการอบรมเลี้ยงดูลูกนั้นยังคงปรากฏให้เห็นเป็นส่วนน้อย ส่วนบทบาทหน้าที่ในการดูแลงานบ้านยังคงเป็นบทบาทของภรรยาเพียงฝ่ายเดียว

นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังนำเสนอให้เห็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้นำครอบครัว คือ บทบาทของภรรยาในการเป็นผู้นำครอบครัวแทนสามี อันเนื่องมาจากการแก้ไขปัญหาในครอบครัว แต่ในท้ายที่สุดเมื่อวันใดที่สามีต้องการกลับมาใช้อำนาจในครอบครัว ภรรยาที่พร้อมยินยอมให้สามีกลับมาามีสิทธิอำนาจสูงสุดในครอบครัวได้เสมอ กล่าวคือ ภาพยนตร์ยังคงสร้างสถานการณ์สนับสนุนและตอกย้ำรูปแบบภาพตัวแทนความสัมพันธ์ในครอบครัว กับการคงอยู่ของโครงสร้างชายเป็นใหญ่ในครอบครัวไทยที่มีมาแต่ในอดีต

ส่วนบทบาทของลูกนั้นถูกนำเสนอให้อยู่บนพื้นฐานของการเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่เป็นหลัก และการปฏิบัติตนต่อผู้ใหญ่ในครอบครัวอย่างเหมาะสม ในขณะที่ภาพบทบาทความสัมพันธ์ของพี่น้องในครอบครัว ภาพบทบาทของเครือญาติ ไม่ปรากฏบทบาทความสัมพันธ์ให้เห็นเด่นชัดนัก

ข. ลักษณะความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัว

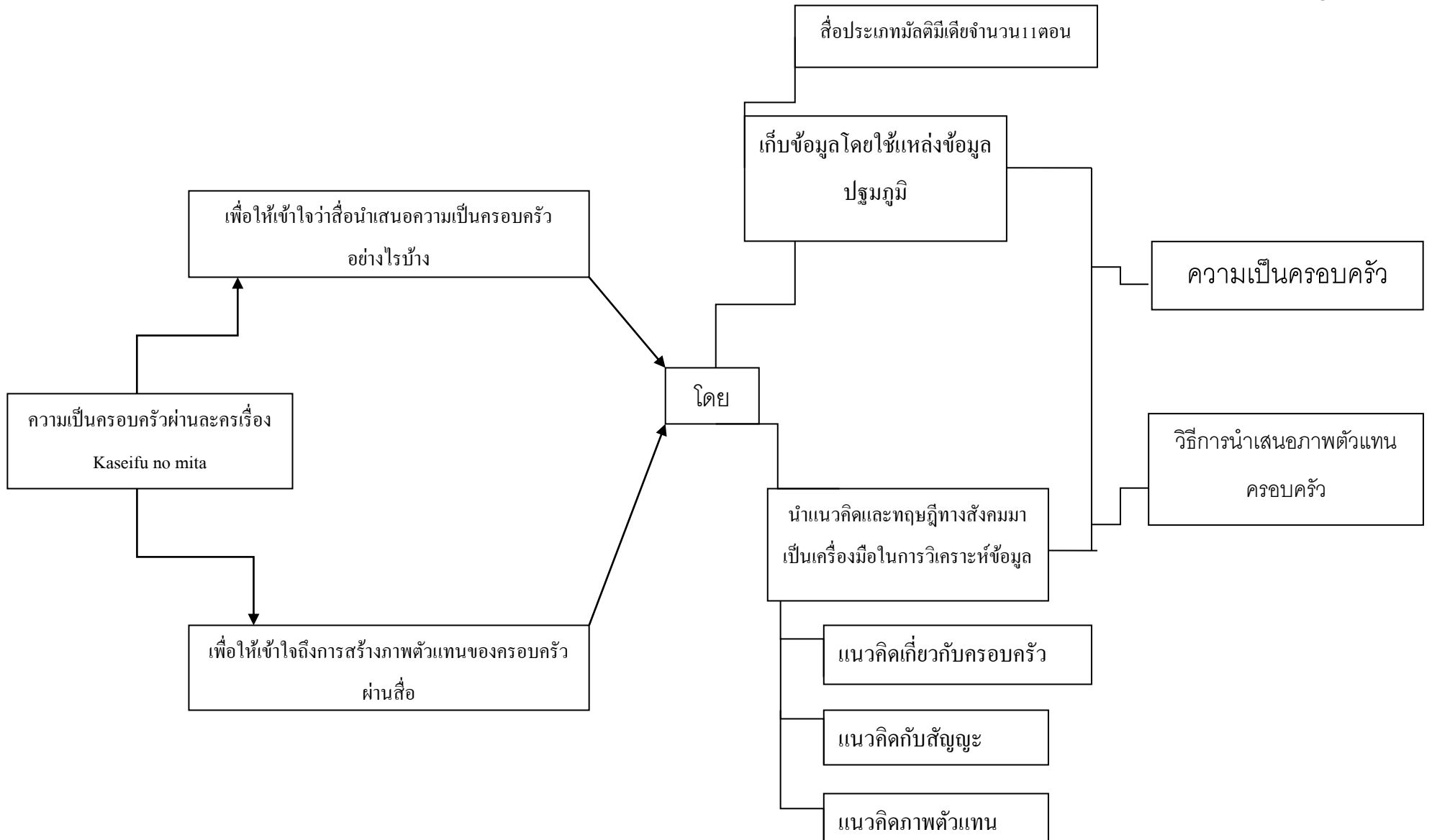
ปัญหาที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ไทยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ (1) ปัญหาสภาพเศรษฐกิจและสังคมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ได้แก่ ฐานะความเป็นอยู่ที่ไม่ดี เงินไม่พอใช้จ่ายในครอบครัว ปัญหากลุ่มมิจฉาชีพในสังคม (2) ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว หรือความสัมพันธ์ที่ไม่มั่นคงระหว่างบุคคลในครอบครัว ได้แก่ ปัญหาความไม่เข้าใจกัน ไม่ไว้วางใจของสามีภรรยา การละทิ้งบทบาทผู้นำครอบครัว ปัญหาการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่ การตั้งครรภ์เมื่อไม่พร้อม โดยปัญหาที่พบมากที่สุด คือปัญหาความรุนแรงในครอบครัว รองลงมาคือ ปัญหาการไม่ซื่อสัตย์/การนอกใจ การประพฤติดนินทาในสังคม

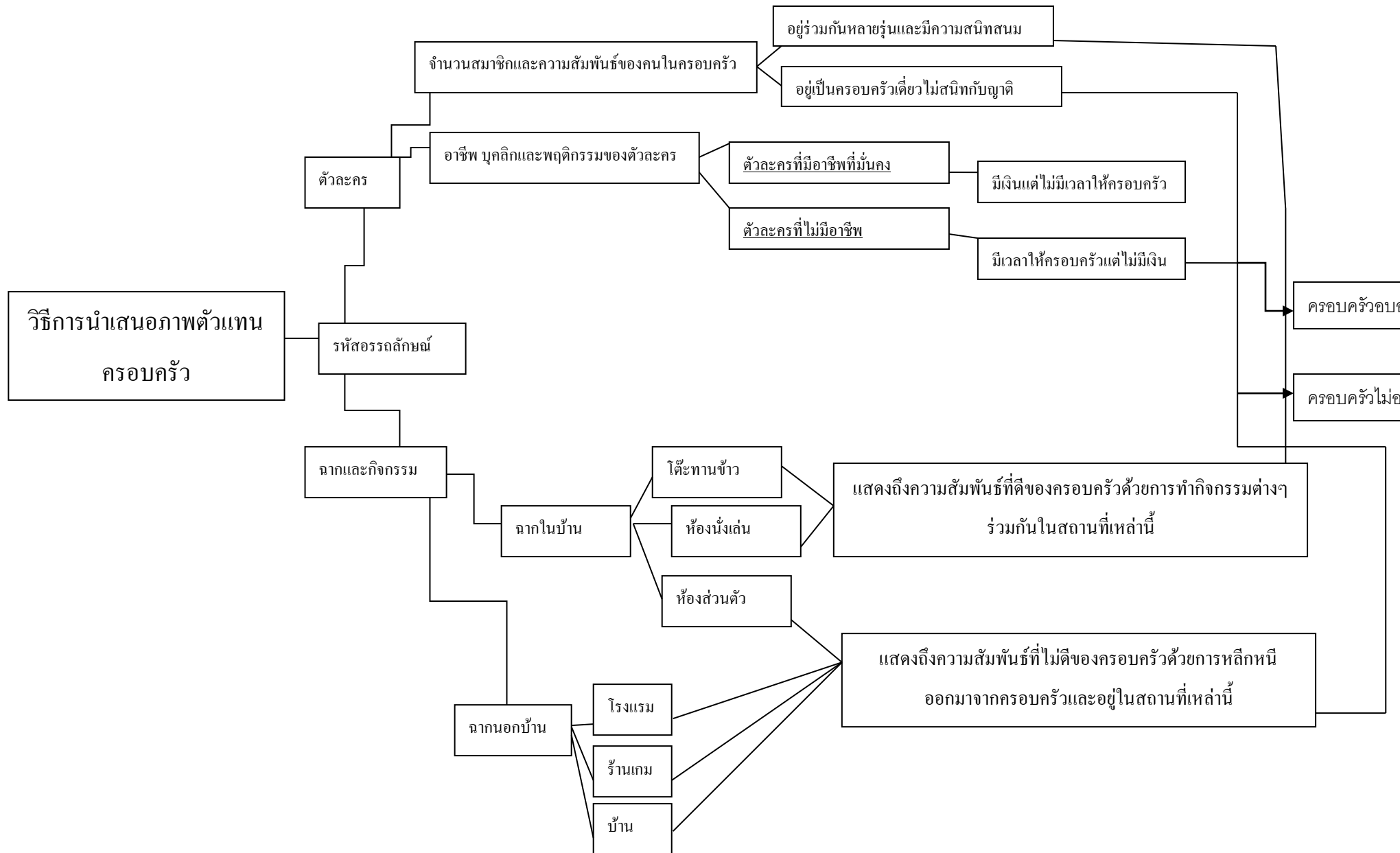
ก. องค์ประกอบสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว

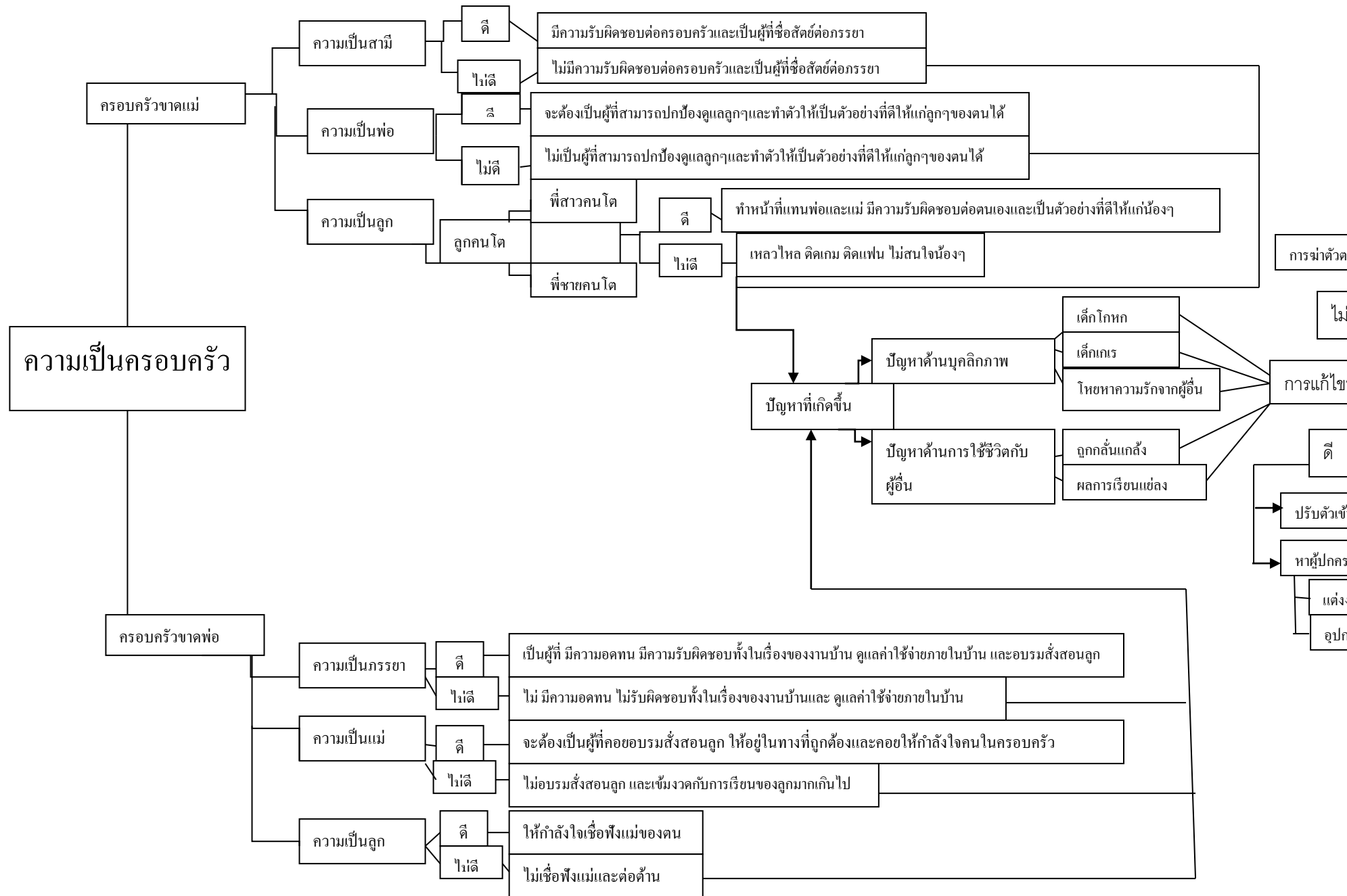
ภาพยนตร์นำเสนอภาพตัวแทนองค์ประกอบสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวที่พบมากที่สุดคือ การแสดงออกทางความรักและความเข้าใจซึ่งกันและกัน โดยส่วนใหญ่ปรากฏในลักษณะของการแสดงออกทางใจหรือการแสดงน้ำใจต่อกันโดยตรง รองลงมา คือภาพการแสดงออกทางความรักในลักษณะการพูดจาสื่อความหมายที่ดี และองค์ประกอบสำคัญที่ภาพยนตร์ส่วนใหญ่ใช้เป็นแนวทางในการคลี่คลายปัญหาต่างๆคือ การอดทนและการให้อภัย ส่วนในลักษณะการมีประชาธิปไตยในครอบครัว ยังคงปรากฏให้เป็นเป็นส่วนน้อยในภาพยนตร์

จากการทบทวนผลการวิจัยข้างต้นสามารถนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาภาพตัวแทนความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวที่นำเสนอผ่านละครเรื่อง *Kaseifu no mita* ได้เช่นเดียวกัน

บทที่ 3

บทที่ 4

ข้อมูลของละครเรื่อง Kaseifu no mita

สำหรับในเนื้อหาของบทที่ 4 นั้น ผู้เขียนจะกล่าวถึงข้อมูลของละครเรื่อง Kaseifu no mita ทั้งในเรื่องของประวัติการสร้าง ตัวละคร และเนื้อเรื่องในตอนต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาและสามารถนำมาใช้วิเคราะห์ตามจุดประสงค์ของการศึกษาทั้งในข้อที่ 1 และ 2 ได้

4.1 ประวัติของละคร

เรื่อง “Kaseifu no Mita” ก็เป็นละครแนวครอบครัวลึกลับที่ได้รับความนิยมอย่างมากในญี่ปุ่นและเป็นละครเรื่องแรกๆ ที่ทำให้เกิดความนิยมในละครแนวครอบครัวลึกลับนี้และได้รับรางวัล 71st Television Drama Academy awards ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นผลงานกำกับของ ริวอิชิ อินามัตะ และ โทยะ ซาโต เขียนบทโดย ยูคาวะ ยาสุอิโระ ซึ่งเป็นนักเขียนบทภาพยนตร์ที่เขียนให้กับหลายๆ เรื่องที่ประสบความสำเร็จมาแล้ว เช่น Jyoo no kyoushitsu, Magararenaionna, Rebound หรือ ภาพยนตร์ที่สร้างจากหนังสือการ์ตูนอย่างเรื่อง GTO เป็นต้น

ละครเรื่องนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากอย่างในเขตคันโต วัดค่าเฉลี่ยเรตติ้งได้สูงถึง 40% (36.4% ในเขตคันไซ และ 34.6% ในเขตนาโงย่า) ทำลายสถิติเรตติ้งตอนที่สูงสุดของเรื่อง นั่นคือ ตอนที่ 8 ที่ได้เรตติ้ง 29.6 % ไปอย่างง่ายดาย และมีสถิติที่น่าสนใจของละครเรื่องนี้ดังนี้ ฉากจบของเรื่องในตอนสุดท้าย ตอนที่ 11 ทำเรตติ้งไปสูงถึง 42.8% ในเขตคันโตเรตติ้งเฉลี่ยของเรื่อง 11 ตอน อยู่ที่ 25.17% เรตติ้งตอนจบที่สูงถึง 40% ทำให้ "Kaseifu no Mita" กลายเป็นละครที่มีเรตติ้งเกิน 40% เป็นเรื่องแรกถัดจากปี 2000 และเป็นละครที่มีเรตติ้งสูงสุดตลอดกาลในลำดับที่ 3 เคียงคู่กับละครเรื่อง 'NetchuJidai' (1979 NihonTV)

4.2 เรื่องย่อ

ละครเรื่อง kaseifu no mita เป็นละครที่พูดถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในครอบครัวของ อาสึตะ ครอบครัวนี้เกิดการสูญเสียไปอย่างกะทันหันของ ผู้เป็นแม่จึงทำให้ครอบครัวตกอยู่ในสภาวะที่ขาดผู้ดูแลครอบครัว ทั้งงานบ้านและการดูแลลูกๆ อีกห้าคน ตัวของพ่อเองก็ไม่ได้เป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดีนักและเห็นห่างกับครอบครัวมาเป็นระยะเวลาที่นานพอสมควร จึงตัดสินใจที่จะจ้างแม่บ้านมือ

อาชีพมาจัดการงานบ้านแทนภรรยาที่เสียไป แต่แม่บ้านคนนี้มีควมลับอะไรบางอย่างซ่อนอยู่ ภายใต้ใบหน้าที่เรียบเฉย และการทำงานอย่างมีอาชีพนั้นก็ป็นข้อสังเกตที่ทำให้ เด็กๆต้องการที่จะสืบหาความจริงเกี่ยวกับแม่บ้านคนนี้

4.3 ตัวละครที่สำคัญในเรื่อง

เรื่องKaseifu no mita นั้นเป็นละครที่เกี่ยวกับครอบครัว โดยใช้ครอบครัวหนึ่งเป็นตัวแทนเล่าเรื่องราวในช่วงชีวิตหนึ่ง ที่เกิดเหตุการณ์ต่างๆขึ้นทั้งดีและร้าย ตัวละครสำคัญที่เป็นตัวแทนของความเป็นครอบครัวนั้นคือสมาชิกของคนในครอบครัว ซึ่งในเรื่องนี้มีตัวละครหลักทั้งหมด ตัวละคร ประกอบไปด้วย

1. อาสึตะ เคอิจิ

ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัว ทำงานในบริษัทที่มีชื่อเสียง เขาต้องการจะหย่าขาดจากภรรยาเพื่อจะไปแต่งงานใหม่ จนเป็นสาเหตุนำมาสู่การฆ่าตัวตายของภรรยา หลังจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และด้วยความช่วยเหลือของมิตะ เขาจึงเริ่มตระหนักว่าลูกๆ นั้นเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตที่สำคัญมาก

2. อาสึตะ ยูอิ

ผู้เป็นพี่สาวคนโตของน้องๆ เธอเป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลายปีสอง และสมาชิกของชมรมถ่ายภาพ เธอมักกล่าวโทษตัวเองเสมอว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้พ่อแม่ลำบาก

3. อาสึตะ คาเครุ

ลูกชายคนโตของครอบครัว นักเรียนชั้นมัธยมต้น และกัปตันทีมบาสเกตบอลของโรงเรียน เขามีนิสัยคนใจร้อน จึงมักทำให้การตัดสินใจผิดพลาด แต่เขาคือคนที่คอยปกป้องคนในครอบครัวอยู่เสมอ

4. อาสึตะ ไคโตะ

ลูกชายคนสุดท้องของครอบครัว นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก และหัวหน้าห้อง เขามีนิสัยสุขุมและเรียบง่าย เขายังเป็นคนหนึ่งที่ค้นพบคำตอบของปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวของตนเอง

5. อาสึตะ คิ

น้องสาวคนสุดของครอบครัว สาวน้อยผู้ขี้กลัวขี้เขินมาก และมักจะตั้งคำถามอยู่เสมอ ถ้าใครก็ตามที่พูดอะไรบางอย่างต่อหน้าเธอ

6. แม่บ้านมิตะ

แม่บ้านประจำครัวเรือนอาสึตะ เธอทำตัวเย็นชา และไม่เคยมิให้ใครแต่ทำงานบ้านได้ดี เธอเคย

ผ่านประสบการณ์ที่เจ็บปวดกับการสูญเสียคนที่เธอรักมากที่สุดในชีวิต ด้วยเหตุนี้ เธอจึง ไม่กล้าเริ่มที่จะรักคนอื่น เพราะกลัวว่าอาจจะนำโชคร้ายมาให้ แต่ในที่สุด เธอก็เริ่มมีอารมณ์ความรู้สึกอีกครั้ง

7. ยูกิ โยชิยุกิ(คุณตา)

พ่อของอุราระและพ่อตาของเคอิจิครูใหญ่โรงเรียนนิสัยเป็นคนปากแข็งเขาไม่ค่อยไว้ใจเคอิจิเพราะเชื่อว่าลูกสาวของตัวเองถูกเคอิจิล่อลวง

8. ยูกิ อุราระ(น้ำสาว)

น้องสาวของภรรยาและครูพละที่โรงเรียนมัธยมแม่ภายนอกเธอจะดูเป็นคนที่ร่าเริงแต่กลับต้องฝืนยิ้มอยู่เสมอๆ เธอแอบหลงรักเคอิจิอยู่และมักจะทำสิ่งต่างๆด้วยความหวังดีแต่ผลลัพธ์มักจะลงเอยด้วยความล้มเหลว

4.4 เนื้อหาของละครในแต่ละตอน

ละครเรื่อง Kaseifu no mita เป็นละครที่มีความยาวทั้งหมด 11 ตอน ซึ่งในแต่ละตอนมีปมปัญหาที่เกิดขึ้นและคลายออกจบในตอนนั้นๆ เชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกันทั้ง 11 ตอน โดยมีเนื้อหาในแต่ละตอนดังนี้

ตอนที่ 1

เริ่มด้วยฉากที่แม่บ้านมิตะมาถึงที่บ้านของครอบครัวเคอิจิ มีสมาชิกด้วยกันทั้งหมดห้าคน ได้แก่ อาสึตะ เคอิจิ(พ่อ) ยูอิเคอิจิ(ลูกสาวคนโต) คาเครุ เคอิจิ(ลูกชายคนโต) ไค โตะเคอิจิ(ลูกชายคนรอง) และ คิเคอิจิ(ลูกสาวคนเล็ก) ครอบครัวนี้เพิ่งจะเสียแม่ไป ลูกสาวคนโตจึงต้องรับหน้าที่ดูแลบ้านและน้องๆ แทนแม่ ในขณะที่ผู้เป็นพ่อไม่ได้ช่วยเหลือนักทำให้อำนาจในบ้านไม่เป็นระเบียบ เด็กๆ ดูแลกันและกันเอง พ่อจึงตัดสินใจใช้เงินค่าประกันของแม่มาใช้จ้างแม่บ้านมาดูแลแทน เมื่อแม่บ้านมาถึงก็แนะนำตัวว่าตนคือแม่บ้าน ชื่อ มิตะ และบอกกับทุกคนในครอบครัวว่าจะทำอะไรบ้าง (ทำงานบ้าน และไปรับไปส่ง คิที่โรงเรียน)

เมื่อเด็กๆ ไปโรงเรียน ยูอิ ก็ได้พบกับ อุราระ น้ำสาวที่ทำงานเป็นคุณครูพละที่โรงเรียน เข้ามาพูดคุยและบอกว่าจะไปทำอาหารให้ที่บ้านทาน แต่ยูอิก็ปฏิเสธและบอกกับอุราระว่า ที่บ้านมีแม่บ้านมาคอยรับผิดชอบแทนแล้ว

ที่ทำงานของพ่อ ในขณะที่กำลังประชุมอยู่นั้นอาสึตะเอาแต่จ้องมองพนักงานสาวที่อยู่นอก

ห้อง และเมื่อมีคนถามก็แสร้งชมและขอตัวไปเข้าห้องน้ำ แต่แท้จริงแล้ว อาสีตะเดินตามพนักงานสาวคนนั้นและพยายามจะเรียกคุยด้วยแต่โทรศัพท์ก็ดังขึ้นเสียก่อน พบว่าเป็นเจ้าเจ้าของบริษัทแม่บ้านฮารุมิ ที่ส่งมิตะมาที่บ้าน โทรมาถามถึงการทำงานของมิตะ และเตือนถึงการสั่งงานให้มิตะทำว่าไม่ว่าจะสั่งให้ทำอะไรสุดโต่งแค่ไหน มิตะก็จะทำ

เมื่อพ่อกลับมาถึงที่บ้านในตอนเย็น ก็ที่ชวนพ่อไปดูผลงานการทำความสะดวกบ้านของแม่บ้านมิตะ ว่าสะอาดเรียบร้อยดีมาก และเมื่อทุกๆคนกำลังรับประทานอาหารเย็นอยู่นั้น อูราระก็เข้ามาในบ้านพร้อมข้าวของพะรุงพะรัง เพื่อที่จะเตรียมทำอาหารให้ แต่ทุกคนบอกว่าไม่ต้องการแล้ว จึงให้แม่บ้านนำของที่ซื้อไปเก็บ แล้วอูราระก็พูดถึงวันเกิดของคิ ที่จะถึงในวันพรุ่งนี้ และชวนทุกคนจัดงานฉลองให้กับคิ ทุกคนยังไม่พร้อมที่จะจัดงานอะไรตอนนี้จึงปฏิเสธไป แต่อูราระยืนกรานที่จะจัดให้ได้ จึงถามคิว่าอยากได้อะไรเป็นของขวัญ คิตอบว่าอยากพบกับแม่ อูราระรับปาก ทั้งๆที่ทำได้ไม่ได้และกลับบ้านไป

เมื่อได้ยินดังนั้นพ่อก็เกิดความลำบากใจ จึงขอให้มิตะช่วยไปถามอูราระให้ ว่าทำไมถึงทำแบบนี้ต้องการอะไรกันแน่ พร้อมให้ที่อยู่ของอูราระไป วันรุ่งขึ้น มิตะจึงไปถามให้ที่บ้านของอูราระ และได้คำตอบว่า อูราระจะทำให้ได้อย่างแน่นอน

ตอนเย็นมิตะไปปรับที่โรงเรียน แล้วพบว่ามีผู้ปกครองคนหนึ่งบอกว่าคิริงแกลูกของคุณ เพราะคิเล่าให้เพื่อนๆฟังว่าวันเกิดจะได้เจอแม่ แต่เพื่อนของคิบอกว่า แม่ของคิตายแล้วถ้าคิอยากจะพบแม่จะต้องตายตามเท่านั้น คิโมโหจึงทำร้ายเพื่อนคนนั้น มิตะรับฟังแล้วก็พากิกลับบ้าน ระหว่างทางทั้งคู่เดินผ่านเจื่อน้ำ คิขอให้มิตะตายตามไปด้วยกันเพื่อที่จะได้ไปหาแม่ มิตะตอบตกลงแล้วค่อยๆเดินลงน้ำไปด้วยกัน แต่คาเครุมาเห็นพอดีจึงวิ่งลงไปห้ามทั้งสองคนไว้ เมื่อกลับมาถึงบ้านคาเครุเล่าให้พี่สาวและน้องชายฟัง แต่ไม่มีใครเชื่อ ว่าทั้งสองคนจะฆ่าตัวตาย แกล้งไปเก็บก้อนหินด้วยกันแค่นั้น

ในอีกวันหนึ่ง ยูอิไปโรงเรียนและนั่งเล่นอยู่ในห้องชมรมถ่ายภาพ พร้อมครูปกครองครวที่ถ่ายไว้เมื่อตอนวันเกิดปีที่แล้วของคิ เพื่อนชายของยูอิเดินเข้ามา และชวนไปเที่ยวแล้วก็จับมือและพยายามจะจูบยูอิ แต่เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น ยูอิจึงลุกขึ้นไปรับโทรศัพท์ และพบว่าคาเครุ บอกให้ตนรีบกลับบ้านเดี๋ยวนี้เพราะ อูราระกำลังสร้างความวุ่นวายขึ้น

เมื่อยูอิกลับมาถึงที่บ้านพบมิตะ ยืนอยู่ข้างนอกบ้าน มิตะแจ้งว่าวันนี้อูราระสั่งว่าห้าม

ทำอาหารเพราะอูราระจะเป็นคนทำเอง เมื่อเข้าไปในบ้านพบน้องๆมานั่งรวมตัวกันอยู่ทางเข้าบ้าน และบอกให้ยูอิเข้าไปดูเอง

พอยูอิเข้าไปในครัวก็พบว่าอูราระกำลังวุ่นวายอยู่ในครัว และทำครัวและทะเลไปหมด แล้วยังใส่ชุดเหมือนกับที่แม่ตนใส่เมื่อปีที่แล้วอีกด้วย จึงเข้าใจได้ว่าอูราระพยายามทำตัวให้เหมือนแม่ของตน ดังนั้นก็จึงไม่พอใจและเริ่มร้องไห้ หาแม่อูราระได้ยืนดังนั้นจึงขอโทษและกลับบ้านไป

พอกลับมาและเอาของขวัญตุ๊กตาหมีแพนด้าให้กับคิ หวังว่าคิจะหยุดร้อง แต่ก็กลับบงแงหนักกว่าเดิม ยูอิจึงโมโห และเริ่มระบายความในใจเกี่ยวกับแม่ออกมา พร้อมสั่งให้มิตะ เอาของที่อยู่ในห้องแม่ทั้งหมดไปทิ้ง และเผาให้หมดน้องๆพยายามช่วยกันห้ามแต่ก็ไม่เป็นผล เมื่อมีตะจุดไฟเผาข้าวของของแม่ คาเครุหันไปถามพ่อที่เอาแต่ยืนดูนิ่งๆว่า ไม่คิดจะพูดหรือทำอะไรเลยหรือ แต่พ่อก็ได้แต่เงิบเฉยไป เด็กๆต่างก็เริ่มระบายความในใจเกี่ยวกับแม่ออกมา หน้ากองไฟเมื่ออารมณ์เย็นลงแล้วพ่อจึงขอให้มิตะ ดับไฟ ในขณะที่ดับไฟนั้น เด็กๆเห็นกล่องที่ไม่ใหม่กล่องหนึ่ง และพยายามหยิบขึ้นมาเปิดดู แต่ทว่าร้อนเกินไป มิตะจึงเป็นคนเปิดให้ และพบว่าข้างในคือหินที่ คิเก็บให้แม่เป็นของขวัญ พ่อจึงบอกกับคิว่าแม่รักคิมากแค่ไหน

ทุกคนตัดสินใจจัดงานฉลองวันเกิดให้กับคิใหม่อีกครั้งในคืนนั้น โดยให้มิตะเป็นผู้ทำอาหารให้ทาน เมื่อทุกคนทานอาหารของมิตะ ก็บอกรว่ารสชาติเหมือนกับที่แม่ทำ มิตะจึงตอบว่านั่นเป็นหน้าที่ของตนที่จะต้องศึกษาว่าบ้านนั้นๆที่ตนจะต้องเข้าไปทำงานทานอาหารรสชาติไหน

เมื่อเลิกงานพ่อกล่าวขอบคุณมิตะแต่ มิตะยื่นใบแจ้งหนี้ให้กับพ่อ และแจ้งว่ามีค่าล่วงเวลาสองชั่วโมงของวันนี้ พ่อจึงหนีมิตะ แล้วพูดว่า ความจริงแล้วภรรยาของตนไม่ได้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ แต่เสียชีวิตเพราะเธอฆ่าตัวตายเพราะตนเองเป็นเหตุ มิตะฟังแล้วก็ตอบรับสั้นๆ เหมือนหุ่นยนต์ และเดินจากไป

ตอนที่ 2

เปิดฉากมาที่แม่บ้านมิตะเดินมาทำงานที่บ้านเคอิจิ แต่พอมมาถึงหน้าบ้านพบว่า อาสึคะ กำลังยืนรออยู่ อาสึคะรู้สึกไม่ดีกับเรื่องที่ถูกไปเมื่อคืน จึงพยายามอธิบายให้มิตะฟัง มิตะก็ยังนิ่งเฉยและพูดแล้วว่าเข้าใจแล้ว และเข้าบ้านไป

มิตะทักทายคนในบ้านด้วยคำพูดที่เหมือนกับหุ่นยนต์เป็นปกติ และเริ่มทำอาหารเข้าให้คน

ในครอบครัวทาน ทุกคนในบ้านพูดคุยกัน ยูธิตามพ่อเกี่ยวกับแม่ แต่ก็ไม่ได้รับคำตอบอะไร

ในระหว่างการทานอาหาร ที่วิลาข่าวเรื่องการแก่งกันของเด็กนักเรียนประถม ก็เกิดความสงสัยจึงถามพี่ๆ ว่าการแก่งกันคืออะไร ไค โตะพยายามตอบ แต่ก็ไม่หันไปถามมิตะเสียก่อน มิตะตอบว่า เป็นเพราะคนเป็นสิ่งที่อ่อนแอ เพราะว่าอ่อนแอเวลาที่เจอใครที่อ่อนแอกว่าก็จะเหยียบซ้ำ แต่ถ้าหากเจอคนที่แข็งแกร่งกว่าก็จะวิ่งหนี เมื่อได้ยินดังนั้นทุกคนในบ้านก็ได้แต่นิ่งเงียบไป มิตะจึงออกไปทิ้งขยะ พอมิตะออกไปทุกคนก็พูดคุยกันเรื่องที่มีตะเป็นคนแปลกๆ พ่อจึงพูดให้ลูกๆ ฟังเรื่องที่มีตะสามารถทำได้ทุกอย่างที่สั่ง ก็จึงลงสั่งให้มีตะเล่น โยนลูกบอลห้าลูก ไปมา และมีตะก็สามารถทำได้เช่นกัน

ที่โรงเรียนของไค โตะ ในขณะที่ไค โตะกำลังนั่งอ่านหนังสืออยู่นั้นก็ได้ยินเสียงฟุระตะ ที่เป็นหัวหน้ากลุ่มเด็กก็แก่งกำลังแก่งเพื่อนร่วมห้องของเขาอย่างสนุกสนานอยู่หลังห้อง แต่ไม่มีใครกล้าเข้าไปช่วย ไค โตะก็ทำได้เพียงแก่งทำเป็นไม่เห็นเช่นกัน แต่จู่ๆ ฟุระตะก็เดินเข้ามาคุยกับไค โตะอย่างกะทันหันและ บังคับให้ไค โตะ โกงข้อสอบ ให้พวกตน ไค โตะจึงรู้สึกแยะ

ระหว่างทางกลับบ้าน ไค โตะเจอมีตะและที ที่เพิ่งกลับมาจากโรงเรียน คิมิท่าทางที่จะชื่นชอบมีตะเป็นอย่างมาก ไค โตะก็มองดูมีตะและกำลังขบคิดอะไรบางอย่างภายในใจ

ยูอิไปถ่ายรูปกับเพื่อนชายที่เขื่อนที่แม่ของยูอิจมน้ำ และบังเอิญพบว่าน้ำอุราระแอบตามมา อุราระเข้ามาขอโทษที่ไปก่อวณที่บ้านและสัญญาจะไม่ได้อีกแล้ว พ่อได้ฟังดังนั้นยูอิก็นึกเห็นใจ จึง ตอบว่าให้มาเป็นครั้งคราวบ้างก็ได้ อุราระพอได้ยินดังนั้นก็ตื่นเต้นและบอกยูอิว่าจะไปที่บ้านทันที

ที่ทำงานอาสึคะพยายามตามตื้อพนักงานสาวที่ชื่อมิเอะ ซึ่งทั้งคู่เคยแอบคบหากันถึงกระทั่งที่จะขอหย่ากับภรรยาเพื่อมิเอะ แต่เมื่อขอหย่า ภรรยาที่ฆ่าตัวตาย พอมิเอะรู้ดังนั้นจึงไม่กล้าที่จะคบหากับอาสึคะต่อ อาสึคะขึ้นรถและพูดกับตนเองว่าจะกลับบ้าน แต่แล้วก็โทรหามิตะเพื่อที่จะบอกว่าวันนี้จะกลับดึก เท่านั้น

ที่บ้าน เด็กๆก็ยังคงคุยเรื่องที่มีตะสามารถทำได้ทุกอย่าง ฟุระตะ(เด็กขี้แก่ง) โทรมาหาไค โตะ แต่ไค โตะไม่อยากจะคุยจึงบอกมิตะให้บอกไปว่า เค้าไม่อยู่บ้าน แต่มีตะกลับพูดว่า “ไค โตะ บอกให้พูดว่า ตอนนี้เค้าไม่อยู่บ้าน” ทำให้ไค โตะต้องรีบไปปรับโทรศัพท์ด้วยตนเองทันที ไค โตะจึง

ถูกฟรุ๊ตจะข่มขู่ให้ไปขโมยของไม่อย่างนั้นจะกลั่นแกล้งไคโตะ

ไคโตะจึงเกิดความอึดอัดใจ และไปเล่าในมิตะฟังพร้อมขอให้มิตะช่วยจัดการกับเพื่อนคน นี้ให้ มิตะฟังแล้วก็ตอบรับเหมือนหุ่นยนต์

ไคโตะออกไปร้านค้ากับกลุ่มเพื่อนจี๊แกลิ่ง ไคโตะแกลิ่ง ไปเป็นคนหลอกล่อให้พนักงาน เดินไปอีกทางหนึ่งเพื่อให้ ฟรุ๊ตจะขโมยของ เมื่อฟรุ๊ตจะขโมยของได้แล้วก็ขี้นยอง จะเดินออกจากร้าน แต่ก็เจอกับมิตะเสียก่อน ฟรุ๊ตจะทำท่าหัวเสียแล้วบอกให้มิตะหลบไป มิตะไม่พูดอะไรและซกเข้าที่ หน้าของฟรุ๊ตอย่างจ้ง ฟรุ๊ตตกใจและเพื่อนๆของฟรุ๊ตก็วิ่งหนี มิตะก็ซกฟรุ๊ตอย่างไม่ยั้งมือ พอ ไคโตะเห็นเช่นนั้นก็ตกใจอยู่ไม่น้อย

อาสีจะรีบไปที่โรงเรียนของไคโตะ คุณครูต่อว่าไคโตะ แต่ไคโตะไม่ยอมรับและบอกว่า เป็นเรื่องที่สมควรแล้วเพราะฟรุ๊ตทั้งกลั่นแกล้งเพื่อนและบังคับให้ไคโตะไปขโมยของ แต่คุณครู กลับบอกกับพ่อของไคโตะว่า ที่โรงเรียนแห่งนี้ไม่มีการกลั่นแกล้ง อาสีจะก็ฟังแล้วนั่งเฉยเฉยเช่น เคย ทำให้ไคโตะโกรธพ่อเป็นอย่างมาก

เมื่อกลับถึงบ้านยูอิและคาเครุ ขอให้พ่อเปลี่ยนแม่บ้านเพราะรู้สึกว่ามีคน ที่อันตรายเกินไป แต่ก็ไม่ยอม ทำให้บ้านวุ่นวาย และวุ่นวายมากขึ้นเมื่ออุราระเข้ามาในบ้านอย่าง กระทั่งหันหันแล้วทำอะไรตามใจตนเอง

อาสีจะตัดสินใจเข้าไปคุยกับเจ้าของบริษัทแม่บ้านด้วยตนเอง และสอบถามถึงเรื่องของมิตะหลายเรื่อง แต่ก็ไม่ได้รับคำตอบใดๆ

วันต่อมาคุณครูที่โรงเรียนของไคโตะโทรเรียกให้อาสีจะ ให้ไปจัดการกับอุราระที่ไป อาละวาดแทนหลาน เกี่ยวกับเรื่องการกลั่นแกล้งกัน ทำให้ไคโตะถูกกลั่นแกล้งมากกว่าเดิม

ไคโตะจึงตัดสินใจที่จะไม่ไปโรงเรียนและจะไปเรียนแค่ที่โรงเรียนสอนพิเศษเท่านั้น แต่ แล้วไคโตะก็ถูกฟรุ๊ต ขู่ให้ไปเจอกันที่โรงยิมของโรงเรียนอีก

ไคโตะกลัวจึงรีบเดินกลับบ้าน แล้วก็พบบกมิตะที่เพิ่งเดินออกมาจากบ้าน มิตะบอกกับไคโตะว่าถูกเปลี่ยนตัวแม่บ้านแล้ว...

ไคโตะโทษสิ่งที่เกิดขึ้นว่าเป็นเพราะมิตะ และสั่งให้มิตะรับผิดชอบด้วยการไปฆ่าฟรุ๊ต มิตะไปที่โรงยิมเพื่อพบกับฟรุ๊ต ฟรุ๊ตพอบอกเห็นมิตะเข้ามา ก็นำปืนของเล่นออกมาขู่และยิงกระสุนพลาสติกใส่มิตะ มิตะเดินเข้าไปเรื่อยๆเหมือนหุ่นยนต์และเริ่มบีบคอฟรุ๊ต

โคโตะวิ่งเข้ามาห้ามมิตะเอาไว้ และถูก ฟุรุตะต่อว่า ว่าเป็นคนจู้จี้ถาดน่าสมเพช โคโตะกลัวและไม่กล้าตัดสินใจด้วยตนเองจึงถามมิตะว่าจะทำอะไรดี แต่มิตะก็บอกเพียงคำว่าโคโตะต้องตัดสินใจด้วยตนเอง

โคโตะจึงวิ่งเข้าไปต่อย กับฟุรุตะ และก็พรวดพราดถึง การสูญเสีย โคโตะไม่ยอมสูญเสียบุคคลที่สำคัญในชีวิตอีกต่อไป ไม่ว่าจะเป็นคนในครอบครัวหรือ เพื่อนร่วมชั้นก็ตาม ฟุรุตะเหนื่อยแล้ว ก็วิ่งออกไปจากโรงยิมเอง

มิตะเดินเข้ามาทำแผลให้โคโตะ โคโตะพูดว่าตนเป็นคนที่น่าสมเพชใช่ไหม? มิตะจึงตอบว่า ฉันคิดว่านายทำได้ดีแล้ว หลังจากนั้นมิตะก็ไปส่งโคโตะที่บ้าน กล่าวขอบคุณกับคนในครอบครัวและเดินออกไป

โคโตะเกิดเปลี่ยนใจไม่ยอมให้มิตะออกไปจึงขอให้พ่อแม่มิตะออก พ่อลุกขึ้นจะตามมิตะไป ทันใดนั้นมิตะก็เดินเข้ามาพอดีแล้ว บอกว่ามีแขกมาหา ซึ่งนั่นก็คือ พ่อตา และ อูราระนั่นเอง พ่อตาต่อว่าอาสึคะที่ให้มิตะเข้ามาเป็นแม่บ้านและสร้างความเดือดร้อนให้ และเรื่องที่อาสึคะเป็นพ่อที่ไม่สมบูรณ์

อาสึคะจึงยื่นกรานที่จะไม่ให้มิตะออกและจะขอเป็นผู้รับผิดชอบกับเรื่องที่เกิดขึ้นเอง วันรุ่งขึ้น โคโตะขอมไปโรงเรียนด้วยสีหน้าที่แจ่มใสมากขึ้น

อาสึคะนั่งอ่านไบเบิลและจดหมายลาตายของภรรยาในห้องนอน มีใจความว่า “ถ้าเธอทิ้งฉัน ฉันจะตายให้ดู” อาสึคะพูดให้มิตะฟังว่าจะไม่พูดถึงเรื่องที่คุณเป็นต้นเหตุให้ภรรยาฆ่าตัวตายให้ลูกๆ ฟัง และให้มิตะเอาจดหมายนั้นไปเผาทิ้ง ในขณะที่มิตะกำลังเผาจดหมายนั้น ยูอิกิวิ่งเข้ามาถามอาสึคะว่านี่มันเรื่องอะไรกัน?

ตอนที่ 3

ต่อจากตอนที่สอง ยูอิกำลังออกเดินทางไปโรงเรียน แต่พอออกมาได้สักพักก็นึกขึ้นได้ว่าลืมโทรศัพท์มือถือไว้ที่บ้าน จึงรีบวิ่งกลับไปเอา พอดีกับตอนที่อาสึคะ กำลังเล่าเรื่องที่คุณเป็นต้นเหตุให้ภรรยาเสียชีวิตให้มิตะฟังพอดี ยูอิกิได้ยื่นเข้าจึงเข้าไปห้ามไม่ให้มิตะเผาจดหมายของแม่ มิตะหยุดชะงัก ยูอิกิจึงเอาจดหมายมาอ่านและถามพ่อว่านี่มันคืออะไรกัน อาสึคะไม่มีข้อแก้ตัวใดๆ จึงเล่าเรื่องที่คุณมีฐู และเป็นต้นเหตุให้ภรรยาฆ่าตัวตายให้ยูอิกิฟัง ยูอิกิรู้สึกสับสนกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

อาลีจะขอร้องขอให้ยูอไม่บอกเรื่องนี้แก่น้องๆ ยูอเสียใจและวิ่งออกมาจากห้อง

ยูอเข้าไปถามแม่บ้านมิตะว่าทำไมถึงได้กล้าเผาจดหมายสำคัญแบบนี้ มิตะก็ตอบด้วยน้ำเสียงเรียบเฉยว่า เพราะคนเป็นแม่บ้านที่ต้องทำตามคำสั่งของเจ้านายก็เท่านั้น

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ยูอเข้าเรียนสายกว่าปกติ จึงถูกคุณครูซักถาม แต่ยูอยังไม่ทันได้ตอบอะไร ก็ถูกเพื่อนผู้ชายร่วมห้อง เหน็บแนมว่า คงเป็นเพราะคบกับรุ่นพี่อยู่ล่ะสิ ยูอได้ยืนคังนั้นจึงโมโหและลุกขึ้นมาตบหน้าเพื่อนคนนั้นทันที

ยูอถูกอาจารย์เรียกพบและตักเตือนเรื่องที่ทะเลาะวิวาทและเรื่องที่ผลการเรียนของยูอแยลง น้ำอูราระของยูอก็เข้ามาพอดีและขอร้องให้ปล่อยยูอไป

ที่ทำงาน อาลีจะกำลังประชุมแผนงานใหม่อยู่ แต่สายตาของอาลีจะกลับ เอาแต่จ้องมองออกไปนอกห้อง มองพนักงานหญิงที่ตนแอบลักลอบคบหาอยู่ เมื่อคนในห้องประชุมถามความเห็น อาลีจะก็บ่ายเบี่ยงที่จะตอบและชักชวนทุกคนไปดื่มแทน อาลีจะปลื้มตัวออกมาเพื่อโทรศัพท์ แต่ได้แต่เลื่อนผ่านเบอร์ของยูอไปมา และในที่สุดก็ตัดสินใจโทรเข้าเบอร์โทรศัพท์บ้านแทน เพื่อถามว่าเด็กๆ กลับถึงบ้านครบทุกคนหรือยัง และคืนนี้ตนจะกลับดึก

ที่บ้าน มิตะทำอาหารที่เด็กๆชอบให้ทานเป็นอาหารเย็น เด็กๆประหลาดใจที่มีมิตะรู้ว่าพวกเค้าชอบทานหรือไม่ชอบทานอะไร เด็กๆสงสัยว่ามิตะแต่งงานหรือยัง ก็จึงถามมิตะไป แต่มิตะตอบว่าตนไม่สามารถให้ข้อมูลส่วนตัวได้ เด็กก็ไม่ได้ตั้งเงียบไป

ยูอกลับมาที่บ้านและขึ้นมาอ่านจดหมายลาตายของแม่อยู่เงียบๆคนเดียว น้องๆพรวดพราดเข้ามาในห้อง และพูดคุยเรื่อง แม่บ้านมิตะอย่างสนุกสนาน แต่ยูอกลับโมโหน้องๆที่เป็นเด็กไม่รู้ความจริงอะไรเลย พอน้องถามว่ายูอว่าเรื่องอะไร ยูอก็ไม่กล้าตอบ ได้แต่บอกว่าเพราะตนเป็นพี่คนโตถึงได้มีเรื่องให้คิดมากมาย ก็เท่านั้น

มิตะส่งคิเข้านอน และกำลังจะกลับบ้าน ยูอเดินเข้ามาคุยกับมิตะ มิตะยื่นใบแจ้งหนี้(ค่าล่วงเวลา) ให้กับยูอและขอตัวกลับบ้าน ยูอถามความเห็นมิตะเกี่ยวกับเรื่องของพ่อ มิตะไม่ตอบอะไรและบอกว่า ตนไม่มีสิทธิ์วิจารณ์ชีวิตของคนอื่น ยูอจึงขอให้มิตะช่วยสืบเรื่องซู้ของพ่อ แต่มิตะกลับตอบว่า ไม่ได้เพราะวันพรุ่งนี้เป็นวันหยุดของตน

พ่อกลับมาที่บ้านตอนเช้าและเจอกับยูอที่เพิ่งตื่นนอน พ่อทำท่าทางตกใจและไม่กล้าสบตา ลูกสาวตนเอง ลูกๆที่เหลือเดินออกมาจากห้องและเห็นท่าทางไม่สบายอารมณ์ของยูอ จึงถามพ่อว่า

พ่อกับยูอิมี่เรื่องอะไรกันหรือเปล่า แต่พ่อก็ไม่ตอบอะไร จู่ๆก็ถามพ่อขึ้นมาว่า ผู้คืออะไร พ่อตกใจอยู่กับคำถามนั้น ยูอิมี่จึงตอบด้วยน้ำเสียงกระแทกกระทั้นถึงความหมายของคำว่าผู้ พ่อก็ได้รับความหมายแล้วก็ถามพ่อว่า พ่อจะไม่ทำแบบนั้นใช่ไหม? พ่อได้แต่ทำท่ากระอักกระอ่วนแล้วตอบไปอย่างไม่เต็มปากว่า ไม่ และขอตัวไปเข้าห้องน้ำทันที

ยูอิมี่มองตามพ่อออกไปด้วยสายตาที่โกรธแค้น ยูอิมี่เหลือบเห็นโทรศัพท์ของพ่อที่วางทิ้งไว้ จึงแอบเอามาคูข้อความที่ส่งถึงผู้รักของพ่อคนนั้น

เด็กๆไปที่บริษัทแม่บ้านเพื่อถามข้อมูลเกี่ยวกับมิตะ แต่ก็ไม่ได้รับคำตอบอะไร พ่อคิดถึงที่มิตะเข้ามาในบริษัทเพื่อจ่ายเงินค่าแนะนำ และออกไป เด็กๆ(คาเครุ ไค โตะคิ) จึงตัดสินใจสะกดรอยตามมิตะไป

มิตะไปยังสวนสนุก และซื้ออาหารสำหรับสองคนมานั่งอยู่ตรงเก้าอี้ เด็กจึงแอบมองดูว่ามีตะมีนัดกับใคร แต่แล้วเวลาก็ผ่านไปจนถึงเย็น มิตะก็ยังนั่งอยู่อย่างนั้นไม่ได้ทานอาหาร และไม่ได้มีใครมาพบมิตะเลย พอใกล้เวลาสวนสนุกจะปิดมิตะก็กลับ เด็กๆตัดสินใจที่จะตามมิตะไปยังบ้าน แต่ก็คลาดกันไปเสียก่อน

ยูอิมี่ไปหาผู้ของพ่อที่บริษัท เพื่อที่จะนำจดหมายของแม่ให้ดูและถามว่ารู้สึกอย่างไร แต่พ่อก็เข้ามาห้ามและพาตัวยูอิมี่ออกไปนั่งคุยที่ร้านกาแฟ พ่อก็เอาแต่แก้ตัวและบอกว่าเป็นเพราะตนไม่พร้อมตนไม่ผิดอะไร ยูอิมี่เสียใจและเดินหนีออกมา

เด็กๆกลับมาที่บ้านด้วยความเหนื่อยล้า และพบกับพ่อที่กลับบ้านเร็วกว่าปกติ พ่อถามถึงยูอิมี่ และก็พบว่ายูอิมี่ยังไม่กลับบ้าน มีเสียงโทรศัพท์บ้านดังขึ้น พ่อรีบเดินไปรับสาย ปรากฏว่าเป็นน้ำอูราระของเด็กๆที่โทรมาพูดเรื่องที่ยูอิมี่ทะเลาะวิวาทกับเพื่อนในห้องให้ฟัง แต่พ่อก็ไม่ได้ใส่ใจนัก และตัดสายทิ้งไป

ยูอิมี่ไปหารุ่นพี่ และเล่าเรื่องข้อความของแม่ให้ฟังด้วยความเสียใจ พ่อรุ่นพี่ชวนไปบ้าน ยูอิมี่ก็ตอบตกลง

เช้าวันรุ่งขึ้นมิตะมาทำงานตามปกติ ส่วนพ่อก็นอนหลับอยู่ที่โซฟา และก็ตื่นขึ้นมาถามมิตะว่ายูอิมี่กลับมาหรือยัง? ยูอิมี่กลับมาที่บ้าน พ่อก็ถามว่ายูอิมี่ไปไหนมา ยูอิมี่ตอบอย่างประหลาดประหลาดว่า ยูอิมี่ไปค้างบ้านแฟนมา แล้วตนก็จะทำทุกอย่างเหมือนที่พ่อตนทำกับแม่ด้วย และต่อจากนั้นก็จะไม่เรียกอาสาที่จะว่าพ่ออีก พ่อโมโหจะลงมือทำร้ายลูก แต่ก็โดนยูอิมี่พูดสวนขึ้นมาว่าไม่จำเป็นที่จะต้อง

ทำตัวเป็นพ่อ ตอนนี้เลย อาสีคะก็นิ่งเงียบไป นิ่งๆตื่นเพราะเสียงอะอะโวยวาย และถามว่าเกิดเรื่องอะไรขึ้น พ่อจึงรีบตอบว่าไม่มีอะไร และขอตัวไปทำงาน

ยูอิทนไม่ไหวที่พ่อของเธอแต่หนีปัญหา จึงขอให้มิตะช่วยไปที่บริษัทของพ่อ เพื่อช่วยเปิดโปงความจริงให้ทุกคนรู้ด้วย และมิตะก็ตอบตกลง

มิตะไปที่บริษัทของอาสีคะ และแจกเอกสารที่บอกความลับเกี่ยวกับตัวอาสีคะและชี้ให้ทุกคนที่บริษัทรู้ ทำให้อาสีคะต้องยกเลิกการประชุมและลงมาห้ามมิตะมิตะจึงจะหยุดการกระทำนั้น

ที่บ้าน

เด็กอยู่กันครบพร้อมหน้าพร้อมตา อาสีคะกลับมาจากที่ทำงานและรีบตรงดิ่งไปหายูอิ เพื่อบอกว่าตนถูกปลดออกจากการเป็นหัวหน้า เพราะยูอิ นิ่งๆจึงถามว่าเกิดอะไรขึ้น ยูอิจึงตอบว่า ต้องการที่จะเผยแพร่แท้ของผู้ชายคนนี้ให้คนอื่นๆที่ทำงานได้รู้ก็เท่านั้น และยูอิก็น่าจดหมายลาตายของแม่ให้นิ่งๆดู แล้วสั่งให้มิตะพูดเรื่องที่พ่อคบชู้และโกหกพวกตนเรื่องการตายของแม่ นิ่งๆไม่เชื่อจึงถามความจริงกับพ่อ แต่แล้วพ่อก็ยอมรับว่าตนคบชู้จริง แต่ที่ไม่บอกความจริงว่าแม่ฆ่าตัวตายเป็นเพราะ ไม่อยากให้ลูกเจ็บปวด คาเครุบอกว่าอย่าเอาพวกลูกๆเป็นข้ออ้าง อาสีคะจึงบอกว่าเป็นเพราะตนพยายามที่จะเป็นพ่อที่ดีแล้ว แต่ก็ทำไม่ได้ และรู้ตัวว่าไม่สามารถเป็นได้ คาเครุได้ฟังดังนั้นก็โมโหและจะทำร้ายพ่อ แต่คิก็ห้ามไว้ คาเครุจึงถามพี่น้องว่า จะยกโทษให้คนอื่นๆนี้ได้หรือ?

ทุกคนเกิดความไม่สบายใจ ไคโตะจึงหันไปถาม มิตะผู้รู้เห็นเหตุการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นว่า ควรจะอย่างไรดีแต่ก็ได้รับคำตอบเดิมว่า นั่นเป็นเรื่องที่พวกคุณจะต้องตัดสินใจเอง ยูอิจึงตัดสินใจชวนน้องๆออกจากบ้าน อาสีคะได้แต่มองลูกๆพากันออกไป ไคโตะจึงถามพ่อของตนว่า ไม่คิดจะห้ามพวกเราหน่อยหรือ อาสีคะก็นิ่งเฉยไป

พอเด็กๆออกไปกันหมดแล้ว อาสีคะก็ระเบิดอารมณ์ออกมา และพูดให้มิตะฟังว่า ตนไม่ได้อยากเป็นพ่อ ตนไม่สามารถเป็นได้ และตนก็ไม่เคยคิดที่จะแต่งงาน แต่ว่าเป็นเพราะภรรยาของตนขู่ว่าถ้าหากให้เอาเด็กออกจะฆ่าตัวตาย ตนจึงยอมแต่งงานด้วย และหวังว่าตัวเองจะสามารถเปลี่ยนเป็นพ่อที่ดีได้ แต่จนกระทั่งตอนนี้ตนก็ไม่สามารถทำได้เลยจริงๆ มิตะฟังด้วยสีหน้าเรียบ

เฉย และขอตัวเลิกงาน อาสี่คะนี่ก็โกรธที่มีคะไม่เคยออกความเห็นใดๆเลยจึงถามว่า เธอไม่มีหัวใจหรืออย่างไร และมิตะก็ตอบว่า ไม่มีคะ

ตอนที่ 3

คาเครุฝันถึงแม่กำลังเดินลงน้ำไปเรื่อยๆ คาเครุเรียกเท่าให้แม่ก็ไม่หันมา จนกระทั่งคาเครุสะดุ้งตื่น เด็กๆมาทานอาหารเช้าร่วมกัน คีถามหาพ่อ ยูอิบอกว่าจะต่อจากนี้ไปจะมีแต่พวกเราเท่านั้น พ่อจะไม่อยู่ที่นี้อีกต่อไปแล้ว

มิตะเดินเข้ามาถามว่าต่อจากนี้ไปมิตะจะต้องฟังคำสั่งจากใครเป็นหลัก คาเครุกับโคโตะเถียงกันว่าควรให้ใครเป็นผู้นำมามากกว่ากันระหว่างคาเครุกับยูอิ

ป้าข้างบ้านนำจดหมายเวียนมาให้และพูดถึงการประชุมของผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้านว่าควรให้พ่อไปประชุม มิตะจึงบอกว่าตอนนี้นายท่าน(พ่อของเด็กๆ) ไม่ได้อยู่ที่บ้านหลังนี้ ทำให้ป้าต่อว่าว่าหากเกิดอุบัติเหตุอย่างไฟไหม้ หรืออะไรร้ายแรงขึ้นมาจะทำอย่างไร ตนจะต้องเดือดร้อนไปด้วยแน่ๆ คาเครุได้ยืนดั่งนั้นก็ไม่มีพอใจจึงพูดว่าจะไม่ทำให้ลำบากอย่างแน่นอน ป้าข้างบ้านจึงเดินออกไป

คาเครุรู้สึกหัวเสียกับสิ่งที่ป้าข้างบ้านพูดจึงหันไปบอกให้มิตะไปฆ่าคนบ้านนั้นให้หมด มิตะรับคำและตั้งท่าจะเดินออกไป คาเครุจึงบอกว่าแค่พูดเล่นเท่านั้น และบอกว่าถ้ามิตะสามารถทำทุกอย่างที่สั่งได้จริงๆหละก็นั่นก็ช่วยยืมให้ดูหน่อย มิตะจึงบอกว่า หากยื่นกรานจะให้มิตะยืม มิตะจะขอลาออก คาเครุจึงบอกว่าไม่เป็นไร

ที่โรงเรียน คาเครุซุ่มบาสกับเพื่อนๆในทีมและรุ่นน้อง รุ่นน้องเล่นไม่ได้ที่เท่าที่ควร คาเครุจึงทำโทษโดยการให้รุ่นน้องไปวิดพื้นหนึ่งร้อยครั้ง เพื่อนๆเข้ามาต่อว่าเรื่องที่คาเครุเข้มงวดมากเกินไป เพื่อนจึงถามว่าเป็นเพราะเรื่องที่พ่อออกจากบ้านไปหรือเปล่า คาเครุตกใจที่เพื่อนรู้เรื่องที่บ้านของตนต่างๆที่ไม่ได้คุยให้ฟัง คาเครุถามว่ารู้เรื่องนี้ได้อย่างไร เพื่อนตอบว่าเป็นเพราะคุณป้าข้างบ้านของคาเครุนำเรื่องนี้ไปคุยกับอื่นๆไปทั่ว ทำให้คาเครุโกรธ

ขณะที่คาเครุกำลังเดินกลับบ้านมาเจอกับ ยูอิยืนคุยอยู่กับแฟนหนุ่มหน้าบ้าน และแฟนของยูอิก็จะจูบ คาเครุจึงเข้าไปห้ามไว้ คาเครุกับยูอิยืนเถียงกันเรื่องที่ป้าข้างบ้านนำเรื่องของครอบครัว

คนไปคุยให้คนอื่นฟัง พอดีกับที่มีตะพาบก็กลับมาถึงที่บ้าน คาเครุจึงสั่งให้มิตะไปจัดการป่าข้างบ้าน แต่ยูอิห้ามไว้เสียก่อน ป่าข้างบ้านกลับมาเห็นทั้งสามคนกำลังถกเถียงกันจึงพูด เรื่องที่พ่อของเด็กๆมีผู้ทำให้ คาเครุยิ่งโมฆะมากขึ้นและพูดว่า สามียของป่าก็มีผู้เช่นกัน แต่ป่าก็ทำเป็นไม่สนใจและเดินออกไป

คาเครุหาวิธีที่จะจัดการกับป่าข้างบ้าน แต่ก็ถูกยูอิห้ามไว้ว่าอย่าไปทะเลาะกับคนอื่นไม่อย่างนั้นเรื่องจะยิ่งวุ่นวายมากขึ้น ไคโตะเดินมาบอกยูอิว่า ให้ไปประชุมผู้ปกครองที่โรงเรียนของคุณด้วย และไปเรียนพิเศษ คิเคินเข้ามาถามยูอิว่าครอบครัวแตกแยกคืออะไร ยูอิถามว่าใครเป็นคนพูดคำนี้ให้ฟัง คิเคินตอบว่าคือลูกชายของป่าข้างบ้านนั่นเอง มิตะตอบคำถามของคำว่าครอบครัวแตกแยก ว่าหมายถึงการที่ครอบครัวหนึ่งมีปัญหาหรือมีความวุ่นวายภายในบ้านเกิดขึ้น และเมื่อคนนอกมองเราด้วยความสงสารหรือสมเพชก็ตาม พวกเค้าก็จะเรียกมันว่า ครอบครัวแตกแยก

คาเครุโมโหที่ครอบครัวของตนถูกกล่าวหา จึงบอกให้มิตะไปมาให้หมดแต่ยูอิสั่งมิตะว่าต่อจากนี้ไปให้ฟังคำสั่งจากตนเป็นหลักเท่านั้น ยูอิถามความเห็นจากมิตะเรื่องการประชุมผู้ปกครองและประชุมผู้อยู่อาศัยว่าจะทำอย่างไรดี มิตะก็ตอบแค่เพียงว่า ให้ตัดสินใจเอาเอง ยูอิคิดว่ามิตะคงจะคิดเรื่องนี้อยู่แล้วใช่ไหม ช่วยบอกหน่อยได้ไหม แต่มิตะกลับตอบว่า ตนไม่ได้คิดอะไรเลย

อาสึตะถูกย้ายไปทำงานที่บ้านตัวอย่าง และ โคนอดีตลูกน้องก่อนขอเรื่องที่ถูกปลดจากตำแหน่ง อาสึตะพยายามโทรหาชูแต่ก็โทรไม่ติด

ตอนเย็น อาสึตะนัดทานอาหารกับอูราระ อูราระแนะนำให้อาสึตะจัดการเรื่องเด็กๆ แต่อาสึตะก็ไม่รู้จะทำอย่างไร

ตาของเด็กๆตามมาที่บ้านอาหารพร้อมเอกสารยกหลานๆให้เป็นลูกบุญธรรม ให้อาสึตะเซ็นยอมรับ แต่อาสึตะไม่ยอมเซ็นและวิ่งหนีไป

ที่โรงเรียนของคาเครุ คาเครุไปที่สนามบาสแต่ถูกเพื่อนและรุ่นน้องประท้วงให้คาเครุออกจากความเป็นกัปตัน คาเครุจึงไปบรรยายอารมณ์ที่เกมส์เซ็นเตอร์แต่ก็โมโหจนอาละวาดไปทั่ว จึงถูกพนักงานจับส่งโรงพัก พ่อไปหาคาเครุที่โรงพักและพบว่ามิตะอยู่ก่อนหน้านั้นแล้ว ตำรวจไม่เอา

เรื่องและปล่อยตัวคาเครุไป

คาเครุโมโหที่ไม่ได้เล่นบาสและจะสูบบุหรี่ พ่อห้ามไม่ให้คาเครุสูบบุหรี่ คาเครุจึงทะเลาะกับพ่อ

คาเครุกลับมาที่บ้านและจะดื่มเบียร์แต่ก็ถูกยอห้ามไว้ จึงทะเลาะกับยอ และต่อว่าว่าไม่มีใครเข้าใจหรือกว่าตนรู้สึกอย่างไร

ยอระบายเรื่องครอบครัวให้รุ่นพี่ฟัง และถามว่ารุ่นพี่รักยอจริงๆหรือ หรือสนใจแต่เรื่องจูบและการมีอะไรกัน รุ่นพี่ทำเป็นงอนยอยอจึงยอมไปนอนที่บ้านรุ่นพี่ด้วย

วันต่อมาคาเครุไม่ยอมไปโรงเรียน และชวนมิตะเล่นเกมสแต็กแฟมิตะทุกตา

คาเครุขอมีอะไรกับมิตะ โดยที่ไม่คิดว่ามิตะจะตอบตกลง แต่มิตะกลับตกลงและถามว่าจะเริ่มจากตรงไหนก่อน จะให้จูบหรือถอดเสื้อผ้าก่อน คาเครุให้มิตะถอดเสื้อผ้า

พอดีกับที่ยอกลับมาที่บ้านยอสั่งให้มิตะหยุดทำและถามว่าเกิดอะไรขึ้น และต่อว่าน้องชายคาเครุจึงอาละวาดและทำลายข้าวของในบ้าน ทำให้รูปของแม่หล่นลงมาแตก คาเครุจึงบอกว่าทั้งหมดเป็นเพราะความผิดของพ่อทั้งนั้น แล้วก็วิ่งออกจากบ้านไป

อาสึคะไปคัดกรอที่บ้านของชูเพื่อขอคืนดี แต่กลับพบว่าชูของตนกำลังคบอยู่กับอดีตลูกน้องของตนเอง

คาเครุเดินกลับบ้านมาเห็นข้างบ้านอยู่รวมกันมีความสุข ป้าข้างบ้านมาเห็นพอดีจึงว่าคาเครุและเข้าบ้านไป คาเครุโมโหที่ป้าข้างบ้านเอาเรื่องครอบครัวของตนไปเล่าให้คนอื่นฟังและยังคอยต่อว่าตนและพี่น้องอีก จึงสั่งให้มิตะไปทำลายบ้านนั้นทิ้งซะ แต่มิตะก็ถามกลับว่าจะให้ทำลายด้วยวิธีไหน คาเครุคิดไม่ออกจึงบอกว่ามิตะกำลังคิดว่าตนนั้น โง่มากใช่ไหม ที่ทำอะไรไม่ได้เลย แล้วมิตะก็คงไม่เข้าใจหรอก แต่มิตะกลับตอบว่ามิตะเข้าใจ และเดินไปที่กำแพงบ้านนั้นและเริ่มลงมือฉีกลีตเปร์รี่ เป็นคำว่า “ผมอยากปกป้องครอบครัว” ป้าข้างบ้านออกมาเห็นและแจ้งความจะให้ตำรวจจับคาเครุให้ได้ พ่อมาที่บ้านและขอร้องอย่าจับคาเครุไป และตนคิดว่าตนรู้ว่าที่คาเครุทำไปเพราะแค่อยากปกป้องครอบครัวเท่านั้น ไม่ใช่เด็กอันพาลอย่างที่ทุกคนคิด

ตำรวจไม่จับคาเครุ แต่ให้ทุกคนไปลบข้อความออกจากกำแพงข้างบ้านให้สะอาด ทุกคนก็ไปช่วยกันลบกำแพง คาเครุก็ระบายความในใจออกมา คาเครุและพ่อเข้าใจกันมากขึ้น

หลังจากทำความสะอาดเสร็จมิตะทำอาหารให้ทุกคนทาน พ่อบอกกับโคโตะว่าตนจะไป

ประชุมผู้ปกครองให้ ยูอิกกลับมาพอดี(ยูอิกไม่รู้เรื่องอะไร) และไล่พ่อออกจากบ้าน พ่อก็ยอมออกไป แต่โดยดี

มีตะนำเสื้อผ้าที่ซักแล้วมาให้คาเครุ โดยมีชุดเล่นบาสที่คาเครุโยนทิ้งไปด้วย คาเครุจึงพูดขอโทษและขอบคุณในเรื่องวันนี้กับมีตะ แต่มีตะบอกว่าคาเครุควรพูดประโยคนี้นี้กับพ่อมากกว่า วันรุ่งขึ้น คาเครุไปที่สนามบาสและขอโทษเพื่อนและรุ่นน้องที่ทำตัวไม่ดีในคราวที่แล้ว และขอโอกาสที่จะเล่นบาสด้วยกันอีกครั้งนึง

ตอนที่ 6

อาสึคะกลับมาที่บ้าน ตาของเด็กๆมาด้วย ตามาที่บ้านเพื่อที่จะเกลี้ยกล่อมให้เด็กๆยอมเป็นลูกบุญธรรม แต่ก็ยังไม่มีการตอบตกลงตา

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ยูอิกตีตัวออกห่างจากคนในบ้านและเลือกที่จะไปอยู่บ้านที่แฟนทุกวัน และเมื่อกลับมาที่บ้านก็จะเจอตามาเพื่อรับเป็นลูกบุญธรรมเหมือนเดิม และตาได้บอกกับพวกเด็กๆว่าพ่อของพวกเขาได้สละสิทธิ์ในการเลี้ยงดูเด็กๆแล้ว แต่ที่แท้จริงนั้นคุณตาฯยังไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจนจากอาสึคะเลย เมื่อเด็กๆได้ยินดังนั้นก็ไม่พอใจ แต่ตาก็ยังคงยืนอยู่ต่อ พอดีกับที่น้ำอุราระเข้ามาพาดากลับบ้านไป

เช้าวันต่อมา ยูอิกก็รีบไปโรงเรียนโดยไม่สนใจน้องๆ แม้กระทั่งก็จะขอให้ยูอิกผูกผมให้ ยูอิกก็ไม่ทำและไม่รีบออกจากบ้านไป น้องๆไม่พอใจการกระทำของยูอิกสักเท่าไรหรอกและอยากให้ยูอิกกลับมาเป็นเหมือนเดิม จึงขอร้องให้มิตะทำอะไรให้สักอย่าง

ที่ทำงาน อาสึคะเห็นซู้ของตนกำลังคบหาอยู่กับอดีตลูกน้องของตน และได้รู้ว่าไม่ได้จริงจังกับซู้ของตนจึงโกรธและจะเข้าไปทำร้าย แต่อาสึคะก็สู้ไม่ได้ และเป็นฝ่ายที่ถูกต่อว่าแทน

มิตะมาหาอาสึคะที่ทำงาน และเมื่อเห็นว่าอาสึคะมีแผลจึงรีบทำแผลให้ทันที และถามเรื่องการรับลูกบุญธรรม แต่ยังไม่ทันที่อาสึคะจะตอบ อุราระก็เข้ามาเสียดก่อน

ทั้งอาสึคะ มิตะ และอุราระ เลือกที่จะไปคุยกันในร้านกาแฟแห่งหนึ่ง อาสึคะตอบมิตะว่าตนไม่สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับลูกได้เพราะตนนั้นก็มีความรู้สึกรักผู้หญิงคนใหม่มาก จึงขอให้มีตะอย่าเพิ่งบอกเรื่องนี้กับเด็กๆ

อุราระไปขอร้องให้ยูอิไปพบกับคุณตาที่บ้าน เมื่อไปถึง คุณตาก็บอกให้ยูอิไปโน้มหน้าไว้ น้อยๆยอมเป็นลูกบุญธรรมของตา แต่ยูอิปฏิเสธและต่อว่าตาที่เป็นคนคูดั้น ไม่ว่าจะใครอยู่ใกล้ๆก็ไม่มีความสุข ยูอิจึงถูกตาดบหน้าเข้าฉากใหญ่ อีกทั้งยังต่อว่าเรื่องที่ยูอิมิแฟนและทำตัวเป็นพี่ได้ไม่ดี ยูอิต่อว่าตาว่า ตาก็เป็นต้นเหตุที่ทำให้คุณยายและแม่ต้องตายเหมือนกัน แล้วก็วิ่งหนีออกมา

ที่บ้าน มิตะกำลังทำอาหารอยู่ เมื่อเด็กๆกลับมาจาก โรงเรียนก็ตรงไปหามิตะทันที และถามว่าพ่อตอบว่าอย่างไรบ้าง มิตะจึงตอบอย่างที่ว่าพ่อพูดว่า ยังไม่พร้อมที่จะตัดสินใจ

เมื่อยูอิกลับมาที่บ้านและก็ไม่สนใจเรื่องใดๆอีก คาเครุจึงต่อว่าที่ที่ที่ทำตัวไม่สมกับเป็นพี่คนโต เลย ยูอิกลับบอกว่าอย่ามายุ่งกับตนอีกต่อไป

ที่โรงเรียน ยูอิตัดพ้อเรื่องครอบครัวของตนให้แฟนฟัง และแฟนก็พูดเรื่องที่ถูกแม่บ่นเวลาที่ ยูอิไปค้างที่บ้าน ยูอิจึงตัดสินใจชวนแฟนหนีออกไปอยู่ด้วยกันแค่สองคน เพราะไม่อยากเจอคนในครอบครัวอีกต่อไป ยังไม่ทันจะได้รับคำตอบใดๆ ยูอิก็รีบวิ่งกลับบ้านไปเก็บข้าวของทันที

ยูอิออกมาที่สถานนิรโทษ และพยายามโทรหาแฟน แต่ก็ติดต่อไม่ได้ จนกระทั่งค่ำ เด็กๆถามมิตะว่ายูอิไปไหน มิตะจึงตอบว่ายูอิจะไปอยู่ข้างนอกกับแฟนแค่สองคน

เด็กๆจึงตกใจและรีบวิ่งออกจากบ้านไป

อาสึตะไปบอกซู่ซู่ของตนว่ากำลังถูกผู้ชายคนนั้นหลอก แต่เธอกลับไม่เชื่ออาสึตะ และขอตัดความสัมพันธ์ พอตีกลับที่เด็กๆวิ่งมาหาอาสึตะที่บริษัท และบอกว่ายูอิหนีไปแล้ว ทั้งหมดจึงช่วยกันตามหา เมื่อพบว่าแฟนไม่ยอมออกมาพบ ยูอิจึงตัดสินใจเดินทางไปที่โรงเรียน และพบว่าแฟนรุ่นพี่ก็อยู่กับผู้หญิงคนอื่น ยูอิจึงเข้าไปต่อว่าที่ไว้ใจ แต่กลับถูกหักหลัง

ยูอียืนบนสะพานลอยและครุ่นคิดถึงความรู้สึกของแม่ที่รู้ว่าถูกคนรักหักหลัง และจะฆ่าตัวตาย ทันใดนั้นก็มีคนมาดึงยูอิจากทางด้านหลังไว้พอดี คนคนนั้นก็คืออุราระ

อุราระ พายูอิมาส่งที่บ้าน และฝากให้มิตะช่วยดูแล

ยูอีนั่งครุ่นครุ่นครอบครัวและแฟน แล้วก็ร้องไห้ออกมา มิตะเปิดประตูเข้ามานำเสื้อผ้าที่ซักไว้มาให้ยูอียูอิจึงระบายความในใจออกมา ว่าถ้าตนไม่เกิดมาแม่ก็คงไม่ต้องแต่งงานกับผู้ชายเฒ่าแล้ว ก็ต้องเสียใจจนตายแบบนี้ ยูอิจึงบอกให้มิตะฆ่าตนซะ มิตะรับคำสั่งและเดินไปหยิบกรรไกรมาจะแทงยูอียูอิวิ่งหนีและบอกให้มิตะหยุด มิตะหยุดทันทีที่สั่ง และเอากรรไกรไปเก็บและออกจากห้อง

ไป

ยูอิดินตามมิตะลงมาที่ห้องครัว และบอกว่าเมื่อคืนแค้นใจ คราวนี้ถ้าหากว่าคนจะสั่งให้หยุดมิตะก็ไม่ต้องหยุดก็ได้ มิตะรับคำสั่งและหยิบมิดขึ้นมา ไล่แทงยูอิด ยูอิดกลัวจริงๆ แล้วก็วิ่งหนีไปรอบบ้าน แต่ไม่ว่าจะไปทางไหนก็จะเจอมิตะ จนยูอิดล้มลงแล้วก็แยงมิดมาจากมิตะได้ ยูอิดจึงถามมิตะว่า มิตะก็ต้องกลัวตายเหมือนกันใช่ไหม แต่มิตะกลับตอบว่า ไม่เลย ยูอิดจึงถามว่า ไม่อย่างนั้นมิตะก็อาจจะเคยฆ่าตัวตายใช่ไหม มิตะตอบว่าใช่ ยูอิดจึงถามว่าแล้วอย่างนั้นทำไม มิตะถึงยังมีชีวิตอยู่จนถึงตอนนี้ล่ะ มิตะจึงตอบว่า นั่นเป็นเพราะ คุณป้าเจ้าของบริษัทแม่บ้านเคยพูดกับมิตะว่า พระเจ้าอาจจะอยากบอกว่าคนอาจจะจะมีเหตุผลที่จะมีชีวิตอยู่ คำตอบของมิตะทำให้ยูอิดนิ่งไป

พ่อและน้องๆวิ่งเข้าบ้านมา ยูอิดจึงเอามิดมาจ่อตัวเองและบอกว่าตนไม่มีเหตุผลที่ต้องอยู่ต่อไปแล้ว มิตะจับมือที่กำลังจับมิดอยู่ของยูอิด และพูดกับยูอิดว่า นั่นเป็นเพราะยูอิดเป็นคนที่มีความสุขเมื่ออยู่ในบ้านหลังนี้ ยูอิดมีครอบครัวที่รัก และถ้าคุณตายไปคุณรู้ไหมว่าตัวของคุณเองจะทำให้คนอื่นเหล่านี้เจ็บปวดมากมายซักแค่ไหน ลองคิดดูดีๆสิ

ยูอิดสบตากับพ่อ พ่อจึงพูดเรื่องที่แม่ตั้งชื่อยูอิดและพูดถึงตอนที่ยูอิดเกิด พ่อพูดกับยูอิดว่าถ้ายูอิดไม่อยู่ บ้านนี้ก็แตกสลาย มันไม่สำคัญว่าพ่อจะเป็นอย่างไร แต่ลูกต้องอยู่และน้องๆก็ช่วยกันพูดให้กำลังใจว่ายูอิดนั้นสำคัญมากแค่ไหน มิตะจึงนำมิดออกจากมือของยูอิด

ยูอิดถามพ่อว่าจะปฏิเสธข้อเสนอของตาได้ไหม ? พ่อก็อนุญาต แล้วยูอิดก็ขอให้พ่อพิสูจน์ว่าพ่อรักพวกเรามากที่สุดในโลก และอยากให้พ่อแสดงให้เห็นว่ารักพวกเราจริงๆ ก็บอกให้พ่อเอาหินที่เป็นตัวแทนของพ่อใส่ไว้ในกระป๋อง เพราะนั่นคือความรู้สึกทั้งหมดของเขา

ยูอิดพูดถึงแม่ และถามมิตะเรื่องครอบครัว แต่มิตะก็ไม่ยอมตอบ ได้แต่ยื่นบิลค่าใช้จ่ายให้ แล้วก็เดินออกไป

พ่อออกจากโรงแรมและมีสายโทรเข้า พบว่าเป็นฐู๋ของตน โทรมาร้องไห้ให้ช่วยเหลือเด็กๆไปที่บริษัทแม่บ้านเพื่อถามเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับมิตะ และถามว่าทำไมครอบครัวของมิตะถึงตาย แต่กลับได้รับคำตอบที่น่าตกใจว่า นั่นเป็นเพราะฉันเป็นคนฆ่าเอง...

ตอนที่ 7

หลังจากที่เด็กๆ ได้รู้ว่ามิตะเป็นคนฆ่าครอบครัวของเธอเอง เด็กๆ ยังไม่เชื่อจึงไปที่บริษัทแม่บ้าน เพื่อสอบถามความจริงจากเจ้าของบริษัท และถามว่าคนที่เสียไปใช่ลูกชายและสามีใช่หรือไม่ เจ้าของบริษัทก็หลุกปากตอบไปอย่างรวดเร็วว่าใช่ และรีบแก้ตัวว่าต่อจากนี้จะไม่บอกอะไรอีกแล้ว

มิตะเข้ามาในบริษัทพอดี ทำให้เด็กๆ รีบไปซ่อนตัว และแอบฟังมิตะพูดคุยกับเจ้าของบริษัท มิตะบอกว่าต่อจากนี้ไปห้ามไม่ให้เจ้าของบริษัทบอกเรื่องส่วนตัวของคุณให้ใครๆ ฟังอีก โดยเฉพาะพวกเด็กๆ และมิตะก็พูดกับเด็กๆ ที่ซ่อนตัวอยู่ว่า ต่อจากนี้ไปห้ามถามอะไรเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวอีก ไม่อย่างนั้นตนจะลาออก และถึงถามตนก็จะไม่ตอบอะไรอีก

ที่บ้าน เด็กๆ ทานอาหารด้วยกัน ก็เล่าให้พี่ๆ ฟังเรื่องที่ได้รับบทนำในการแสดงละครของโรงเรียนและขอให้มิตะช่วยทำชุดให้ ก็ถามความเห็นจากพี่ๆ ว่าพ่อจะมาดูละครที่ก็แสดงไหม และไค โตะก็บอกยูอิเรื่องการประชุมผู้ปกครอง ยูอิคิดไม่ตกว่าควรจะทำอย่างไรดีจึงถามมิตะว่าควรทำอย่างไรดี แต่ก็ได้รับคำตอบเดิมๆ ว่า นั่นเป็นเรื่องที่คุณจะต้องตัดสินใจเอง เด็กๆ จึงให้มิตะไปถามพ่อว่าควรทำอย่างไรดี

ที่โรงแรมที่อาสึคะพักอยู่ ชูซังของอาสึคะมาหาและพูดถึงเรื่องที่ตนถูกหลอก และขอคืนดีกับอาสึคะเพื่อหวังที่จะให้อาสึคะแต่งงานและไปอยู่กับตน แต่อาสึคะก็บอกความในใจไปว่าตนไม่สามารถทิ้งลูกๆ ได้อีกต่อไป ชูซังวิ่งออกจากห้องไป อาสึคะตามออกไปและเจอกับมิตะพอดี มิตะมาเพื่อถามคำถามแทนเด็กๆ อาสึคะตอบว่าตนอาจจะไม่สามารถไปได้ แต่ตนก็ไม่รู้ว่าจะพิสูจน์ว่าตนรักลูกได้อย่างไร และลูกจะเชื่อไหมตนก็ไม่อาจจะทราบได้ อาสึคะถามมิตะว่าควรทำอย่างไรดี แต่มิตะก็ไม่ตอบและเดินออกมา

เมื่อกลับมาถึงที่บ้าน มิตะทำชุดสำหรับการแสดงให้คีก็ถามว่าพ่อพูดว่าอย่างไรบ้าง มิตะก็ไม่ยอมตอบและเปลี่ยนเรื่องไป ทำอาหารแทน ก็จึงขอให้พี่ๆ และมิตะช่วยซ้อมบทละครให้ โดยให้มิตะเป็นแม่เมคไจร่าย

ในขณะที่กำลังซ้อมบทละครอยู่นั้น ก็มีข้อความเข้าโทรศัพท์ของยูอิ และเป็นข้อความจากแฟนของเธอ วันรุ่งขึ้น ยูอิไปหาแฟนรุ่นพี่ที่โรงเรียนและบอกเลิก

หลังจากบอกเลิกรุ่นพี่ ยูอิออกมาพบกับน้ำอูระระ ยูอิเข้าไปขอบุคหน้าอูระระที่ช่วยชีวิตเธอเมื่อคราวที่แล้ว และขอโทษที่พูดจาไม่ดีใส่คุณตา อูระระรับคำขอโทษและบอกว่า ยูอิโตขึ้นแล้ว

อุราระกลับมาที่บ้าน และเล่าเรื่องที่คิดจะ ได้แสดงละคร โรงเรียนให้ตาฟัง แต่ตากลับโกรธ และบอกว่าไม่ต้องมาชวนให้ไปดูการแสดงของหลาน

ที่ทำงาน อาสีตะกำลังนั่งอ่านหนังสือเรื่องการเป็นพ่อที่คืออยู่ระหว่างการทานอาหาร แต่ก็ ได้ยินเสียงกลุ่มคนพูดคุยกันเรื่องการแต่งงานของอดีตลูกน้องของตนที่หลอกชู้ อาสีตะโกรธที่คนที่ตนรักถูกหลอก จึงเข้าไปต่อว่าและทำร้ายร่างกาย เป็นเหตุให้อาสีตะถูกไล่ออกจากที่ทำงาน

ที่บ้าน อุราระซึ้งจนมาให้เด็กๆทานแต่กลับทำหกละหุดของกิ ทำให้กิดต้องรีบถอดไป ให้มิตะทำความสะอาดให้ เด็กๆจึงถามเกี่ยวกับพ่อ แต่ก็ไม่ได้รับคำตอบอะไร หลังจากนั้นก็มี โทรศัพทโทรหามิตะ นั่นคือพ่อของเด็กๆนั่นเอง อาสีตะโทรหามิตะเพื่อบอกว่าให้ออกมาเจอกัน ตนจะจ่ายค่าล่วงเวลาให้

มิตะออกมาเจออาสีตะ อาสีตะเล่าเรื่องที่ตนถูกไล่ออกจากงานให้ฟังและ หาก้อนหินที่ตีให้ ในกระเป่ากางเกง แต่ก็หาไม่เจอ อาสีตะกระวนกระวายและพยายามหาหินก้อนนั้นให้เจอ แต่หา เท่าไหร่ก็หาไม่เจอ อาสีตะจึงร้องไห้ และบอกมิตะว่าตนกลัวว่าลูกจะไม่ยกโทษให้ ขอให้มิตะช่วย ไปทำให้การแสดงละครยกเลิกซะ มิตะรับคำสั่งและกลับทันที

เช้าวันต่อมาอาสีตะฝันว่ามิตะไปฟังงานจริงๆ จึงกลัวและโทรไปหามิตะเพื่อยกเลิกคำสั่ง แต่มิตะบอกว่าไม่ทันแล้ว ทำให้อาสีตะต้องรีบไปที่จัดงานทันที และพบว่าที่งานถูกยกเลิกกลางคัน เป็นเพราะโรงเรียนถูกขู่วางระเบิด คุณป้าข้างบ้านจึงถามว่านี่เป็นฝีมือของแม่บ้านบ้านอาสีตะ ไซ่มัย ทำให้อาสีตะขอโทษทุกคนตรงนั้นและ ไปที่โรงพัก กว่าจะจัดการทุกอย่างเรียบร้อยก็เย็น แล้ว อาสีตะถามมิตะว่าละครจบแล้วไซ้ไหม มิตะบอกว่าทุกอย่างจบลงแล้ว อาสีตะจึงเสียใจและวิ่ง ลงน้ำไปพร้อมกับพูดว่าตนเองเป็นคนผิดทุกอย่างและคนที่ตายไปก็น่าจะเป็นตนมากกว่าจะเป็น ภรรยาที่เสียไป

ในขณะที่อาสีตะกำลังร้องไห้เสียใจอยู่กลางน้ำ ลูกๆก็วิ่งมาหาพร้อมกับร้องเรียกพ่อ พร้อมๆกัน อาสีตะถามว่ามิตะบอกพวกเข้าหรือ มิตะจึงบอกว่าไซ้ตนบอกเด็กๆว่า พ่อถูกไล่ออกจากบริษัทและทำหินที่ตีให้หาย จึงกลัวว่าลูกจะไม่ยกโทษให้ แล้วก็เลยขอร้องให้มิตะช่วยยกเลิกงานให้ เด็กๆจึงมาหาพ่อ เด็กๆบอกว่าพ่อจะต้องรับผิดชอบที่ทำให้การแสดงของกิดถูกยกเลิก เพราะ คุณป้าข้างบ้านไปร้องเรียนทำให้กิดไม่ได้แสดงละครด้วย

อาสีจะกลับบ้านมาดูลูกๆแสดงละครด้วยกัน เมื่อการแสดงจบ อาสีจะก็ร้องไห้ออกมาและบอกว่า แม่ของพวกเขาจะอยากเห็นมากๆ แต่เป็นเพราะคนแม่ถึงไม่ได้ดูละครเรื่องนี้ และบอกว่าแม่รักพ่อมากแค่ไหนและถึงแม้ว่าตนจะขอโทษสักกี่ครั้งก็ไม่ควรให้อภัย ลูกๆไม่จำเป็นที่จะต้องรักและยกโทษให้ตนก็ได้ แต่ตนจะรักและพยายามดูแลลูก อยากจะอยู่ด้วยกันและพูดคุยด้วยกันให้มากกว่านี้ ให้พ่อเป็นพ่อของลูกเถอะ พอพูดจบอาสีจะก็ก้มลงขอโทษลูกๆ

มิตะเดินเข้ามาขอโทษที่ทำอะไรลงไปโดยพลการและยื่นก้อนหินที่อาสีจะทำหายไป อาสีจะรับมาและขอบคุณมิตะ อาสีจะนำก้อนหินใส่ลงในกล่องรวมกับก้อนหินที่เป็นตัวแทนของคนในครอบครัว

เด็กๆชวนมิตะมาถ่ายรูปครอบครัวเพื่อเป็นที่ระลึกที่พ่อกลับมาอยู่ที่บ้าน แต่มิตะก็ปฏิเสธที่จะร่วมถ่ายรูปด้วยกันเพราะตนไม่ใช่คนในครอบครัว

วันรุ่งขึ้นอาสีจะไปหาฐูของคนที่ทำรถ เพื่อบอกว่าตนก็ยังรักและอยากแต่งงานด้วยอยู่ แต่เธอจะต้องยอมเป็นแม่ของเด็กๆด้วย อาสีจะไม่ได้รับคำตอบใดๆและปล่อยให้เธอขึ้นรถไป

อาสีจะและยูอิไปที่บ้านของคุณตาเพื่อขอโทษและขอยกเลิกการรับเลี้ยงเป็นลูกบุญธรรม เพราะเด็กต้องการที่จะอยู่กับครอบครัวและพ่อของตน คุณตาโกรธและบอกว่าต่อจากนี้ไปจะไม่ใส่ใจอะไรเกี่ยวกับหลานๆบ้านนี้อีก

อาสีจะกลับมาที่บ้านและจะออกไปข้างนอกทั้งๆที่เป็นวันอาทิตย์ ลูกๆจึงถามว่าพ่อจะไปไหนในเมื่อถูกไล่ออกจากบริษัทแล้ว อาสีจะตอบลูกว่าตนก็ต้องหางานทำเพราะถึงแม้จะมีเงินเก็บอยู่แต่ถ้าไม่ทำอะไรเลยก็จะลำบาก เด็กๆจึงช่วยกันคิดหาวิธีที่จะลดค่าใช้จ่ายในบ้านให้พ่อ

มิตะเอาเสื้อตัวใหม่มาให้อาสีจะเปลี่ยน อาสีจะขอบคุณและพูดว่ารู้สึกดีที่มีคนริศเสื้อให้ มิตะตอบว่านั่นเป็นคำพูดที่อาสีจะควรจะพูดกับภรรยามากกว่า เพราะมิตะเองก็แค่เลียนแบบเท่านั้น

เด็กๆและมิตะออกมาส่งอาสีจะไปหางานทำ หลังจากที่อาสีจะออกไปแล้วเด็กๆก็ชวนมิตะไปที่สวนสนุกและ สั่งอาหารชุดครอบครัวที่มิตะมักจะสั่งมาบ่อยๆและ ถามคำถามเกี่ยวกับครอบครัวของมิตะ มิตะไม่ตอบอะไรและบอกว่าได้เวลาอาหารเย็นแล้ว และยังพูดกับเด็กๆอีกว่าถ้าหากยังคิดค้นที่จะถามคำถามเหล่านี้อยู่มิตะจะลาออก

ในขณะที่มิตะกำลังเดินกลับอยู่นั้นก็นึกถึงช่วงเวลาในอดีต ภาพนั้นเป็นภาพงานศพของลูก

ชายและสามีของเธอ มิตะก็มลงกราบขอโทษแม่สามี แต่กลับถูกต่อว่า และโยนความผิดทั้งหมดให้ มิตะ และบอกกับมิตะว่าต่อจากนี้ไปห้ามไม่ให้มิตะยิ้มอีกจนกว่าจะตาย

ตอนที่ 8

ยูอิฝันว่ามีตะและอุราระสลักร่างกัน ในฝันนั้นยูอีสับสนจนตกใจตื่นขึ้นมา ยูอิลงมาที่ชั้นล่างและเจอกับมิตะที่บอกว่าน้ำอุราระกำลังจะมา เมื่ออุราระมาถึงก็เกิดเหตุการณ์เหมือนอย่างในฝันขึ้น

ยูอียพยายามบอกกับน้องๆว่าตนฝันว่าอะไรและคิดว่าตัวคนที่แท้จริงของมิตะก็อาจจะเป็นเหมือนกับน้ำอุราระก็ได้ น้องๆไม่เชื่อ และพ่อก็กลับมาถึงบ้านพอดี พ่อบอกกับทุกคนว่ายังไม่ได้งานและเริ่มกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายในบ้าน เด็กๆจึงช่วยกันคิดหาวิธีที่จะประหยัดเงิน ทำให้อุราระคิดว่าตนมารบกวนครอบครัวนี้มากเกินไปจึงยอมกลับบ้าน

ในขณะที่กำลังทานข้าวอยู่ ไค โตะก็พูดขึ้นมาว่าตนคิดว่าน้ำอุราระน่าจะชอบพ่อ แต่ทุกคนก็คิดว่าไม่เป็นความจริงหรอก แล้วก็ชวนมิตะมาทานอาหารด้วยกัน แต่มิตะไม่ยอมทานด้วยเพราะไม่ใช่คนในครอบครัว

เด็กๆชวนมิตะเล่นเกมสแต่มิตะก็ไม่ยอมเล่นด้วย เพราะนั่นไม่ใช่คำสั่ง และขอให้ต่อจากนี้ไปกรุณาพูดกับตนแค่คำสั่งเท่านั้น ทำให้เด็กๆนั่งคุยกันเรื่องที่มีตะทำตัวแปลกๆ และตั้งข้อสังเกตว่ามีตะอาจจะเป็นแม่ที่กลับชาติมาเกิดก็ได้

เช้าวันต่อมายูอิตื่นขึ้นมาพบน้องๆถือกล่องขนมอยู่ และบอกว่านี่คือขนมที่มีตะชอบทาน และพวกเขาจะนำขนมนี้ไปให้มิตะทานเพื่อเป็นการพิสูจน์ว่ามีตะเป็นคนจริงๆ แต่กลับกลายเป็นว่ามิตะไม่ยอมทาน ไค โตะจึงเลือกที่จะสั่งให้มิตะทำอาหารที่มีหัวหอมเยอะๆ เพื่อจะพิสูจน์ว่ามีตะจะน้ำตาไหลเหมือนคนใหม่ แต่คืนนั้นมิโหวจึงเดินเข้าไปหามิตะและสั่งให้มิตะเป่าขี้จุกกับตน และถ้าตนชนะมิตะก็ต้องตอบความจริงออกมา แต่กลายเป็นว่า มิโหวชนะมิตะเลย ต่อมาก็เป็นคราวของไค โตะที่จะทำแข่งขันกับมิตะเพื่อความจริงด้วยรูปิก แต่ก็เป่าขี้จุกเองที่ต้องพ่นเข้าไปเอง คาเครุจึงตัดสินใจแข่งกับมิตะด้วยการแข่งบาส เพราะเป็นสิ่งที่ตนมั่นใจมากที่สุด แต่แล้ว แม้แต่คาเครุก็ไม่สามารถชนะมิตะได้

เมื่อพ่อกลับมาที่บ้านเด็กๆก็ขอให้พ่อช่วยหลอกล่อให้มิตะไปทำอย่างอื่น เพราะอยากจะ

คันกระเปาะของมิตะคว้ามืออะไรอยู่ข้างในบ้าง แต่ยังไม่ทันที่จะได้เปิดดูอะไร ก็ถูกมิตะจับได้ซะก่อน และอุราระก็โทรมาที่บ้านเพื่อบอกว่าคุณตาเข้าโรงพยาบาลเพราะไปต่อว่าเด็กวัยรุ่นที่สูบบุหรี่ แล้วตัวเองก็ถูกเด็กวัยรุ่นทำร้ายซะเอง

ทุกคนไปเยี่ยมคุณตาที่โรงพยาบาลแต่กลับถูกตาต่อว่า ทำให้ยูอพยายามคิดหาวิธีที่จะให้ทุกคนคืนดีกับตา

วันต่อมายูอไปเห็นมิตะกำลังตากผ้าอยู่ จึงขอไปตากผ้ากับมิตะด้วย และพยายามพูดคุยกับมิตะในเรื่องต่างๆ แต่กลับถูกคุณป้าข้างบ้านว่าเรื่องที่ยกโทษให้พ่อที่ๆที่พ่อมีชู้ มิตะจึงตอบว่าถ้าเป็นคุณจะไม่ยกโทษให้หรือคะ เพราะว่าเมื่อวันก่อนคุณผู้ชายที่บ้านของคุณก็มาคุยโทรศัพท์แถวๆนี้และพูดว่า 'ไม่เป็นไรไม่ต้องห่วงเพราะไม่ว่ายังไงก็สามารถขอหย่ากับภรรยาได้ตลอดเวลาอยู่แล้ว' คุณป้าข้างบ้านได้ยินดังนั้นก็รีบเดินหนีไป

ในขณะที่ทุกคนกำลังคุยเล่นกันอยู่นั้น ก็ก็มาคุยเล่นกับมิตะและบอกให้มิตะทำเสียงเลียนแบบสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเสียงสุนัข แมว หรือแม้กระทั่งเสียงของคนอื่นๆ ยูอเห็นดังนั้นจึงขอให้มิตะควิวิดีโอที่อัดไว้ เป็นวิดีโอที่ถ่ายไว้กับคุณแม่และให้มิตะเลียนเสียงคุณแม่

ที่โรงพยาบาล มิตะปลอมตัวเป็นแม่ของเด็กๆเพื่อไปพูดคุยความในใจของเด็กๆให้คุณตาฟัง ตาก็เชื่อและพูดคุยความในใจออกมาด้วย แต่อุราระกลับเข้ามาเปิดไฟในห้อง ทำให้ตาโกรธมากและตบหน้ามิตะ เด็กตกใจและรีบขอโทษตาที่ทำแบบนี้ มิตะโดนคุณตาต่อว่าอย่างรุนแรง แล้วอยู่ๆมิตะก็พูดขึ้นมาว่า มิตะเข้าใจความรู้สึกของคนที่ต้องสูญเสียคนที่รักไป ตายอมรับฟังแล้วก็ก็นำก้อนหินที่เป็นตัวแทนของตาและนำอุราระขึ้นมาให้ เด็กๆบอกว่าพวกเราทุกคนเป็นครอบครัวเดียวกัน และต่อจากนี้ไปจะมาเยี่ยมตาทุกๆวันจนกว่าตาจะหายดี

จากเหตุการณ์นี้ทำให้อาสิตะคุยกับอุราระว่ารู้สึกได้ว่าลูกๆโตขึ้นแล้ว

หลังจากที่คุณตาออกจากโรงพยาบาลอุราระก็ชวนให้มิตะมางานเลี้ยงของตา แต่มิตะไม่ยอมมาเพราะบอกว่าตนไม่ใช่คนในครอบครัว ตาจึงมาหามิตะที่บ้านอาสิตะ และขอเรื่องดีๆ

ที่บริษัทแม่บ้านเพื่อจ่ายค่าแนะนำสำหรับเดือนนี้ แต่เจ้าของบริษัทก็พูดกับมิตะว่าให้ยืมบ้าง และครอบครัวที่มิตะทำงานอยู่ด้วยเป็นครอบครัวที่ดี มิตะควรเปิดใจบ้าง

ทุกคนไปที่ร้านอาหารที่จะจัดเลี้ยงให้คุณตา แต่กลับพบว่าอุราระจงผิดเดือน ทำให้ทุกคน

ต้องกลับไปทานอาหารที่บ้าน และอาศัยก็จะสั่งซูชิมาเพื่อให้มีตะได้หยุดพักและทานอาหารด้วยกัน มีตะยอมมานั่งทานอาหารที่โต๊ะอาหารด้วย แล้วเด็กๆก็เอาขนมที่มีตะชอบทานมาให้กิน และชักชวนให้มีตะกินและนั่งคุยกัน มีตะหยิบขนมขึ้นมาหนึ่งชิ้นและกินไปหนึ่งคำ ทุกคนก็หัวเราะดีใจที่มีตะยอมกินข้าวด้วย แล้วจู่ๆมีตะก็พูดเรื่องของตัวเองขึ้น มีตะเล่าว่าตนได้กินขนมแบบนี้เป็นครั้งแรกตอนที่ยังเป็นเด็กเล็กๆเท่ากับคีในตอนนี้ มีตะเป็นเด็กที่สูญเสียพ่อไปตั้งแต่เด็กๆ เพราะพ่อไปช่วยมีตะที่ตกน้ำแต่กลับจมน้ำตายเสียเอง นั่นเป็นเหตุที่ทำให้แม่ของมีตะเริ่มเกลียดตัวมีตะเอง ต่อมา แม่ของมีตะแต่งงานใหม่และมีลูกกับสามีคนใหม่ และเริ่มใส่ใจมีตะน้อยลง มีตะอยากให้แม่ภูมิใจในตัวเองจึงตั้งใจเรียนให้มากขึ้น และมีตะก็ยังพยายามทำตัวร่าเริง ทำให้พ่อเลี้ยงเริ่มให้ความรักกับมีตะมากขึ้นเรื่อยๆ แต่นั่นก็กลับทำให้แม่ของมีตะเกลียดมีตะมากขึ้น และต่อว่ามีตะว่าเป็นเพราะรอยยิ้มของมีตะ ที่ทำให้คนที่แม่รักไม่สนใจแม่ มีตะเสียใจแต่ก็ยังตั้งใจทำหน้าที่ลูกที่ดี และหวังว่าสักวันจะเจอคนที่เข้าใจมีตะ และแล้วมีตะก็ได้เจอกับผู้ชายคนหนึ่งที่รักมีตะ และทั้งคู่ก็ได้แต่งงานกันและมีลูกชายหนึ่งคน ชีวิตครอบครัวของมีตะมีความสุขดี จนกระทั่งวันหนึ่ง น้องชายต่างพ่อของมีตะมาขออยู่อาศัยด้วย น้องชายมีความรักให้กับมีตะมากเกินกว่าที่น้อง มีตะพยายามบอกกับน้องว่าเราเป็นแค่พี่น้องกันเท่านั้น เมื่อสามีของมีตะรู้เข้าจึงไล่ น้องชายของมีตะออกจากบ้าน แต่นั่นทำให้น้องชายโกรธและวางเพลิงบ้านของมีตะ ทั้งสามีและลูกชายถูกไฟคลอกตาย ส่วนน้องชายของมีตะก็ฆ่าตัวตายตาม ในงานศพของคนทั้งคู่ มีตะลงกราบขอโทษพ่อและแม่สามี แต่กลับถูกต่อว่าอย่างรุนแรงและโทษว่าเป็นความผิดของมีตะ และต่อจากนี้ไปห้ามไม่ให้มีตะยิ้มให้ใครอีกเพราะรอยยิ้มของมีตะทำให้คนรอบๆตัวจะต้องตายจากไป จนกว่ามีตะจะตาย

เมื่อมีตะเล่าเรื่องทุกอย่างจบลงก็พูดว่า เมื่อฉันเล่าเรื่องของตัวเองให้ทุกคนฟังแล้ว คนก็จะลาออก และมีตะก็เดินออกจากบ้านไป

ตอนที่ 9

ทุกคนในครอบครัวครุ่นคิดแต่เรื่องครอบครัวของมีตะ จนทำให้ออนไม่หลับและลงมารวมตัวกันที่ห้องรับแขก พอถึงตอนเช้าทุกคนมานั่งรวมตัวกันที่โต๊ะอาหารเพื่อรอดูว่าวันนี้มีตะจะมาทำงานหรือไม่ แต่เมื่อถึงเวลาที่มีตะควรจะมาแล้วมีตะก็ยังไม่มา ทำให้ทุกคนในครอบครัวรู้สึก

ผิด อาสี๊ะจึงลองโทรหาमितะ แต่กลายเป็นว่าमितะ ตัดขาดการติดต่อจากตนแล้ว

อาสี๊ะไปที่บริษัทแม่บ้านและพูดถึงเรื่องที่मितะเล่าให้ฟังให้เจ้าของบริษัทฟัง จึงได้รู้ว่าเจ้าของบริษัทแม่บ้านเคยเป็นแม่บ้านของบ้านमितะมาก่อน อาสี๊ะจึงพยายามขอร้องให้मितะกลับมาทำงานที่บ้านของตนเพราะमितะเป็นคนที่ช่วยให้ครอบครัวของตนกลับมารักกันดังเดิม เจ้าของบริษัทจึงบอกว่าจะพยายามเกลี้ยกล่อมमितะดู

เด็กๆไปหาमितะที่สวนสนุกที่मितะไปเป็นประจำ และเฝ้ารอว่าमितะจะมาอีกหรือไม่ แต่ก็กลายเป็นว่าमितะไม่มาที่สวนสนุกได้สักกระยะหนึ่งแล้ว ในขณะที่เด็กๆกำลังรำลึกถึงमितะอยู่นั้น พ่อก็โทรมาหาขุอิและบอกว่า มิตะตกลงจะมาทำงานฟุ้งนี้ ทำให้เด็กๆดีใจและรีบกลับบ้าน

วันรุ่งขึ้นทุกคน ตั้งตารอมิตะที่จะมาทำงาน แต่เมื่อเลยเวลาไปแล้วमितะก็ยังไม่มา ทุกคนจึงคิดว่าमितะจะไม่มาอีกแล้ว แต่แล้วก็มีคนมากดริงที่บ้าน คิสิใจแล้วก็รีบวิ่งไปเปิดประตูบ้าน แต่กลับพบว่าเป็นแม่บ้านคนใหม่ที่บังเอิญชื่อเหมือนกับमितะเท่านั้น ทุกคนไม่ต้องการแม่บ้านคนอื่นนอกจากमितะจึงขอให้แม่บ้านคนใหม่กลับไปเสียก่อน พ่อจึงโทรไปที่บริษัทแม่บ้านและสอบถามเรื่องमितะ และพบว่าमितะได้ไปทำงานที่บ้านอื่นแล้ว

พ่อเด็กๆได้รู้ดังนั้นก็ได้แต่ยอมรับอย่างไม่เต็มใจนัก และออกเดินทางไปโรงเรียน เมื่อทุกคนออกมาที่หน้าบ้านก็พบว่าमितะมาทำงานเป็นแม่บ้านให้กับบ้านป่าข้างบ้านที่เคยมีเรื่องกัน ทำให้เด็กๆตกใจที่मितะทำแบบนี้

ตกเย็นमितะไปรับลูกชายของคุณป่าข้างบ้านที่อยู่ด้วยเดียวกับคิเมื่อคิเห็นमितะก็นึกว่าमितะมารับจึงเข้าไปคุยด้วย แต่मितะก็ทำเป็นไม่สนใจเพราะคิไม่ใช่เจ้านายของตนอีกต่อไป พี่ๆมารับคิที่โรงเรียนและเจอกับमितะ ถามमितะเรื่องที่मितะเปลี่ยนที่ทำงาน แต่ก็ไม่ได้รับคำตอบอะไร

ทุกคนกลับมาที่บ้าน พบว่าอุราระมาที่บ้านเพื่อช่วยทำอาหารให้กับเด็กๆ แต่กลับทำให้บ้านวุ่นวายมากขึ้น พ่อพอลกลับมาก็ไม่รู้จะจัดการกับอุราระอย่างไร ขุอิจึงเข้ามาบอกว่า ตอนนี้ได้หาคนมาช่วยแล้ว นั่นก็คือคุณตานั่นเอง คุณตามาที่บ้านเพื่อพาอุราระกลับบ้าน เพราะการที่อุราระอยู่ที่บ้านหลังนี้จะทำให้เด็กๆรู้สึกอึดอัดใจมากกว่า อุราระจึงยอมกลับบ้าน

คุณตาพูดขอโทษแทนอุราระและบอกว่า ที่อุราระทำไปเพราะอุราระเพียงต้องการที่จะช่วยดูแลเด็กๆที่เท่านั้นไม่ได้มีเจตนาที่ไม่ดีอะไร แล้วคุณตาก็กลับบ้านไป

เย็นวันนั้นๆทุกคนในบ้านทานอาหารเย็นเป็นข้าวกล้องกัน และพูดคุยเรื่องมิตะ ยูอิจึงสันนิษฐานว่าที่มิตะยอมทำทุกๆเรื่องที่ยอร้องให้ทำ ไม่ว่าจะอันตรายแค่ไหนก็ตามนั้น อาจจะเป็นเพราะมิตะต้องการที่จะทำลายตนเอง และการที่มิตะไปทำงานที่บ้านข้างๆนั้นก็อาจจะเป็นเพราะตอนนี้บ้านข้างๆกำลังมีปัญหาคอรัวอยู่ ก็ไม่รู้ว่าคุณป้าข้างบ้านจะสั่งให้มิตะทำอะไรที่อันตรายอีกหรือไม่ เมื่อได้ฟังดังนั้นเด็กๆจึงอยากจะช่วยเหลือมิตะ

เมื่อพ่อได้ฟังการวิเคราะห์ของเด็กๆก็คิดว่า ลูกๆของตนโตขึ้นและสามารถทำในสิ่งที่ถูกต้องได้แล้ว พ่อพูดถึงความหมายของชื่อของแต่ละคนว่า ยูอิหมายถึงผู้ที่รวบรวมคนทุกคนในครอบครัวให้อยู่รวมกัน คาเครุหมายถึงคนที่จะวิ่งไปช่วยเหลือและปกป้องครอบครัวของตนเป็นคนแรกๆ ไคโตะ เป็นคำที่ฟังเพียงกับคำที่มีความหมายว่าคำตอบ ซึ่งนั่นหมายถึง ผู้ที่จะทำทุกอย่างเพื่อที่จะได้คำตอบกับสิ่งต่างๆให้กับครอบครัว ส่วนคิน้องคนเล็กนั้นมาจากคำว่าคิชิในภาษาอังกฤษ ที่แปลว่ากุญแจ หมายถึงการที่คิชิจะเป็นคนที่เป็นกุญแจเปิดประตูความสุขให้กับทุกคนในครอบครัว

หลังจากที่ฟังพ่อพูดถึงความหมายของชื่อตัวเองแล้วเด็กๆก็มีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น แล้วพ่อก็ยังบอกข่าวดีอีกด้วยว่าได้งานใหม่แล้ว ทำให้เด็กๆดีใจเป็นอย่างมาก

ที่ทำงานใหม่ของอาสึตะเป็นบริษัท รับเหมาก่อสร้าง อูราระไปเยี่ยมที่บริษัท ถามว่าทำไมถึงเลือกทำงานที่นี่ และได้รับคำตอบจากอาสึตะว่า นี่เป็นความฝันของอาสึตะที่ได้ทำงานเกี่ยวกับการก่อสร้างและถือเป็นจังหวะที่ดีที่จะได้เริ่มทำอะไรใหม่ๆ อูราระบอกถึงความตั้งใจของตัวเองที่จะช่วยเหลือครอบครัวของอาสึตะ แต่อาสึตะตอบว่าขอแค่อูราระมีน้ำใจให้ก็เพียงพอแล้ว อูราระตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับตัวมิตะ เพราะคิดว่ามิตะเป็นคนที่น่ากลัวแต่อาสึตะแก้ตัวให้มิตะว่าการที่มิตะทำไปแบบนั้นเพราะมิตะมีเหตุผล

ที่บ้านเด็กๆรวมตัวอยู่ที่หน้าบ้านของคุณป้าข้างบ้าน และช่วยกันคิดว่าจะทำอย่างไรให้มิตะถูกไล่ออกจากบ้านหลังนี้ เด็กๆตัดสินใจที่จะขโมยของและจะโยนความผิดให้กับมิตะเพื่อที่มิตะจะได้ถูกไล่ออก แต่ยังไม่ทันจะได้ทันตามแผนการที่วางไว้ คุณป้าข้างบ้านก็กลับมาพอดี และไล่มิตะออกจากบ้าน

ที่บ้านของคุณป้าข้างบ้าน คุณป้าบังคับให้ลูกชายทำข้อสอบเพื่อเตรียมสอบเข้าประถมศึกษา แต่ลูกชายก็ทำไม่ได้จึงถูกแม่ต่อว่า และเมื่อเห็นว่าเป็นเวลาตีมากแล้วแต่สามียังไม่

กลับบ้านก็บอกให้ลูกชายโทรตามพ่อ แต่ลูกก็ไม่ยอมโทรและวิ่งหนีแม่ขึ้นห้องไป

คุณป้าถามมิตะเรื่องที่คุณมีผู้ว่าเป็นความจริงหรือไม่ และพูดถึงสามีของคุณอย่างภาคภูมิใจ แต่มิตะก็ไม่ได้แสดงอาการอะไรหรือพูดความเห็นใดๆออกมา คุณป้าจึงสั่งให้มิตะสะกดรอยตามสามีของคุณไปในวันพรุ่งนี้ มิตะรับคำสั่ง

วันรุ่งขึ้น คุณป้ามาขึ้นส่งสามีเหมือนในทุกๆวันแต่ กลับถูกสามีต่อว่าว่าไม่ต้องออกมาส่งทุกวันก็ได้ และเมื่อรถออกตัวไป ก็ให้มิตะขึ้นรถแท็กซี่ตาม ไปทันทีตักเย็นมิตะกลับมาที่บ้านพร้อมกับหลักฐานที่บอกว่าสามีของคุณนายมีผู้ เป็นรูปถ่ายและการอัดเสียงการพูดคุยกันระหว่างสามีและมิตะ ทำให้คุณนายโมโหมาก และถามมิตะว่าควรจะทำอย่างไรดี มิตะไม่ตอบและยื่นใบเสร็จค่าล่วงเวลาให้กับคุณนาย คุณนายรู้สึกเจ็บใจจึงสั่งให้มิตะไปฆ่าสามี มิตะรับคำสั่ง แต่ยังไม่ทันที่มิตะจะเดินออกจากบ้านไปคุณนายก็คิดขึ้นได้ว่า ตนอยากจะตายด้วย แต่ก็ไม่อยากจะทิ้งลูกชายไว้คนเดียวได้ จึงขอให้มิตะฆ่าภรรยาด้วยการเผาบ้านหลังนี้ซะ มิตะรับคำสั่ง

วันต่อมายูอิและคิกลับบ้านพร้อมกัน ระหว่างทางคิเล่าให้ยูอิฟังเรื่องที่ว่าวันนี้เป็นวันเกิดของลูกชายคนข้างบ้าน และแม่ของเธอบอกว่าจะซื้อของขวัญให้ให้หมดและไม่ต้องไปเรียนพิเศษและเรียนเปียโนด้วย ยูอิรู้สึกว่าคุณป้าข้างบ้านแปลกไป เพราะโดยปกติแล้วเป็นคนขี้เมี้ยวกับการเรียนของลูกมาก แต่กลับบอกให้ยกเลิกการเรียนทั้งหมด ซึ่งอาจจะเพราะคุณป้าข้างบ้านอาจจะคิดจะทำเรื่องที่ไม่ดีอยู่ก็ได้

ในขณะที่ยูอิกำลังคิดอยู่นั้นก็เจอกับมิตะที่เดินกลับจากการซื้อของ แต่สิ่งที่มิตะถืออยู่นั้นคือถังน้ำมันก๊าดนั้นทำให้ยูอิคิดว่าสิ่งที่ตนคิดนั้นต้องเป็นความจริงแน่นอน ยูอิกลับมาที่บ้านเพื่อเล่าให้น้องๆฟังและตกลงกันว่าจะช่วยมิตะให้ได้

เด็กๆพากันไปที่บ้านของคุณป้าข้างบ้านเพื่อที่จะเอาของขวัญให้แต่ลูกชายของครูป้ากลับไม่ยอมรับของขวัญ และเด็กๆก็ถูกคุณป้าไล่ออกมา ยูอิและคาเครุจึงตัดสินใจตะโกนเข้าไปเพื่อหามิตะไต่ยินว่า อย่าทำอะไรที่เป็นอันตรายเลย ถ้าถูกสั่งให้ทำอะไรแปลกๆก็อย่าทำเลย เพราะพวกตนเป็นห่วงมิตะมากๆ คุณป้าบอกว่าอย่ามายุ่งและปิดประตูใส่เด็กๆ

ที่บ้านคุณป้าเริ่มการทานอาหารฉลองวันเกิดให้กับลูกชาย คุณผู้ชายชวนมิตะคุยด้วยเกี่ยวกับครอบครัวของมิตะ แต่ในคราวนี้มิตะกลับขมขื่นเรื่องที่บ้านไฟไหม้และสามีและลูกเสียชีวิตได้อย่างง่ายดาย ทำให้ทุกคนในบ้านประหลาดใจและเริ่มรู้สึกกลัว คุณป้าสั่งให้มิตะนำเค้ก

ออกมา หลังจากที่ลูกชายเป่าเทียนวันเกิดแล้ว มิตะก็เริ่มทำตามคำสั่งที่ได้ตกลงกันไว้กับคุณป้า โดยการนำน้ำมันก๊าดมาราดพื้นบ้าน ทำให้คุณผู้ชายตกใจและห้ามมิตะ แต่มิตะบอกว่านี่เป็นคำสั่งของคุณผู้หญิง คุณผู้ชายหันไปถามว่าเป็นความจริงหรือ แต่คุณนายกลับโยนความผิดให้สามีและมิตะว่าเป็นเพราะสามีมีชู้และตนก็ไม่คิดว่ามิตะจะทำตามคำสั่งที่อันตรายอย่างนี้จริงๆ และต่อว่ามิตะว่า มิตะเป็นตัวอันตรายควรตายไปซะ มิตะรับคำสั่งและนำน้ำมันก๊าดมาราดตัว เมื่อคุณนายและคุณผู้ชายเห็นดังนั้นก็รีบอุ้มลูกชายและวิ่งหนีออกไป

มิตะตั้งใจที่จะฆ่าตัวตายตามคำสั่งจริงๆ ในขณะที่กำลังจะจุดไฟนั้น ยูอิและน้องๆก็เข้ามาห้ามไม่ให้มิตะจุดไฟเผาตัวเอง และก็ช่วยกันพุดโน้มน้าวไม่ให้มิตะฆ่าตัวตาย และบอกว่าทุกคนรักมิตะมากแค่ไหน มิตะตอบว่ามันไม่ใช่เรื่องของพวกคุณเพราะตนไม่สามารถมีความสุขและทำตามใจของตนได้ ถ้าหากตนขี้มและทำตามใจตนเองคนที่ตนรักก็จะตายไปหมด และเพราะอย่างนั้นจึงไม่เหลือใครในหัวใจและกลายเป็นเหมือนหุ่นยนต์ที่ไม่มีหัวใจและคอยรับคำสั่งเท่านั้น ถ้าหากตนทำตามใจตัวเองเมื่อไหร่คนรอบๆข้างก็จะไม่มีความสุข

ยูอิแย่งเทียนออกจากมือของมิตะ และบอกว่าคนไม่อยากจะให้มิตะตายเพราะมิตะเป็นคนที่ทำให้ครอบครัวกลับมาเป็นครอบครัวและทำให้เด็กๆเข้มแข็งและผ่านเรื่องราวต่างๆมาได้ เด็กๆวิ่งมาแย่งเทียนที่มือของมิตะ และช่วยกันพุดว่าไม่อยากจะให้มิตะตาย มิตะร้องไห้และขอมปล่อยมือออกแต่ยังไม่ทันที่จะพุดอะไร ตำรวจก็เข้ามาจับตัวมิตะออกไป

ที่โรงพัก มิตะได้รับการปล่อยตัวเพราะตำรวจได้ทราบถึงสาเหตุที่มิตะจะต้องทำตามคำสั่งของเจ้านายแล้ว มิตะรีบขอตัวกลับ แต่อาสึตะต่อว่าที่มิตะทำให้เด็ก ๆ มีอันตรายแล้วไม่ยอมรับผิดชอบ อาสึตะต้องการให้มิตะรับผิดชอบด้วยการกลับมาเป็นแม่บ้านที่บ้านเหมือนเดิม เพื่อเด็กๆ และเพื่อตัวมิตะเอง ถ้าหากมิตะต้องการก็อยากให้ออกมาทำงานที่บ้านเหมือนเดิม

เช้าวันต่อมาเด็กๆนั่งรอว่ามิตะจะมาทำงานที่บ้านอีกไหม ? แต่เมื่อถึงเวลามิตะก็ยังไม่มาทำให้ทุกคนตกใจและคิดว่ามิตะจะไม่กลับมาทำงานที่บ้านอีกแล้ว แต่แล้วก็มีเสียงกริ่งดังขึ้น คิริบวิ่งไปเปิดประตูเพราะคิดว่าเป็นมิตะ แต่กลับกลายเป็นแม่บ้านคนก่อนที่บังเอิญชื่อเหมือนกับมิตะมา ทำให้ทุกคนรู้สึกแย่ แม่บ้านบอกว่าตนไม่ได้มาทำงานแต่เพียงมาเอาของที่ลืมเอาไว้เท่านั้น สิ่งนั้นก็คือผ้าเช็ดหน้านั่นเอง ยูอิยื่นผ้าเช็ดหน้าให้แม่บ้าน แม่บ้านรับผ้าเช็ดหน้าไว้แล้วบอกว่า แม่บ้านมิตะยืนรอรอบนอกบ้านนานแล้ว เด็กๆก็รีบวิ่งออกไปรับแม่บ้านมิตะและชวนมิตะเข้าบ้าน แต่คราว

นี่มีตะขอยื่นคำขาดว่าตนจะเป็นแม่บ้านที่เข้มงวดในกฎระเบียบ จะไม่ทานอาหารด้วย จะไม่ออกไปไหนมาไหนด้วยกัน และจะไม่ยิ้ม จะยอมรับได้ไหม ? เด็กๆยอมรับข้อตกลงนั้น และมีตะก็เริ่มทำงานบ้านเหมือนอย่างเคย

ก่อนออกไปโรงเรียนมีตะขอครูปลูกชายและสามีของมีตะ แต่มีตะกลับบอกให้ยูอิริบไปโรงเรียนซะไม่อย่างนั้นจะไปสาย ยูอิก็รีบไปทันที หลังจากที่ยูอิไปแล้ว มีตะก็หยิบรูปถ่ายที่อยู่ในกระเป๋าขึ้นมาดู รูปนั้นเป็นรูปของลูกชายและสามีของมีตะ มีตะดูแล้วก็เก็บเข้าที่เหมือนเดิม หลังจากนั้นมีตะก็หันไปเห็นอุราระกำลังนั่งอยู่แถวๆบ้านอยู่พอดี มีตะเข้าไปทักทาย อุราระบอกว่าเอาอาหารมาให้ มีตะถามว่าอุราระทำอะไรเองหรือ แต่อุราระกลับพูดที่เรื่องที่ตนเองทำอะไรก็ไม่สำเร็จสักอย่าง มีตะจึงถามว่าอุราระต้องการจะพูดอะไร อุราระจึงพูดความจริงที่ว่าตนแอบหลงรักพี่เขยมานานแล้ว หลังจากพูดจบ อุราระก็บอกว่าให้มีตะลืมไปซะแล้วก็วิ่งหนีออกไป

มีตะกลับเข้าบ้านไปทำงานต่อ แต่ทุกๆนี่ก็ถึงครอบครัวของตนเองขึ้นมา มีตะเห็นภาพลูกชายและสามีมานั่งอยู่ในบ้าน มีตะตกใจจนทำงานหลุดจากมือแตก

ตอนที่ 10

มีตะทำงานบ้านเป็นปกติ ตอนเย็นทุกคนกลับมาทานอาหารร่วมกัน พ่อพูดชมมีตะอย่างที่สามีของมีตะเคยพูดว่า อาหารของมีตะอร่อยที่สุด ทำให้มีตะนึกถึงครอบครัวและเหม่อลอยไม่ว่าใครจะพูดอย่างไรมีตะก็ได้แต่นิ่งเงียบไป

โคโตะชวนมีตะไปงานโรงเรียนแทนพ่อเพราะพ่อไม่ว่างในวันนั้น มีตะบอกว่าตามข้อตกลงที่บอกไว้ก็คือจะไม่ไปไหนมาไหนด้วยกัน แต่ถ้าหากยูอิขอให้มีตะช่วยสอนทำอาหารก็จะสอนให้ ระหว่างทำอาหารมีตะใจลอยจนทำมีตะบาดเจ็บตัวเอง ยูอิจึงทำแผลให้กับมีตะ ก็ขอให้มีตะป็นหูให้ มีตะช่วยแก้โจทย์ปัญหาให้โคโตะ และดูแลคาเครุที่ป่วย

พ่อกลับมาที่บ้าน มีตะก็ไปทำอาหารให้ทาน อาสึคะถามเรื่องลูกๆ มีตะก็บอกว่าใครเป็นอย่างไรบ้างในวันนี้ และขอตัวกลับบ้าน อาสึคะตามมาส่งที่ประตูและ เกิดข้อสงสัยขึ้นจึงถามมีตะว่า ทำไมถึงได้ใส่เสื้อแจ็คเก็ตตลอดทั้งปีแม้กระทั่งหน้าร้อนและ ไซ้ของใช้ที่เป็นของผู้ชายทั้งนาฬิกา กระเป๋าและหมวก มีตะจึงนึกถึงครอบครัวขึ้นมา เสื้อแจ็คเก็ตและกระเป๋าเป็นของสามี และหมวกและนาฬิกาที่สวมอยู่นั้นเป็นของลูกชาย มีตะเห็นภาพของครอบครัวตนขึ้นมาจึงตกใจกลัว

ทำให้อาสีคะตกใจไปด้วย

อุราระตัดสินใจไปคุยตัวและแสดงตัวตนของตัวเองออกมาอย่างเต็มที่ อีกทั้งยังดื่มเบียร์จนเมาอีกด้วย หลังจากกลับมาถึงที่บ้านคุณตา ก็ถามอุราระว่า อุราระชอบอาสีคะใช้ไหม อุราระตอบว่า นั่นเป็นไปไม่ได้หรอกและหนีเข้าห้องไป

ที่โรงเรียนหลังจากที่อยู่รู้เรื่องที่อุราระไปคุยตัวมาก็รีบไปถามอุราระว่าทำไมถึงตัดสินใจแบบนั้น แต่อุราระบอกว่าตนเองคิดว่านี่เป็นทางที่ดีที่สุด ที่จะไม่ทำให้ครอบครัวของยูอิลลำบากใจ ยูอิลจึงกลับมาที่บ้านและพูดคุยกับน้องๆ เรื่องที่อุราระน่าจะชอบพ่อของตน

มิตะไปที่บริษัทแม่บ้านเพื่อขอคำปรึกษาว่าควรจะบอกทุกคนเรื่องที่อุราระชอบอาสีคะหรือไม่ เจ้าของบริษัทบอกว่ามิตะกำลังจะเปลี่ยนไป แต่ว่าจะเป็นไปในทางที่ดีขึ้น

ไค โตะยังไม่สามารถเขียนเรียงความเรื่องแม่ได้ เพราะว่าตนรู้สึกค้างคาใจที่แม่ของตนฆ่าตัวตาย จึงไม่รู้ว่าจะเขียนอย่างไรดี และอยากจะเปลี่ยนหัวข้อเป็นการเขียนถึงพ่อแทน หลังจากที่มีตะเห็นไค โตะไม่สามารถเขียนเรียงความได้มาหลายวันจึงตัดสินใจ พูดเกี่ยวกับแม่ของเด็กๆว่า สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นแม่ของเด็กๆไม่ได้ฆ่าตัวตายอย่างแน่นอน นั่นเป็นแค่เพียงอุบัติเหตุเพียงเท่านั้น และบอกว่าตนเข้าใจความรู้สึกของคนที่เป็นแม่และพยายามที่จะฆ่าตัวตายว่า ในวินาทีที่ใกล้จะตายนั้นแม่ไม่ได้คิดที่จะทอดทิ้งลูกๆแต่อย่างใด และยังรู้สึกขอโทษที่ไม่สามารถกลับมาหาลูกๆได้อีก และจริงๆแล้วก็ยิ่งอยากเห็นลูกๆทุกคนเติบโตให้ได้มากกว่านี้ ได้คุยกันมากกว่านี้ และได้กอดกันมากกว่านี้ หลังจากที่มีตะพูดจบไค โตะจึงตัดสินใจเขียนเรียงความเรื่องแม่ขึ้นมาใหม่อีกครั้ง

เด็กๆเลือกที่จะเชื่อว่าการจากไปของแม่ไม่ใช่การฆ่าตัวตาย แต่เป็นแค่เพียงอุบัติเหตุเท่านั้น ยูอิลจึงนำจดหมายลาตายของแม่มาเผาทิ้ง อาสีคะรู้สึกขอบคุณมิตะที่ช่วยพูดให้ลูกๆของตนมีกำลังใจมากขึ้น หลังจากให้อาสีคะขอบคุณมิตะแล้ว มิตะก็ตอบแต่เพียงว่าตนก็แค่ทำไปตามหน้าที่ก็เพียงเท่านั้น อาสีคะจึงขอให้มิตะไปทำงานโรงเรียนของไค โตะแทน มิตะตกอยู่ในภวังค์ความคิดถึงครอบครัว ทำให้ไค โตะต้องเขย่าตัวมิตะ เพื่อให้มิตะรู้สึกตัว และมิตะขอตัวกลับบ้าน

เช้าวันต่อมาไค โตะรู้สึกได้ว่ามิตะเปลี่ยนไป แล้วไค โตะก็ได้ถามมิตะว่าได้อ่านเรียงความของตนหรือยัง มิตะไม่ตอบว่าได้อ่านหรือยังแต่บอกให้ไค โตะรีบไปโรงเรียนแทนเพราะจะสายแล้ว

ที่โรงเรียนไค โตะนั่งมองผู้ปกครองคนอื่นๆที่มาให้กำลังใจลูกๆของพวกเขา ไค โตะเกิด

ความประหม่าเล็กน้อย เมื่อคุณครูดถามว่าใครจะเป็นคนอ่านเรียงความคนแรก ไคโตะก็ไม่กล้ายกมือขึ้น หลังจากที่ฟังเรียงความของเพื่อนคนแรกจบ ไคโตะก็ตัดสินใจที่จะเป็นคนต่อไป ไคโตะลุกขึ้นอ่านเรียงความของตนเกี่ยวกับแม่ว่า ถึงแม้ว่าแม่จะไม่อยู่แล้วแต่ตนก็ภูมิใจที่ได้เกิดเป็นลูกแม่แค่นั้น หลังจากที่ไคโตะอ่านเรียงความจบ ก็นั่งลงและพบว่ามิกระดาษอีกแผ่นซ่อนอยู่ เป็นกระดาษที่มีตะเข็บในให้กำลังใจไคโตะว่าเขียนเรียงความได้เยี่ยมมาก ไคโตะดีใจจนผลอพูดขึ้นมาเสียงดังว่ามีความสุขมาก

ถัคออกไปที่นอกห้องเรียน มิตะแอบดูไคโตะอยู่จากด้านหลังอย่างเงียบๆ

ตอนที่ 11

มิขอช่วยมิตะทำอาหาร มิตะขอมอบอนุญาตให้มิทำ แต่คิดกลับถูกน้ำร้อนลวก มิตะจึงรีบอุ้มมิไปหาหมอ กว่าจะกลับมาถึงบ้านก็ค่ำแล้ว อาสีตะจึงบอกให้มิตะกลับไปพักผ่อนได้ มิตะได้แต่ยืนนิ่งอยู่อย่างนั้น จนป้าข้างบ้านออกมาต่อว่าว่า ที่ตนถูกสามีไล่ออกจากบ้านเป็นเพราะมิตะ และไล่ให้มิตะหายตัวไปซะ

วันต่อมามิตะไปที่สวนสนุกและสั่งอาหารชุดครอบครัวเพื่อมานั่งตรงที่เดิมและคิดถึงสามีและลูก มิตะร้องไห้ออกมาและระบายความในใจออกมาว่า ตนเริ่มจะรักคนพวกนี้ และถ้าหากตนรักพวกเด็กๆ พวกเขาที่อาจจะไม่มีความสุขและอาจจะต้องเจอกับอันตราย และตนก็ได้รักพวกเขาไปแล้วจริงๆ แต่เมื่อมิตะรู้สึกตัวก็พบว่าเด็กๆมายืนอยู่ตรงหน้ามิตะแล้วบอกให้มิตะเลิกทำแบบนี้และบอกว่าอย่าทำร้ายตนเองด้วยการซื้ออาหารมานั่งกินถึงวันเก่าๆ อาหารพวกนี้มันจะกินให้หมดแล้วเด็กๆก็ช่วยกันกินอาหารที่มิตะซื้อมาจนหมด มิตะบอกว่าให้เด็กๆเลิกทำติดกับตนได้แล้ว เพราะไม่ว่าอย่างไรตนก็ไม่สามารถกลับไปเป็นคนเก่าที่เคยร่าเริงได้อีกแล้ว ยูอิจึงบอกว่าไม่ว่าอย่างไรเราก็จะผ่านช่วงเวลานั้นไปให้ได้ แล้วทุกคนก็ชวนมิตะกลับบ้านด้วยกันและร้องเพลงด้วยกันระหว่างทางกลับบ้าน

ทางด้านอุราระจะตัดสินใจคบกับผู้ชายที่ไปตุ๋นตัวด้วย แต่ยังไม่ทันที่จะตอบตกลงอาสีตะก็เข้ามาหาอุราระและถามเรื่องที่ว่าอุราระจะแต่งงานกับคนที่ไม่ได้รักได้อย่างไร อุราระจึงสารภาพว่าตนแอบรักพี่เขยมานานแล้ว

ที่บ้าน เด็กๆมาขอให้มิตะลืมเรื่องที่ทำให้ยิ้มไม่ได้และยิ้ม มิตะก็ตอบเหมือนเดิมคือ ทำไม่ได้ เด็กๆขอให้มิตะอยู่ที่นี้ คิยูนกอนหินของมิตะให้ และขอให้มิตะมาเป็นแม่ให้พวกเด็กๆนะ มิตะนิ่งไปสักพักและตอบตกลง

เด็กๆบอกพ่อเรื่องที่ขอให้มิตะเป็นแม่ และขอให้พ่อขอมิตะแต่งงาน พ่อรู้สึกลึกลงใจที่จะแต่งงานกับมิตะ เพราะไม่คิดว่ามิตะจะยอมทำตามคำขอร้องของเด็กๆจริงๆ วันต่อมามีตะมาทำงานตามปกติและพ่อเข้าไปถามมิตะว่าจะยอมแต่งงานด้วยจริงๆหรือ มิตะตอบว่านั่นเป็นทางที่ดีที่สุดเพราะ ถ้าหากไม่ต้องจ้างแม่บ้านก็จะช่วยประหยัดรายจ่ายภายในบ้านได้ อีกทั้งยื่นใบสมรสให้กับอาสึตะและบอกว่าตนได้เซ็นชื่อและประทับตาไว้เรียบร้อยแล้ว อาสึตะทำอะไรไม่ถูกจึงถามยูอิว่าจะทำอะไรดี ยูอิจึงบอกว่าเลื่อนการแต่งงานออกไปก่อนและถ้ามิตะไม่ว่าอะไรก็จะให้มิตะอยู่ที่นี้ไปก่อน มิตะตอบตกลง และบอกว่าต่อจากนี้ไปตนจะเป็นแม่ และให้เด็กๆเรียกตนว่าแม่

ตกเย็น อาหารเย็นของที่บ้านเปลี่ยนไป กลายเป็นอาหารธรรมดาทั่วไป มิตะบอกว่า เป็นเพราะต้องคุมการใช้จ่ายภายในบ้านด้วย แล้วพออาสึตะจะพูดกับมิตะเรื่องที่มีตะทำตัวเข้มงวดจนเกินไป อาสึตะก็ปวดท้องและล้มลง ทำให้อาสึตะต้องไปนอนอยู่ที่โรงพยาบาล คุณตามาเยี่ยมอาสึตะที่โรงพยาบาลและพูดเรื่องที่อุราระจะแต่งงานกับคนที่ไม่ได้รัก มิตะจึงขออาสาไปพูดคุยคล้อยคล่อมกับอุราระเอง มิตะไปพูดคุยกับอุราระเรื่องการแต่งงาน แต่มิตะกลับไม่ได้ห้ามอะไรและยังบอกให้อุราระแต่งงานไปซะ

ที่บ้าน หลังจากที่มีตะ บอกว่าตนจะเป็นแม่ ก็เข้มงวดมากขึ้นจนเด็กๆทนไม่ไหวและเริ่มต่อต้านมิตะ มิตะจึงต่อว่าถ้าหากไม่เชื่อฟังกันก็ขอให้ออกไปจากบ้านหลังนี้เลย เด็กๆจึงพากันออกจากบ้าน ไปอยู่กับพ่อที่โรงพยาบาล และคิดว่าควรจะตามน้ำอุราระให้มาช่วย แต่วันพรุ่งนี้เป็นวันที่อุราระจะต้องเข้าพิธีแต่งงาน แต่ในวันรุ่งขึ้นเด็กๆก็ไปขอความช่วยเหลือจากอุราระ ทำให้อุราระจะต้องหนีออกมาจากงานแต่ง

อุราระไปที่บ้านของเด็กๆ มิตะเห็นดังนั้นก็บอกให้เด็กๆเลือกว่าจะเลือกใครระหว่างอุราระและตนเอง เด็กๆเลือกอุราระ เมื่อเป็นดังนั้น มิตะจึงออกจากบ้านไป อุราระวิ่งตามมิตะออกไป อุราระต่อว่ามิตะแต่กลับถูกมิตะตบหน้า มิตะตบหน้าอุราระหลายครั้งจนอุราระโกรธและต่อว่ามิตะ มิตะตอบว่าอุราระควรจะเลิกฝืนอารมณ์ของตนเอง และให้แสดงความรู้สึกของตนเองออกมาถ้าหาก

อยากเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวนี้จริงๆ และสอนให้อูราระทำให้เต็มที่ในทุกๆเรื่อง ถึงแม้เรื่องนั้น จะออกมาดีหรือไม่ดีก็ตามและ โอบกอดพวกเขาด้วยรอยยิ้มของอูราระด้วย อูราระจะทำได้ไหม อูราระรับปากว่าจะพยายามและ มิตะก็ขอตัวออกไป

อาสึตะเรียกมิตะเอาไว้และบอกว่าอยากจะบอกลากันด้วยโดยดี ขอให้มิตะอยู่ไปถึงวันคริสมาสอีฟจะได้ไหม มิตะตอบตกลง

วันคริสมาสอีฟ มิตะและครอบครัวอาสึตะไปซื้อของขวัญกัน และได้รู้ว่ามิตะเกิดวันคริสมาส ในขณะที่กำลังพูดคุยกันอยู่นั้นก็เจอกับอดีตซู่ของพ่อ ทำงานเป็นคนแจกแผ่น โฆษณาให้กับคนที่เดินผ่านไปมา และในตอนที่กลับถึงบ้านก็เจอคุณป้าข้างบ้าน คุณป้าก็ยังต่อว่ามิตะไม่เลิกและบอกว่าตนจะไม่ได้เจอลูกชายอีกแล้ว และร้องไห้ออกมา อาสึตะให้กำลังใจและบอกว่าแม่แต่พ่อที่ไม่เรื่องอย่าตัวอาสึตะเองก็ยังสามารถกลับมาอยู่ร่วมกันได้ และเชื่อว่าต้องเกิดปาฏิหาริย์กับครอบครัวของป้าด้วยเช่นกัน

ตอนเย็นทุกคนทานอาหารร่วมกันรวมถึงตัวมิตะด้วย มิตะต้องร้องและทำให้ทุกๆคน หัวเราะแต่มิตะก็ยัง ไม่มีแม้แต่การยิ้มออกมา อาสึตะขอร้องไห้มิตะจากกันด้วยดี อย่างน้อยก็ให้ยิ้มให้กันสักครั้งเพราะมิตะก็ยังมีความเป็นมนุษย์อยู่ มิตะร้องไห้และยิ้มออกมา ทุกคนก็พากันร้องไห้ดีใจที่เห็นมิตะยอมยิ้มออกมาแล้ว มิตะกล่าวว่าต่อจากนี้ตนก็ยังยังเป็นมิตะที่ยัง ไม่ลืมเรื่องอดีตเหมือนเดิมและจะทำงานเป็นแม่บ้านต่อไป และตนก็คงทำได้เพียงแบกความทุกข์ไว้แค่นั้น ทุกคนจึงพูดขอบคุณมิตะ และบอกมิตะว่าอย่าหนีความสุข

วันต่อมาทุกคนไปส่งมิตะที่ท่ารถแต่ว่ามิจะไม่ยอมมาด้วยเพราะอยากจะบอกมิตะเป็นคนสุดท้าย จนกระทั่งมิตะขึ้นรถไป ก็ก็วิ่งตามรถและมิตะก็ลงจากรถมาบอกลาดีและดีกับมิตะที่เลิกของที่ระลึกให้แก่กัน เป็นก้อนหินของดี และกระดาษพับที่เขียนว่ามิตะชอบก็มากๆ

จบ

บทที่ 5

การวิเคราะห์ละครเรื่อง Kaseifu no mita

ในบทที่ 5 นี้จะเป็นการวิเคราะห์ละครเรื่อง kaseifu no mita ตามจุดประสงค์ข้อที่หนึ่งเรื่องความเป็นครอบครัว และจุดประสงค์ข้อที่สอง วิธีการนำเสนอครอบครัวผ่านละครเรื่อง kaseifu no mita ด้วยกรอบความคิดเรื่องสัญญาและภาพตัวแทน ได้ดังนี้

5.1 ความเป็นครอบครัว

จากละครเรื่องนี้ได้นำเสนอครอบครัวในรูปแบบเป็นหลักคือ

5.1.1 ครอบครัวขาดแม่

5.1.2 ครอบครัวขาดพ่อ

ซึ่งในครอบครัวแต่ละแบบจะมีที่มาของปัญหาและวิธีการที่ใช้แก้ไขปัญหาแตกต่างกันไป ดังต่อไปนี้

5.1.1 ครอบครัวที่ขาดแม่

จากในละครตั้งแต่ตอนที่ 1 จนถึงตอนที่ จะนำเสนอถึงเรื่องราวและปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวที่ขาดแม่ โดยที่ละครนำเสนอว่า ครอบครัวที่ขาดแม่นั้น เป็นครอบครัวที่เกิดจากการที่ขาดผู้ดูแลงานต่างๆภายในครอบครัวและดูแลอบรมลูกๆอย่าง ผู้เป็นแม่ ทำให้ครอบครัวตกอยู่ในสภาวะไร้ผู้ควบคุมและหากผู้เป็นพ่อเป็นพ่อที่ไม่ดีแล้วก็ยิ่งทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวยิ่งแย่ลงมากขึ้น อย่างตัวของอาสึคะนั้นก็เป็นพ่อที่มีความเห็นห่างกับครอบครัวเป็นอย่างมาก เป็นเพราะมีหน้าที่การงานที่ดีเป็นถึงหัวหน้าแต่ก็ ทำหน้าที่ไม่สมบูรณ์ และเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องสูญเสียผู้เป็นแม่ไปอย่างกะทันหัน ทำให้ลูกๆของอาสึคะเกิดการปฏิเสธผู้เป็นพ่อ และเกิดการกระทำที่ไม่เหมาะสมตามมา

5.1.1.1 ความเป็นสามี

จากเรื่องจะเห็นได้ว่าสามีที่ดีนั้น จะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวและเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อภรรยา แต่ในทางกลับกันนั้น อาสึคะก็เป็นสามีที่ไม่ดีเท่าไรนักเพราะถึงแม้อาสึคะจะมีหน้าที่การงานที่ดี สามารถที่จะดูแลครอบครัวได้ แต่อาสึคะนั้นมองว่าที่ตนจะต้องแต่งงานนั้นมา

จากความไม่พร้อมของตนและไม่ได้รับการขยายของตนอย่างจริงจัง จึงคบซู่ ถึงขั้นที่เตรียมการที่จะหย่าขาดกับภรรยา จึงทำให้เป็นสาเหตุที่ภรรยาของอาสีคะฆ่าตัวตาย

5.1.1.2 ความเป็นพ่อ

จากในเรื่องนี้ความเป็นพ่อที่ดีนั้น จะต้องเป็นผู้ที่สามารถปกป้องดูแลลูกๆและทำตัวให้เป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ลูกๆของตนได้ แต่ในตอนแรกนั้นอาสีคะเป็นพ่อที่ไม่ดีเท่าไรนัก เพราะเมื่อลูกๆเกิดปัญหาขึ้น อาสีคะไม่สามารถที่จะเป็นที่พึ่งพิงของลูกได้ อย่างในตอนที่ได้ โคะถูกรักเพื่อนๆที่โรงเรียนกลั่นแกล้ง แล้ว โคะเลือกที่จะแก้แค้นเพื่อนด้วยการใช้กำลัง ทำให้ถูกเรียกพบผู้ปกครอง อาสีคะไม่สามารถช่วยพูดแก้ต่างและ ปกป้อง โคะได้ จึงเป็นเหตุให้ โคะรู้สึกสูญเสียความมั่นใจในตัวพ่อไปและเลือกที่จะหนีปัญหาด้วยการไม่ไปโรงเรียน อีกทั้งอาสีคะยังเป็นพ่อที่หนีปัญหาและหลีกเลี่ยงที่จะตอบคำถามของลูกๆ ด้วยการนั่งเงียบหรือยอมออกจากบ้านตามคำเรียกร้องของลูก เพื่อที่จะไม่ต้องคอยตอบคำถามหรือแก้ปัญหาต่างๆของลูกๆ อย่างในตอนที่ยูอิ ไม่พอใจที่พ่อเป็นเหตุที่ทำให้แม่ต้องตาย และยัง โคะคิดว่า เป็นเพียงแค่อุบัติเหตุ อีกทั้งยังต้องการที่จะทำลายหลักฐานที่เป็นจดหมายลาตายของแม่ เพื่อไม่ให้ลูกๆรู้ เมื่อยูอิรู้ความจริงเข้าก็โกรธและพยายามให้พ่อพูดความจริงกับน้องๆ แต่อาสีคะก็ไม่ยอมพูด จนกระทั่งยูอิยื่นข้อเสนอให้พ่อออกไปอยู่นอกบ้าน อาสีคะก็ตอบตกลงทันที เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงที่จะพูดความจริงกับลูก และการที่อาสีคะออกจากบ้านไป และปล่อยให้ลูกๆใช้ชีวิตอยู่กับตามลำพังก็ทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา

5.1.1.3 ความเป็นลูก

จากละครเรื่องนี้ทำให้เห็นว่าลูกๆแต่ละคนมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่แตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะผู้ที่เปรียบเสมือนตัวแทนของพ่อแม่ก็คือ ลูกคนโต ซึ่งลูกคนโตที่ต่างเพศกันก็จะ มีหน้าที่ความรับผิดชอบที่ต่างกันออกไปอีกด้วย อย่างในกรณีของ ยูอิ ที่เปรียบเสมือนตัวแทนของแม่ ส่วนคาเครุก็เปรียบเสมือน ตัวแทนของพ่อ ดังที่จะกล่าวต่อไปนี้

พี่สาวคนโต

จากในละครจะเห็นได้ว่าพี่สาวคนโตที่ดีควรที่จะ ทำหน้าที่แทนแม่ อย่างงานบ้าน และการดูแลน้องๆ รวมไปถึงการคำนวณค่าใช้จ่ายต่างๆภายในบ้านด้วย แต่ยูอิในตอนต้นนั้น เป็นพี่สาวที่สูญเสียความมั่นใจในตัวพ่อ และเลือกที่จะปฏิเสธครอบครัวของตนเอง ไม่สนใจน้องๆ และ

พยายามหนีออกจากบ้านเพื่อไปอยู่กับแฟนหลายต่อหลายครั้ง อย่างในตอนที6 ที่ยูอิไปค้างที่บ้านแฟนบ่อยๆ และเริ่มที่จะเห็นห่างน้องๆ ด้วยการไม่สนใจที่จะดูแลน้องๆ และเอาความต้องการของตัวเองเป็นหลัก จนในที่สุดยูอิกี้ก็เลือกที่จะชวนแฟนหนีไปอยู่ด้วยกัน

พี่ชายคนโต

ส่วนบทบาทพี่ชายคนโตของคาเครุ่นั้น เปรียบเสมือนตัวแทนของพ่อ ในยามที่ไม่มีทั้งแม่และพ่อ คาเครุก็ต้องการทำให้เป็นที่พึ่งพาของน้องๆ และเป็นตัวอย่างที่ดี เข้มแข็งและมีความสุขุมพอที่จะผ่านอุปสรรคต่างๆ ได้ แต่คาเครุนั้นยังเป็นวัยรุ่นที่ขาดความขี้กิด และแสดงออกด้วยอารมณ์เป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ผู้คนรอบข้างไม่เข้าใจและมองว่าคาเครุเป็นเพียงเด็กเกเรคนหนึ่งเท่านั้น อย่างในตอนทีร ที่อาสึคะออกไปอยู่นอกบ้าน เหลือแต่เพียงเด็กๆดูแลกันและกันเอง ในตอนนั้นยูอิกี้เริ่มที่จะเห็นห่างจากครอบครัว ทำให้ผู้คนรอบๆตัว โดยเฉพาะคุณป้าข้างบ้าน ต่อว่าว่าครอบครัวของคาเครุเป็นครอบครัวล้มเหลว สักวันพวกพี่น้องของคาเครุจะต้องทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนอย่างแน่นอน เมื่อได้ยินดังนั้น คาเครุก็พยายามปฏิเสธบอกว่าจะไม่เป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก็ทำให้คาเครุมีอารมณ์ฉุนเฉียวง่าย ทำให้เพื่อนๆของคาเครุก็มองไคโตะไม่ดี และให้คาเครุออกจากทีมบาสเกตบอล ทำให้คาเครุอาละวาดและไม่ยอมไปโรงเรียน รวมถึงการใช้คำพูดที่รุนแรงกับพี่น้องอีกด้วย คาเครุแสดงออกด้วยพฤติกรรมก้าวร้าว และยังไปกว่านั้นเมื่อ คาเครุแค้นที่คิมป้าข้างบ้านว่าครอบครัวของตนด้วยการไปพ่นสีใส่กำแพงบ้านของคุณป้าข้างบ้าน ทำให้คิมป้าข้างบ้านแจ้งตำรวจเพื่อมาจับคาเครุ

และจากเหตุการณ์ต่างๆในครอบครัวที่พ่อไม่สามารถเป็นที่พึ่งพาให้แก่อีกๆได้ นี้เองละครจึงนำเสนอถึงปัญหาที่เกิดจากครอบครัวที่ขาดแม่ดังนี้

5.1.1.4 ปัญหาที่เกิดขึ้น

ครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์

จากในละครได้พูดถึงสภาวะครอบครัวล้มเหลวว่าเป็นครอบครัวที่ ขาดทั้งพ่อและแม่ ทำให้เด็กๆจะต้องดูแลปกป้องซึ่งกันและกันด้วยตนเอง ซึ่งการที่เด็กๆอยู่ด้วยกันด้วยตนเองนั้นทำให้คนรอบๆตัวมองว่าครอบครัวนี้ไม่ดี อย่างในตอนที4/5 และ6ที่อาสึคะตัดสินใจออกไปอาศัยอยู่เพียงลำพังตามคำขอของลูกๆ และส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านบุคลิกภาพของคนในครอบครัวและ

เรื่องราวต่างๆตามมาดังนี้

ปัญหาด้านบุคลิกภาพ

เด็กโกหก จากในละคร จะทำให้เห็นว่า การที่ครอบครัวมีปัญหาขึ้นนั้นเป็นเหตุให้เด็กกลายเป็นเด็กที่โกหก เพื่อที่จะเรียกร้องความสนใจ ไม่ว่าจะด้วยเจตนาที่ดีหรือไม่ก็ตาม แต่ก็เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดีเพราะจะทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนอย่างในตอนที่4 หลังจากที่อาสีคะออกจากบ้านไป ก็ลูกสาวคนเล็กของอาสีคะ พยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้พี่ๆคืนดีกับพ่อ แต่พี่ๆก็เลือกที่จะไม่สนใจ ก็จึงขอให้แม่บ้านมีตะช่วยเหลือด้วยการ โกหกว่าตนถูกจับตัวเรียกค่าไถ่ เพื่อที่จะให้คนในบ้านกลับมาอยู่ด้วยกัน อีกทั้งจะฆ่าตัวตายด้วยการกระโดดลงมาจากชั้นสองของบ้าน แต่ถึงแม่ก็จะทำการกระชกต่างแล้ว ก็ได้แค่เพียงชั่วคราวเท่านั้น เพราะทุกคนแค่รู้สึกเป็นห่วงก็จึงยอมทำตามข้อเรียกร้อง แต่ก็ยังคงโกรธพ่ออยู่ที่ถึงแม่จะเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นพ่อก็ยังไม่สามารถตอบได้ว่ารักลูกจริงๆ สุดท้ายอาสีคะก็ยังคงต้องออกไปอยู่ที่อื่นเหมือนอย่างที่เคยตกลงกันไว้ยู่ดี

เด็กเกเร จากในละครจะเห็นได้ว่าการที่เด็กไม่มีผู้ปกครองคอยดูแลสั่งสอนจะดูมองว่าเป็นเด็กเกเร จากการกระทำที่ขาดความยั้งคิด อย่างในตอนที่5 ที่คาเครุ รู้สึกโกรธที่คนป้าข้างบ้านและคนอื่นๆต่อว่าว่าครอบครัวของตนเป็นครอบครัวที่ล้มเหลว คาเครุเสียใจและแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีออกมา เช่นการตะคอกเสียงดัง การทำลายข้าวของ ดิดเกมส์ พยายามที่จะดื่มเหล้าและสูบบุหรี่ และท้ายที่สุดคาเครุก็ไม่ยอมไปโรงเรียน

โหยหาความรักจากผู้อื่น จากในละคร ในตอนที่6 จะเป็นการนำเสนอว่าการที่ครอบครัวขาดการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะจากผู้เป็นพ่อและแม่ ก็จะทำให้ลูกๆรู้สึกขาดความรักและเริ่มที่จะมองหาความรักในรูปแบบอื่นๆเช่น ความรักในรูปแบบของหนุ่มสาวเพื่อทดแทนความรักจากพ่อแม่ อย่างที่ยูอิ เลือกที่จะไม่กลับบ้านมาเผชิญหน้ากับน้องๆและหนีไปอยู่ที่บ้านแฟน และให้ความสำคัญกับแฟนมากกว่า เพราะคิดว่าแฟนของตนจะรักตนอย่างแท้จริง อีกทั้งยังยอมที่จะทำตามแฟนต้องการทุกอย่างเพื่อความรักที่ตนคิดว่าจริง เช่นการร่วมหลับนอนกับแฟนตามคำขอร้อง

และจากการที่เด็กมีปัญหาด้านบุคลิกภาพก็ส่งผลให้เกิดปัญหาการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น
ดังต่อไปนี้

ปัญหาด้านการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น

การถูกกลั่นแกล้ง การที่เกิดปัญหาขึ้นในครอบครัวทำให้ลูก ไม่มีความมั่นใจและความกล้า
พอที่จะปกป้องตัวเองจากการกลั่นแกล้งต่างๆที่ความจริงแล้วเป็นเด็กที่ฉลาดและมีความสามารถ
อย่างไค โตะ ไค โตะถูกเพื่อนที่โรงเรียนกลั่นแกล้งเพราะเป็นเด็กที่เรียนเก่งกว่าเพื่อนๆในห้อง และ
เมื่อไค โตะถูกเพื่อนกลั่นแกล้งก็ไม่กล้าที่จะบอกพ่อ เพราะรู้ว่ายังงัยพ่อไม่มีทางที่จะออกหน้า
ปกป้องไค โตะได้ ซึ่งก็เป็นจริงอย่างที่ไค โตะคิดและทำให้ไค โตะ ขอความช่วยเหลือจากแม่บ้านมิ
ตะแทน

ผลการเรียนแย่ง จากปัญหาครอบครัวที่เกิดขึ้น ทำให้เด็กมีภาวะความเครียดสะสม ซึ่งใน
ละคร ได้นำเสนอให้เห็นว่า เมื่อครอบครัวมีปัญหา ขาดพ่อหรือแม่ไปสักคน ลูกๆก็จะนำปัญหา
เหล่านั้นเก็บไปคิดและกลายเป็นความเครียดภายในจิตใจ ส่งผลให้ความสนใจต่อด้านอื่นๆอย่าง
เรื่องการเรียนลดลง ไม่ว่าจะเป็นในกรณีของ ยูอิกาคู หรือไค โตะก็ตาม เมื่อเด็กๆจะต้องประสบ
กับปัญหาครอบครัว โดยที่ไม่สามารถแก้ไขอะไรได้ด้วยตนเองแล้ว ก็ทำให้เกิดความเครียด เพราะ
เขาแต่คิดเรื่องต่างๆอยู่ตลอดเวลา จนละทิ้งการเรียน และตัวละครที่เป็นคุณครู หรือผู้ใหญ่ในเรื่องก็
มองว่า ต้นเหตุที่ทำให้การเรียนแย่งนั้นเกิดจากปัญหาภายในครอบครัวของเด็กเอง

และเมื่อตัวละครไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองก็ทำให้หาทางออกด้วยการฆ่าตัว
ตาย ซึ่งจัดว่าเป็นปัญหาใหญ่ในสังคมญี่ปุ่นที่ ไม่สามารถแก้ไขได้

การฆ่าตัวตาย

จากละครเรื่องนี้ทำให้เห็นว่า เมื่อเกิดปัญหาขึ้นภายในครอบครัว หรือภายในจิตใจของคน
ตัวละครก็เลือกที่จะหนีความเป็นจริงหนีปัญหาด้วยการ ฆ่าตัวตาย อย่างเช่น ภรรยาของอาสึตะ
และยูอิกู อย่างในตอนที่6 ที่ยูอิกูเสียใจและคิดว่าตนเป็นต้นเหตุที่ ทำให้แม่จะต้องมาแต่งงานกับผู้ชาย
ที่ไม่ดีอย่างพ่อ และต้องใช้ชีวิตอยู่อย่าง ไม่มีความสุขและฆ่าตัวตายไป ยูอิกูรู้สึกว่าการกระทำเลวร้าย
ทั้งหมดนั้นเกิดจากตนเอง จึงขอให้มิตะช่วยฆ่า ยูอิกู โดยไม่คำนึงว่าหากตนตายไปแล้ว ผู้ที่จะเสียใจ
มากที่สุดก็คือคนในครอบครัวของตนเอง

5.1.1.5 วิธีการแก้ปัญหา

จากในละครเรื่องนี้ได้นำเสนอถึงแนวทางในการแก้ปัญหาคความขัดแย้งต่างๆภายในครอบครัวที่ขาดแม่โดยวิธีการต่างๆดังนี้

การหาผู้ปกครองใหม่

จากในละครได้นำเสนอถึงวิธีการแก้ไขปัญหของครอบครัวที่ไม่มีผู้ดูแลเด็กๆได้ด้วยวิธีการสองวิธี ได้แก่

1.การรับอุปการะเด็ก

เมื่อผู้ปกครองของเด็กไม่มีความสามารถที่จะเลี้ยงดูบุตรได้ดีเท่าที่ควร ก็ควรที่จะยกลูกๆให้กับผู้ที่มีความสามารถที่จะดูแลได้ดีกว่า แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความสมัครใจของพ่อและเด็กๆด้วย อย่างอาสีละและลูก เมื่อคุณตาของเด็กๆทราบว่าอาสีละยอมออกไปอยู่นอกบ้านและปล่อยให้เด็กๆอาศัยกันอยู่ตามลำพัง ก็เกิดความไม่พอใจและเป็นห่วงหลานจึงเลือกที่จะบังคับให้อาสีละเซ็นยินยอมที่จะให้ลูกอยู่ในความดูแลของคุณตา

2.การแต่งงานใหม่

ละครได้นำเสนอวิธีการแก้ปัญหของครอบครัวที่ขาดแม่โดยการให้พ่อแต่งงานใหม่ เพื่อให้มีผู้ที่มาทำหน้าที่แทนแม่ที่สูญเสียไป อย่างในครอบครัวของอาสีละ ที่ลูกๆขอร้องให้อาสีละแต่งงานกับแม่บ้านมิตะ เพื่อให้มีมาเป็นแม่ของพวกเขา แต่ในขณะที่เดียวกันละครก็ได้นำเสนอว่า การที่จะแต่งงานใหม่นั้นต้องมาจากความสมัครใจของคนทั้งคู่ เพราะการที่จะแต่งงานใหม่ได้นั้นต้องมีมากกว่าความต้องการแม่ของเด็กๆ นั่นก็คือ ทั้งพ่อและแม่ใหม่นั้นต้องมีความรักให้แก่กัน ไม่เช่นนั้นก็จะไม่ต่างอะไรจากการถูกบังคับให้แต่งงานอีกรอบ

หรือในท้ายที่สุดแล้ว การแก้ไขปัญหของครอบครัวที่ดีที่สุดก็คือการปรับตัวเข้าหากัน ทั้งในส่วนของผู้ปกครองและลูกๆเอง ดังต่อไปนี้

ปรับตัวเข้าหากัน

การปรับตัวเข้าหากันระหว่างพ่อและลูกเป็นวิธีการที่ดีที่สุดที่ละครนำเสนอ เพราะเมื่อพ่อลดช่องว่างของความเหินห่างระหว่างตนและลูกๆได้ ครอบครัวก็จะสงบสุขมากขึ้น ในขณะเดียวกัน ลูกๆก็ควรที่จะปรับตัวและเรียนรู้มากขึ้นด้วย อย่างครอบครัวของอาสีละนี้เอง จากที่

ในตอนแรกลูกๆไม่ยอมรับที่พ่อมีฐูและไม่สนใจลูกๆและแสดงอาการต่อต้านต่อพ่อของพวกเขาเอง อาสึคะจึงต้องเรียนรู้ที่จะเป็นพ่อที่ดี ด้วยการหันมาสนใจลูกๆมากขึ้น ทั้งเรื่องของสภาพจิตใจ หลังสูญเสียแม่ไป และการดูแลลูกด้วยความจริงใจ แสดงความรับผิดชอบต่อลูกๆด้วยการกระทำต่างๆเพื่อพิสูจน์ตัวเอง อย่างเช่นการเข้าร่วมการประชุมผู้ปกครองของโคโตะ การตั้งใจทำงานใหม่เพื่อเลี้ยงดูลูก และการเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ลูกด้วยการแสดงความเข้มแข็งและตัดสินใจเรื่องต่างๆด้วยความหนักแน่น และลูกๆของอาสึคะก็เรียนรู้ที่จะเป็นลูกที่ดีที่เข้าใจพ่อด้วยเช่นกัน อย่างที่อุอิพยายามทำตัวเป็นพี่สาวที่ดีและทำหน้าที่ดูแลน้องๆแทนแม่ คาเครุที่ทำตัวเป็นพี่ชายคนโตที่คอยดูแลปกป้องน้องและพี่สาว แทนผู้เป็นพ่อ มีความสุขุมและมีความขี้คิดมากขึ้น และน้องๆก็ทำตัวเป็นผู้ตามที่ดีด้วยการเชื่อฟังพ่อและพี่ๆ ไม่เอาแต่ใจตัวเองและสร้างความเดือดร้อนให้แก่ครอบครัว

5.1.2 ครอบครัวขาดพ่อ

จากในละครเรื่องkaseifu no mitaตั้งแต่ตอนที่6จนถึงตอนที่9นี้ได้นำเสนอครอบครัวที่ขาดพ่อ โดยใช้ครอบครัวสองครอบครัว ก็คือครอบครัวของมิตะ และครอบครัวของคุณป้าข้างบ้านของอาสึคะ เป็นตัวแทนของครอบครัวที่ขาดพ่อ ซึ่งครอบครัวลักษณะนี้ เป็นครอบครัวที่ขาดผู้เป็นเสาหลักที่หาเลี้ยงดูครอบครัวและเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ลูกอย่างผู้เป็นพ่อ และเป็นครอบครัวที่อยู่ในอำนาจการดูแลของแม่เป็นหลัก ซึ่งจะมีปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาที่ต่างกับครอบครัวที่ขาดแม่

5.1.2.1 ความเป็นภรรยา

ละคร ได้นำเสนอว่าผู้ที่เป็นภรรยาที่ดีนั้นจะต้องเป็นผู้ที่ มีความอดทน มีความรับผิดชอบ ทั้งในเรื่องของงานบ้าน ดูแลค่าใช้จ่ายภายในบ้าน และอบรมสั่งสอนลูก จึงจะเป็นภรรยาที่ดี แต่ในกรณีของคุณป้าข้างบ้านของอาสึคะนี้ เป็นภรรยาที่เข้มงวดกับทั้งสามีและลูกของตนเอง มีความคาดหวังสูงที่จะเป็นครอบครัวที่ดี และยังมีความหวาดระแวงต่อสามีของตนจึงคอยที่จะจับผิดและทำให้ทะเลาะกัน ไม่เหมือนอย่างที่พยายามแสดงออกมให้ผู้อื่นเห็น ซึ่งจะเห็นได้จากตอนที่9 ที่คุณป้าสั่งให้มิตะไปตามสืบเรื่องของสามีตนเอง

5.1.2.2 ความเป็นแม่

จากละครเรื่องนี้ได้นำเสนอว่าแม่ที่คืนนั้นนอกจากงานบ้านแล้ว จะต้องเป็นผู้ที่คอยอบรมสั่งสอนลูก ให้อยู่ในทางที่ถูกต้องและคอยให้กำลังใจคนในครอบครัว อย่างเช่นที่มีตะ พุดให้อูระระ ฟังว่าการเป็นแม่ที่ดีจะต้องเป็นแบบไหน แต่ในทางกลับกันนั้นคุณป้าข้างบ้านก็เป็นตัวแทนของแม่ที่เข้มงวดกับลูกมากเกินไป จากในละครจะเห็นได้ว่าคุณป้าจะคอยไปรับ ไปส่งลูกตามสถานที่เรียน พิเศษต่างๆเสมอ และเมื่อผิดหวังจากสามีที่นอกใจ ก็จะเพิ่มความคาดหวังต่อลูกชายมากขึ้น โดยการบังคับให้เรียนพิเศษมากขึ้น บังคับให้อ่านหนังสือ บังคับให้ทำข้อสอบ เพราะมองว่าลูกคือ ความภาคภูมิใจหนึ่งเดียวของตนที่เหลืออยู่ แต่กลับไม่สอนให้ลูกเป็นคนดีมีความเอื้อเฟื้อแก่เพื่อนๆ ทำให้ลูกของตนเป็นเพียงเด็กที่ฉลาดแต่ไม่มีน้ำใจกับคนรอบตัว

5.1.2.3 ความเป็นลูก

จากละครเรื่องนี้ได้นำเสนอว่า ครอบครัวที่ที่ขาดพ่อนั้นลูก โดยเฉพาะลูกชายนั้น เปรียบเสมือนตัวแทนของพ่อโดยที่ถ้าหากว่าพ่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ลูก ลูกก็จะมีแนวโน้มว่าจะ เป็นเด็กที่ดี แต่ถ้าหากพ่อไม่ดีลูกก็มีโอกาสที่จะเป็นเด็กที่ไม่ดีเหมือนกับพ่อ อีกทั้งยังเป็น ความคาดหวังของแม่ และการเป็นลูกที่ดีจะต้องให้กำลังใจเชื่อฟังแม่ของตนด้วย

5.1.2.4 ปัญหาที่เกิดขึ้น

ละครได้นำเสนอว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวขาดพ่อนี้เกิดจากการที่แม่ สร้างความคาดหวังต่อคนภายในครอบครัวมากเกินไปเป็นหลัก ดังต่อไปนี้

ปัญหาคุณแม่ที่เข้มงวดต่อการเรียนของลูก

ละครได้นำเสนอและสะท้อนสิ่งที่เป็นปัญหาสังคมของญี่ปุ่นผ่านตัวละครที่อยู่ใน ครอบครัวที่ขาดพ่อเช่นคุณป้าข้างบ้านของอาสึตะ นี้ว่าการที่แม่มีความคาดหวังต่อลูกมากเกินไป และเข้มงวดกับลูกเพียงแต่เรื่องการเรียนรู้ โดยที่ไม่สั่งสอนในสิ่งที่ถูกและดี นั้นส่งผลเสียมากกว่าผลดี ต่อเด็ก จากในเรื่องที่คุณป้าจะบังคับให้ลูกเรียนพิเศษในวิชาต่างๆอยู่ตลอดเวลา และยังให้ลูกสอบเข้าโรงเรียนเอกชนที่มีชื่อเสียงเพื่อความพึงพอใจของตนเอง และทำให้ลูกกลายเป็นเด็กที่ไม่ดี

เด็กนิสัยเสีย

จากการที่แม่คาดหวังว่าจะต้องเป็นเด็กที่เรียนเก่งและเอาแต่เรียนอยู่เสมอ โดยที่ไม่สั่งสอน

เรื่องที่ถูกที่ควรให้เด็กทำให้ลูกของคุณป้า หรือก็คือสี่บาสนั้น กลายเป็นเด็กที่ไม่ดีเท่าที่ควร เพราะขาดการอบรมสั่งสอนที่ดี สี่บาสนี้จึงกลายเป็นเด็กขี้แกล้ง จากในละครจะเห็นได้ว่า สี่บาสนี้มักจะกลั่นแกล้งที่อยู่เสมอ อีกทั้งยังพูดคำพูดที่ไม่ดีเกี่ยวกับครอบครัวของคิ ตามที่ได้ยินแม่ของตนพูดให้ฟัง อยู่เสมอๆ และเมื่ออยู่กับผู้ใหญ่ สี่บาสนี้จะทำตัวเป็นเด็กดีเพื่อไม่ให้ผู้ใหญ่รู้ว่าตนเป็นผู้แกล้งเพื่อนก่อน แต่เมื่ออยู่กับเพื่อนๆ สี่บาสนี้จะจัดได้ว่าเป็นเด็กนิสัยไม่ดีคนนึงเลยทีเดียว

5.1.2.6 การแก้ปัญหา

จากในละครเรื่องนี้จะทำให้เห็นว่าเมื่อผู้นำครอบครัวต่างกัน ก็จะมีวิธีการแก้ปัญหาที่ต่างกันออกไปด้วยซึ่งในครอบครัวที่ขาดพ่อนั้น ละครได้นำเสนอถึงวิธีการดังที่จะกล่าวดังต่อไปนี้

แต่งงานใหม่

วิธีการแก้ปัญหานี้ทางก็คือการแต่งงานใหม่อย่างในกรณีของครอบครัวมิตะ ที่เมื่อเสียพ่อของมิตะไป แม่ของมิตะก็แต่งงานและมีครอบครัวใหม่อีกครั้งหนึ่ง แต่ถึงจะแก้ไขด้วยวิธีการแต่งงานใหม่แล้ว ครอบครัวใหม่นั้นก็ต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน และปรับตัวเข้าหากันเพื่อที่จะอยู่ร่วมกันให้ได้ด้วย

5.1.3 การคลี่คลายปัญหาของครอบครัว

หนังได้นำเสนอว่าในท้ายที่สุดแล้วครอบครัวที่ดีนั้นจะต้องเป็นครอบครัวที่อยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน โดยที่สมาชิกในครอบครัวมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน หรือแม้แต่ครอบครัวที่ตกอยู่ในสภาวะขาดแม่หรือขาดพ่อก็สามารถเป็นครอบครัวที่ดีและอบอุ่นได้ โดยที่สมาชิกในครอบครัวจะต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวเข้าหากัน ผู้เป็นพ่อก็ควรทำหน้าที่ของพ่อให้สมบูรณ์ เอาใจใส่ลูกๆ เป็นผู้นำที่ดี และเป็นที่พึ่งพาให้แก่ลูกๆ ได้ ในขณะที่เดียวกันนั้น ผู้เป็นลูก โดยเฉพาะลูกคนโตไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ก็ควรเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เพื่อนๆ เรียนรู้ที่จะอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและความวิตกกังวลต่างๆ ที่เกิดขึ้น เป็นตัวแทนของพ่อและแม่ ทำหน้าที่ดูแลและเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เพื่อนๆ แทนพ่อแม่ได้อย่างในครอบครัวของอาสึตะที่ผ่านการสูญเสียแม่ และความเสียใจ ความสับสน และช่วงเวลาแห่งการยอมรับและปรับตัวเข้าหากันระหว่างพ่อและลูก เพื่อให้สามารถอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขได้

และจากในข้างต้น ทำให้เห็นถึงความแตกต่างของครอบครัวขาดแม่และขาดพ่อดังนี้

ครอบครัวขาดแม่

เมื่อกลายเป็นครอบครัวที่ขาดแม่นั้นผู้ที่จะถูกส่งคมต่อว่ามากที่สุดก็คือผู้เป็นพ่อหรือสามี เพราะถูกมองว่าเป็นต้นเหตุของการสูญเสีย อย่างการที่อาสี่ตะถูกลูกๆต่อว่าและไล่ออกจากบ้าน อีกทั้งอาสี่ตะยังถูกไล่ออกจากตำแหน่งหัวหน้าของบริษัทเพราะถูกเปิดโปงความจริงว่า อาสี่ตะคบชู้จึงเป็นต้นเหตุที่ภรรยาตาย นอกจากนี้ผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดจากเหตุการณ์ที่สูญเสียแม่ไปนั้น ก็คือผู้เป็นลูกสาวคนโตอย่าง ยูอียูเปรียบเสมือนเป็นตัวแทนของแม่ และเกิดการต่อต้านมากที่สุดในบรรดาลูกๆของอาสี่ตะ และเป็นผู้นำของน้องๆที่ต้องเรียนรู้และสอนให้น้องเข้าใจถึงความเป็นจริงอย่างที่คุณแม่ควรทำ

ครอบครัวขาดพ่อ

ในขณะที่ครอบครัวที่ขาดแม่ผู้ที่ถูกส่งคมต่อว่าคือพ่อหรือผู้เป็นสามี ในทางกลับกันหากเกิดเหตุการณ์ลักษณะเดียวกันขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการหย่าร้างหรือ สามีเสียชีวิต ในครอบครัวขาดพ่อนี้ผู้เป็นแม่หรือภรณานั้น จะเป็นผู้ที่ได้รับความเห็นอกเห็นใจมากกว่า เพราะเชื่อว่าผู้หญิงนั้น ไม่มีรายได้ และไม่สามารถอยู่โดยลำพังได้ อย่างในละครที่เมื่อคุณป้าข้างบ้านถูกสามีฟ้องหย่าและไล่ออกจากบ้าน ครอบครัวของอาสี่ตะต่างเข้าไปให้กำลังใจ มากกว่าจะมองว่าเป็นความผิดของใครคนใดคนหนึ่ง เหมือนกับที่อาสี่ตะถูกกระทำ

5.2 วิธีการนำเสนอภาพตัวแทน

ในหัวข้อนี้จะเป็นการอธิบายถึงผลการวิเคราะห์ละครเรื่องKaseifu no mita โดยใช้แนวคิดรหัสบรรดลักษณ์ ในการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

5.2.1 ตัวละคร

ในละครได้มีการใช้รหัสบรรดลักษณ์เพื่อสื่อถึงครอบครัวที่มีลักษณะอบอุ่นและไม่อบอุ่นผ่านตัวละครดังต่อไปนี้

1. จำนวนสมาชิกและความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว

ครอบครัวอบอุ่น

พบว่า ในครอบครัวที่อบอุ่นนั้น จำนวนสมาชิกในครอบครัวจะประกอบไปด้วยคนหลายรุ่น อย่างเช่น ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อแม่ ลูก หลาน อาศัยอยู่ร่วมกันหรือพึ่งพาอาศัยกัน มีความสนิทสนม

กัน อย่างครอบครัวของอาสี่คะที่ปรับความเข้าใจกันแล้ว นอกจากจะทำให้คนในครอบครัวกลับมา รักกันแล้ว คุณตายไปมาหาสู่ซึ่งกันและกันมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น

ครอบครัวไม่อบอุ่น

พบว่าละคร ได้สื่อออกมาว่าครอบครัวที่ไม่อบอุ่นนั้นจะมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว คือ มีจำนวนสมาชิกที่อาศัยอยู่ร่วมกันแค่ พ่อ แม่ ลูก หรือเป็นครอบครัวพ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยว เป็นต้น และความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวค่อนข้างที่จะไม่ดี ต่างคนต่างไม่เข้าใจกัน อย่างครอบครัวของอาสี่คะในตอนต้นเรื่อง ว่าจะมีสมาชิกในครอบครัวเพียงแค่ ตัวอาสี่คะและลูกๆ กล่าวคืออาสี่คะนั้นเป็นพ่อเลี้ยงเดี่ยวที่มีความเห็นห่างกับลูกๆเป็นอย่างมากนั่นเอง

2.อาชีพ บุคลิกและพฤติกรรมของตัวละคร

ตัวละครที่มีอาชีพที่มั่นคง

พบว่าตัวละครที่มีอาชีพที่มั่นคง โดยเฉพาะตัวละครชายนั้นจะมีบุคลิกที่คล้ายคลึงกันเช่น การพูดจาสุภาพ มีความเป็นผู้นำในที่ทำงาน แต่ในทางกลับกันกลับทำพฤติกรรมที่ไม่ดีต่อครอบครัวอย่างเช่นการนอกใจภรรยาและเห็นห่างจากครอบครัวทำให้ครอบครัวไม่อบอุ่น

อย่างตัวละครที่เป็นพ่อ อย่างอาสี่คะ และสามีของคุณป้าข้างบ้าน ทั้งคู่มีอาชีพและฐานะที่มั่นคง และก็มีพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน อย่างการที่เมื่อทั้งคู่มีอาชีพและฐานะที่ดี จึงเป็นเหตุให้ต้องห่างเหินกับครอบครัวและภรรยา ทั้งคู่ต่างก็นอกใจภรรยาของตนเหมือนกัน แต่ภรรยาอาสี่คะยังต่างจาก สามีของคุณป้าข้างบ้าน นั่นก็คืออาสี่คะเลือกที่จะปรับปรุงตนเองเพื่อที่จะใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวของตนต่อไป ในขณะที่สามีของคุณป้าข้างบ้าน เลือกที่จะไม่ปรับปรุงตัวและหย่าขาดกับภรรยาเพื่อที่จะไปใช้ชีวิตอยู่กับผู้รักของตน

ตัวละครที่ไม่มีอาชีพหรือเป็นแม่บ้าน

พบว่าตัวละครที่มีอาชีพนี้ นั้นจะเป็นตัวละครหญิง และโดยทั่วไปแล้วละครนำเสนอว่า แม่บ้านนั้นจะต้องมีบุคลิกที่สดใสร่าเริงและช่างพูดช่างคุย อีกทั้งยังเป็นผู้ที่มีความสนิทสนมกับคนในครอบครัวมากกว่าผู้ชายที่มีอาชีพที่ดี แต่ก็ต้องมีความรับผิดชอบต่อครอบครัวและหน้าที่ของตนด้วย

อย่างตัวละครที่เป็นแม่บ้านอย่างมิตะนั้น ก็เป็นตัวละครที่มีความแตกต่างจากแม่บ้านทั่วๆ ไปที่เป็น แต่มิตะก็มีความสามารถที่จะดูแลครอบครัวของอาสี่คะและทำหน้าที่แม่บ้านของตน

ได้อย่างสมบูรณ์ อีกทั้งมีตะยังมีความคิดเห็นในเรื่องของหน้าที่ของผู้เป็นแม่ อย่างเช่นวิธีการดูแลลูกๆ เพื่อที่จะให้ครอบครัวยังคงเป็นครอบครัวที่ดีและอบอุ่นให้ได้

จากในหัวข้อนี้ จะเห็นได้ว่าตัวละครที่มีหน้าที่การทำงานที่คิ่้นนั้น ทำให้จะต้องมีความรับผิดชอบในที่ทำงานมากกว่า ตัวละครที่ไม่มีอาชีพหรือเป็นแม่บ้าน ทำให้เกิดความห่างเหินต่อครอบครัว และหากไม่แบ่งเวลาให้คิ่ก็จะทำให้กลายเป็นครอบครัวที่ไม่อบอุ่น

3. ฉากและกิจกรรม

ฉากก็เป็นอีกหนึ่งรหัสที่สำคัญที่ใช้บ่งบอกถึงระดับความสัมพันธ์และสถานการณ์ความเป็นไปของครอบครัวในเรื่อง โดยจะแบ่งออกเป็น ฉากในบ้าน และ ฉากสถานที่นอกบ้าน ดังต่อไปนี้

ฉากในบ้าน

พบว่าหากครอบครัวของตัวละครอยู่ในสถานะครอบครัวอบอุ่นนั้น จะมีการเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นในบ้านมากขึ้นดังนี้

โต๊ะทานข้าว

เมื่อครอบครัวมีความอบอุ่นและเข้าใจซึ่งกันและกัน มักจะพบเห็นตัวละครที่เป็นครอบครัวเดียวกันนั้น นั่งรับประทานอาหารเช้าพร้อมหน้าพร้อมตากัน ไม่ว่าจะเป็นเวลาเช้าก่อนไปเรียนหรือทำงาน หรือเวลาค่ำ ที่จะกลับมาจากเลิกงานและรับประทานอาหารเช้า พร้อมพูดคุยซึ่งกันและกันไปด้วย

แต่หากครอบครัวนั้นๆเกิดการทะเลาะเบาะแว้งกัน จะพบว่าตัวละครนั้นต่างฝ่ายต่างแยกย้ายกันรับประทานอาหารเช้า หรือไม่ร่วมโต๊ะทานข้าวด้วยกันเลย

ห้องนั่งเล่น

พบว่า หากตัวละครที่อยู่ในครอบครัวนั้นๆมีความสนิทสนมกัน ก็มักจะมีภาพที่ตัวละครปรึกษาหารือกันที่ห้องนั่งเล่นบ้าง หรือรวมตัวกันอยู่ที่ห้องนั่งเล่นเพื่อเล่นเกม ดูหนัง หรือทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันที่ห้องนั่งเล่นนี้

ห้องส่วนตัว

พบว่าถ้าหากครอบครัวมีความสนิทสนมกันนั้นมักจะไม่นำเสนอลงถึงช่วงเวลาส่วนตัวมากเท่าไรนัก เพราะการที่ตัวละครนั้นๆนำพาตัวเองแยกออกมาจากคนในครอบครัวนั้น หมายถึง

ความรู้สึกแปลกแยกและไม่เข้าใจกับคนในครอบครัว ซึ่งหมายถึงความสัมพันธ์ที่ไม่ดีในครอบครัว อีกด้วย

ฉกนอกบ้าน

ในละครได้มีการถ่ายทำฉกนอกบ้านต่อเมื่อตัวละครภายในครอบครัวนั้นเกิดการทะเลาะเบาะแว้งกัน ก็เลือกที่จะออกนอกบ้าน และทำกิจกรรมต่างๆดังนี้

โรงแรม

เป็นสถานที่ที่ตัวละครไปอยู่อาศัยชั่วคราวเมื่อ ทะเลาะกับครอบครัว อย่างตอนที่อาสี่คะหนีออกมาอยู่ที่โรงแรม เพื่อที่จะไม่ต้องเผชิญหน้ากับลูกๆ

ร้านเกม

เป็นสถานที่ที่ตัวละครวัยรุ่นมักจะไป เมื่อมีการทะเลาะกับคนที่บ้าน อย่างตอนที่คาเครุ ไม่ยอมกลับบ้านและ อยู่ที่ร้านเกมจนค่ำ

บ้านแฟน

เป็นสถานที่ที่ตัวละครวัยรุ่น อย่างยูอิไปเมื่อเกิดความไม่มั่นใจกับครอบครัวของตนเอง และคิดว่าอยู่ที่บ้านของแฟนจะดีกว่า

จากสถานที่ที่นอกบ้านที่กล่าวมานั้นจะเห็นได้ว่า ละครจะได้มีการนำเสนออีกต่อเมื่อครอบครัวของตัวละครตกอยู่ในสภาวะ แยกแยก ไม่อบอุ่น และเลือกที่จะออกไปใช้ชีวิตนอกบ้านเป็นส่วนใหญ่

สรุปแล้วละครเรื่องนี้ เป็นละครที่มุ่งเน้นการนำเสนอครอบครัวที่มีปัญหามากกว่าครอบครัวที่อบอุ่นอยู่แล้ว เพื่อที่จะให้ผู้ชมนั้นสามารถตีความและรับรู้ด้วยตนเองว่า ครอบครัวแบบใดที่ดีกันแน่ โดยใช้รหัสต่างๆให้ผู้ชมได้คิดและรับรู้ได้ ว่าครอบครัวที่อบอุ่นนั้นจะเป็นครอบครัวที่มีสมาชิกหลายๆรุ่นอยู่ร่วมกัน หรือมีความสนิทสนมกัน รวมถึงอาชีพของตัวละคร และฉากต่างๆที่เป็นตัวบ่งบอกว่า นอกจากผู้เป็นพ่อจะต้องมีอาชีพที่มั่นคงแล้ว ยังต้องให้ความสำคัญกับครอบครัวด้วย โดยเฉพาะกับครอบครัวที่เป็นพ่อเลี้ยงเดี่ยว อย่างตัวละครอาสี่คะนี้ และครอบครัวที่อบอุ่นนั้น ตัวละครจะใช้เวลาอยู่ที่บ้าน มากกว่าอยู่ในสถานที่นอกบ้าน ซึ่งแตกต่างจากครอบครัวที่ไม่อบอุ่นอย่างชัดเจน

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องความเป็นครอบครัวผ่านละครเรื่อง Kaseifa no mita ทำให้ทราบถึงความเป็นครอบครัวที่ผู้สร้างได้ นิยามไว้ว่าครอบครัวที่อบอุ่น และครอบครัวที่ไม่อบอุ่นนั้นเป็นอย่างไร และนอกจากนี้ยังทำให้เห็นถึงประเด็นต่างๆที่สอดแทรกเรื่องของค่านิยม และมีการผลิตซ้ำวาทกรรมบางอย่างที่อยู่ในสังคมของคนญี่ปุ่น เอาไว้ภายในละคร

จากการศึกษาละครเรื่องนี้ พบว่านอกจากละครเรื่องนี้ เป็นละครที่มุ่งเน้นการนำเสนอครอบครัวที่มีปัญหามากกว่าครอบครัวที่อบอุ่นอยู่แล้ว เพื่อที่จะให้ผู้ชมนั้นสามารถตีความและรับรู้ด้วยตนเองว่า ครอบครัวแบบใดที่ดีกันแน่ ยังเป็นละครที่พูดถึงครอบครัวที่อยู่ภายใต้บริบทของสังคมที่ชายเป็นใหญ่ โดยที่จะเห็นได้ว่าละครได้นำเสนอและผลิตซ้ำ ในเนื้อหาที่ว่าด้วยหน้าที่ของเพศชายเป็นหลัก ว่าจะต้องเป็นผู้นำและมีอำนาจสูงสุดในครอบครัว ไม่ว่าจะป็น พ่อ สามิ คุณตา หรือ พี่ชายคนโต โดยที่เป็นผู้ที่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวนั้น และทำให้เห็นว่า สังคมญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับระบบเศรษฐกิจ และระบบทุนนิยมอยู่มากพอสมควร เพราะการที่ตัวละครได้ทำงานอยู่ในบริษัทที่ใหญ่โตและมีการงานที่ดีนั้น ก็จะได้รับยกย่องและได้รับความสนใจจากผู้อื่น ถึงหน้าที่การงานและฐานะที่ดี

ในด้านของเพศหญิงนั้นมีหน้าที่เป็นผู้ตามและหน้าที่หลักของเพศหญิงก็คือการเป็นแม่บ้าน เพื่อที่จะเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนลูกและดูแลบ้าน นอกจากนี้ยังได้นำเสนอถึงคุณลักษณะที่เพศหญิงควรจะเป็น ก็คือจะต้องอ่อนหวาน รู้จักถ่อมตัวและ พุดเมื่อยามจำเป็นที่จะต้องพูดเท่านั้น จึงจะมองว่าเป็นผู้หญิงที่เป็นแม่ที่ดีได้ อย่างการกระทำของแม่บ้านมิตะเป็นต้น

นอกจากเรื่องระบบชายเป็นใหญ่แล้ว ยังมีเรื่องระบบอาวุโสที่เปรียบเสมือนเรื่องพื้นฐานของสังคมญี่ปุ่นเลยก็ว่าได้ ซึ่งไม่ว่าในครอบครัวนั้นจะมีผู้นำที่ดีมากแค่ไหน ในท้ายที่สุดแล้วก็ต้องยอมรับในการตัดสินใจของ ผู้ที่อาวุโสที่สุดเสมอ ไม่ว่าจะป็นผู้อาวุโสของครอบครัวอย่าง ปู่ ย่า ตา ยาย หรือผู้อาวุโสในที่ทำงาน อย่างหัวหน้าที่มีอายุมากกว่า

แต่อย่างไรก็ตามจากละครเรื่องนี้ทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับความเป็นครอบครัวในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูกของคนญี่ปุ่น โดยจะเห็นได้ว่าครอบครัวของคนญี่ปุ่นนั้นส่วนใหญ่

แล้ว พ่อและลูก ไม่ค่อยมีความสนิทสนมกันมากเท่าไรหรอก ยิ่งเมื่อต้องกลายเป็นครอบครัวคุณพ่อเลี้ยงเดี่ยวแล้ว ก็ทำให้ต้องมีการปรับตัวเข้าหากันมากพอสมควร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแบ่งเวลาให้กับงานและครอบครัวของคุณพ่อ หรือการทำความเข้าใจกับพ่อให้มากขึ้นของลูกๆ รวมไปถึงสายตาจากคนนอกที่มองว่า ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวนั้นคือครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ซึ่งในความเป็นจริงนั้น ปัญหาครอบครัวในชีวิตจริงอาจจะไม่ได้เกิดจากแค่การที่เป็นครอบครัวพ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยว แต่อาจจะเกี่ยวข้องกับสภาพทางฐานะเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม นิสัยใจคอ และวิธีการเลี้ยงดู และการใช้ชีวิตที่แตกต่างกันไปของครอบครัวนั้นๆด้วย ซึ่งในประเด็นที่ละเอียดอ่อนนี้ อาจจะได้พูดคุยถึงในละครเรื่องนี้

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

จุไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์. (2555,มกราคม-มิถุนายน). ความหมายและภาพตัวแทนครอบครัวต่าง
ชนชั้นใน ละครโทรทัศน์ไทย. จันทรเกษมสาร. 18(34), 65-74

ตามตา เตียงทอง. (2553). ภาพตัวแทนของไทยในเรื่อง 『チェンマイの首』 ของ 中村敦夫.
ปริชญ์ นินพนธ์, สาขามนุษย์ศาสตร์ ภาควิชาภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธีรวัฒน์ อุดมสินเจริญกิจ. (2552). ภาพตัวแทนความเป็นญี่ปุ่นในภาพยนตร์การ์ตูนโดราเอมอน
ตอนพิเศษ. บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชา นิเทศศาสตร์สารสนเทศ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

สัจญา สัจญาวิวัฒน์. (2531). ครอบครัวญี่ปุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์

อภิวี คอทอง. (2552). ภาพตัวแทนความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวที่นำเสนอผ่าน
ภาพยนตร์ ไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ฐานข้อมูลออนไลน์

สวัสดี รัตนบรรณกิจ. (มปป.). “สัจญาในภาพยนตร์”. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2558.

เข้าถึงได้จาก http://dreamotif.0catch.com/Containers/Jun03-1/insights_t020.htm

วิษณุ พวงพันธ์. (2556). “สถาบันครอบครัว”. เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม พ.ศ.2558. เข้าถึงได้จาก

<http://sociology-a.blogspot.com/2013/07/family-institutions.html>

Chamanow. (2558). “ครอบครัวลึกลับ”ละครแนวฮีตมาแรงของญี่ปุ่น. เข้าถึงเมื่อ 17 พฤษภาคม

พ.ศ.2558. เข้าถึงได้จาก www.marumura.com/ครอบครัวลึกลับ-แนวละครฮีตมาแรงของ

ญี่ปุ่น/

Chamanow. (2558). ทำไมละครญี่ปุ่นมักจบไม่ค่อยสวย!. เข้าถึงเมื่อ 17 พฤษภาคม พ.ศ.2558.

เข้าถึงได้จาก www.marumura.com/ทำไมละครญี่ปุ่นมักจบไม่ค่อยสวย/

Chamanow. (2558). ๑เหตุผลที่ทำให้จิตใจละครญี่ปุ่น. เข้าถึงเมื่อ 17 พฤษภาคม พ.ศ.2558. เข้าถึง
ได้จาก www.marumura.com/เหตุผลที่ทำให้จิตใจละครญี่ปุ่น/

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-นามสกุล นางสาวสุรัตน์ ฐิติรัตน์เอกกลาง

วันเดือนปีเกิด วันที่ 16 มีนาคม 2537

ที่อยู่ 449/84 ซ.7 ถ.พิพิธประสาท ต.พระปฐมเจดีย์ อ.เมือง
จ.นครปฐม 73000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2555 จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจาก โรงเรียนราชินีบูรณะ
จังหวัดนครปฐม

พ.ศ.2559 กำลังศึกษาปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต วิชาเอกเอเชียศึกษาจาก
มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม